

La Mare de Déu d'Agost

2025

Portada

Punta des Peregons - Campos, maig 2024

Fotografia de Neus Pastor

Impressió

Impremta Adrover

971 65 16 16 · Campos

*Com una ràfega de tinta dins un cel de paper blau
la mar estampa en color cian els teus ulls impresos.
Cada llibre, festa i cartell: un esqueix de tu, Sebastià,
-puntual i sempre etern-.*

DL PM - 00608 - 2025

Reservats tots els drets. No es poden reporduir ni plagiar els continguts d'aquesta publicació sense l'autorització expressa dels titulars dels copyright.

Índex

Publicitat	09
L'essència d'un poble/	
Francisca Porquer Manresa	51
Programa Festes de la Mare de Déu d'Agost 2025	53
Programa literari 2025	
Pregó de les Festes 2024/	
Joan Adrover Castellà	63
Com era l'Ajuntament i la vila de Campos que va fundar Jaume II?/	
Beatriu Zamorano Galmés	75
Flor de Taperera a Francesc Pomar/	
Departament de Cultura	78
Toc d'inici en record a la professora Maria Bujosa/	
Departament de Cultura	83
Biblioteca municipal, memòria 2024/	
Joana Lladó Serrat	86
El que ens queda del Pare Alzina/	
Joan Cassanyes Roig	90
Cor d'ametler: serà sempre campaner/	
Miquel Oliver Adrover	93
1955. Miquel Mulet Ginard Quecquec: una gesta coincident/	
Domingo Llull	100
La primera promoció d'EGB/	
Llúcia Adrover Cirer	105
40 anys al Sol Naixent/	
Karate Club del Pozo	109

25 anys de sa Rondalla “Sons des Pla”/	
Jaume Sastre Vidal	111
25 anys del Teatre Escènic/	
Miquel Fullana	114
25 anys de solidaritat/	
Campos Solidari.	118
Havanera de Campos/	
Guillem Noguera Cerdà	121
Records de la meva infantesa/	
C. Victòria Fullana Vidal	124
La meva bicicleta/	
Joan Miquel Puigserver Vidal	128
Oloreta d'estiu/	
Maribel Escalas Ruiz	130
Margarita, Margarida, Margalida/	
Joan Veny	134
AN24/	
Recull fotogràfic	137
Se'n varen anar... absències... esperança.../	
Nadal Riera Mesquida	149
Sales 2025. Quintos 2007/	
Joan Adrover Fullana	155
Bandera de Campos i Himne de Campos/	
25è aniversari	157
Publicitat	163

Publicitats

Agromart	13	Clínica dental Antònia Puigserver	18
Aluminis Bonet	37	Club Nàutic Sa Ràpita.	167
Ania Jardineria	10	Coll Events	33
Animalandia	10	Comercial Costo	168
Aquatarima	12	Construccions Garcias Manresa	23
Artguinyeria	12	Construccions López Coll	32
Assessoria A&M	39	Construcciones Sebastià Pizà	181
Assessoria Febrer.	42	Construcciones Segura	190
Assessoria Prohens i Sureda	177	Cooperativa Agrícola Campos	171
Assessoria Torres.	24	Cristaleria Campos	45
Autoescola Ribas	169	Cross MBV	22
Axa Can Pelliseta	34	Damià Mulet	16
Bar Sinto	10	Detergents Burguera	10
Barceló Cafè	37	Elèctriques Mascaró Ballester	178
Barceló Mulet - Metalls	18	Es Figuerà d'En Reco.	19
Benito Vicens	20	Es Modern	32
Bon Bar	20	Es Molí des Bon Profit	27
Bosch Car Service	163	Estanc Ca's Moset	168
Bubble Boutique	24	Estanc Can Pomaret	45
Cabma Balears	166	Estètica Ses Piules	18
Ca na Mel	45	Expert Campos	185
Ca na Mongeta	166	Federòptics	170
Cafè Galería	37	Ferreteria Can Nofre	36
Can Gasparet	176	Fet a poble	36
Can Melero - Supermercat	16	Fishing d'Or	30
Can Melero - Tot per la natura.	44	Fitfactory	47
Can Mercadal	43	Fontaneria Pep Aguiló	186
Can Pellisseta Art Floral	35	Formatges Burguera	39
Can Ros	40	Forn Can Pere.	39
Can Senae	22	Forn Can Vadell	44
Carnisseria Can Beques	30	Forn Sa Ràpita.	176
Centre de Reconeixement mèdic	24	Forn Ses Delícies	185
CH Gestió	36	FustCampos Fusteria	45
Clic Informàtics	27		
Clínica dental Campos	32		

Gabinet Lladó	44	Restaurant C.N Sa Ràpita	11
Gelats Jop	25	Restaurant Es Revellar.	192
Germans Ballester - Metal·lúrgiques .	174	Restaurant s'Oratge Mar	26
Ginard Garcias Obres i Serveis . . .	41	Rubio's Peluqueros	46
Herrería Juan	172	Sa Canova	31
Hermanos Gost Simó S.A.	173	Sa Canoveta Agroturisme	172
Hotel Honucai	15	Sa Cimentera	164
Impremta Adrover.	17	Sa Ferreria.	26
Jaume Mercadal Instal·lacions . . .	46	Sa Vinya	28
Jaume Sánchez Arquitecte	172	Sal Ma Flors	26
J.M Protección y Seguridad	27	Salicornia	14
Joan Garcias Instal·lacions	19	Serveis Sa Pleta	48
Juan Artigues S. L.	175	S'escapada	184
La Pala Rosa	16	Ses Nines	30
Laroti	38	Soniver	21
Lluís Barceló Instal·lacions	43	Sun-Villas	40
Magatzem Ses Forques	38	Tabacs Ca'n Mitxo	164
Marga Estilista	38	Taller Mecànic Bonet	184
Mas Guait S. L.	183	Talleres J. A. Lladó Campos	48
Metal Guifran	182	Talleres Menayo	178
Metal·lúrgica Adrover	36	Talleres Miquel Terrassa	187
Metal·lúrgicas Bujosa Oliver	180	Talleres M.R.	166
Mobles Oliver	179	Teatre Escènic	186
Neumáticos Palenzuela	182	Teulera Can Benito	48
Noray	180	Tot ajuda	190
Papereria Adrover.	29		
Pastisseries Pomar	165		
Per tú	30		
Perruqueria i Estètica Ones	180		
Perruqueria Cati Lladó	24		
Perruqueria Marga Moreno	176		
Perruquerer Miquel Pons	182		
Perruqueria Paky	26		
Perruqueria Quart creixent	190		
Pintures Vanrell	168		
Preciosa Homes	188		
Psicomedic	178		
Ran de mar	37		
Restaurant Balcó de Cabrera.	188		

CAMPOSENFESTA

CAMPOSENFESTA

CAMPOSENFESTA

PENJAM LES BANDERES

Una tela terra roja i una imatge festiva i actualitzada amb més de 60 anys de tradició: els caparrots.

Aquests dos elements conformen la bandera de les Festes de la Mare de Déu d'Agost de Campos.

Penja-les a ca teva!

CARRER D'ANTONI MAURA, 56

ania
jardineria

Pere LLadonet
(+34) 639 171 366

DETERGENTS
BURGUERA S.L.

ARTÍCULOS DE LIMPIEZA
EN GENERAL

Toni Burguera

- Tel/Fax: 971 65 06 21
- Mòbil: 655 914 007
- Mail: detergentsburguera@gmail.com

www.vallsburguera.com

Camí Vell de Ciutat, 51 C2 - 07630 Campos

Animalandia
& Flowers

C/ Ronda Catalunya 52

telf: 971 65 12 12

Movil 647 711 160

Campos

Projectam el teu futur

Solucions tècniques amb enginy

PISCINAS
AQUATARIMA

**CONSTRUCCIÓ I MANTENIMENT
DE PISCINES**

Ctra. Palma - Campos, Km. 36,10 - Nave 3 · 07630 CAMPOS
Tel. 971 430 621 · 626 998 191
www.aquatarima.es

Molts d'anys CAMPOS! *agromart*

AGROMART CAMPOS
C/ PONENT 30

Ofertes noves cada dia
www.agromart.es/ofertes

www.agromart.es

Mallorca
en cada plato,
el mundo en cada bocado

reservas@salicorniarestaurant.com
salicorniarestaurant.com
971 65 62 67 - Colònia Sant Jordi

**SALI
COR
NIA**
RESTAURANT

WELCOME TO

THE TOP

LIVE MUSIC STREET FOOD COCKTAILS

Colònia Sant Jordi, Mallorca

www.hotelhonucai.com

Carrer des Tren nº1
971 65 28 99

CAN MELERO

Capparis spinosa

Damià Mulet i Vanrell

impremta - retolació - tèxtil

impremt**adrover**

 971 65 16 16

Av. de la Verge de Lluc, 66 (07630 Campos) | www.iadrover.com | hola@iadrover.com

BARCELÓ MULET

M E T A L L S

971 65 02 89

administracion@barcelomulet.es

www.barcelomulet.es

Ronda de Catalunya, 5, 07630 Campos

**Clínica
Dental**

**Antònia
Puigserver
Torres**

Odontòloga
Col. 522

info@antoniapuigserver.com

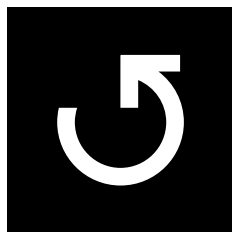
Ronda Catalunya, n° 23 (07630 Campos)
Tel. 971 65 20 35 | 601 196 181

**Estètica
Ses Piules**
unisex

- TRACTAMENT CORPORAL,
FACIAL I CAPILAR.
- DIAGNÒSTIC PERSONALITZAT.
- SOLARIUM

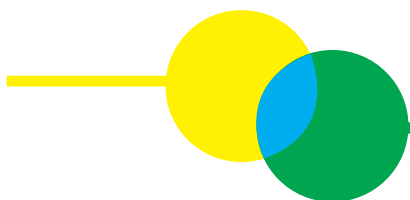
C/ Palmer, 7 B - 07630 Campos
Tel. 630 294 909

Joan Garcias

instal·lacions elèctriques

646 048 245 | iejoangarcias@gmail.com

ES FIGUERAL DEN RECÓ, S.L.
TRANSPORTS

- EXCAVACIONES
- CONTENEDORES
- TIERRA VEGETAL
- PIEDRA DE SANTANYÍ
- AGUA POTABLE A DOMICILIO

esfigueraldenreco@hotmail.com
C/. Sant Blai, 10
07630 CAMPOS

Pedidos: 971 16 03 66
608 63 16 57
Guiem: 607 81 28 20

www.esfigueraldenreco.com

Ford
CAMPOS

SERVEI OFICIAL FORD

Tel. 971 65 09 65 | 638 924 280

Carrer Rambla, nº17 (07630 Campos)

BON BAR

**CALA FIGUERA
RESTAURANT**

ESPECIALITAT EN PEIX I MARISC

C/ Verge del Carme, 27

07659 Cala Figuera

Tel. 673 795 969

reservas@bonbarcalafiguera.com

www.bonbarcalafiguera.com

soniver

sonido | tdt | satélite

699 841 995 | info@soniver.es | www.soniver.es | 07630 Campos_Mallorca

Otro paraíso mas...

EL ÚLTIMO PARAÍSO

Bar Grill

REST. CAN SENAE
Carnes al grill y "pa amb olis"

☎ 638 448 499 - 654 642 015

Coca-Cola CAMPOS *ESTRELLA* REST. CAN SENAE SA RÀPITA
Km. 7

MBVSPORTFITNESS

Ofrecemos servicios de entrenamientos personales, seguimiento nutricional, asesoramiento y venta de suplementación deportiva, disponibles en ambas salas de fitness y de crosstraining.

C/ Menorca 47, Campos
646 50 78 49

CROSSMBV

Elegir Crosstraining ofrece mejoras integrales en fuerza, resistencia, agilidad y flexibilidad, siendo adaptable a todos los niveles de condición física.

C/ Ronda Sa Pista 10, Campos
684 41 89 74

**construccions
i reformes**

construccions
garciasmanresa

Carrer de Plaça, 19 | 07630 Campos | t/f 971 652 638 | m 609 666 566 | cons.garcias@gmail.com

Edti Lladó

PERRUQUERIA UNISEX

Avda. de la Verge, 29 (07630 Campos) | Tel. 871 73 25 86 – 672 886 461

CENTRE DE RECONeixEMENT MÈDIC CAMPOS

Permisos:

- De conduir
- Cans perillosos
- Marina
- Seguretat Privada
- Armes

HORARI: DILLUNS I DIMECRES
DE 16:30h A 19:30h

C/ Historiador Tallades, 2 A

699 758 886

reconeixementmediccampos@gmail.com

AT ASSESSORIA

Torres

Mª de la Paz Torres Garcías
GRADUAT SOCIAL

971 65 08 53 | 606 136 756
assessoriatorres65@gmail.com

Carrer Ronda Estació nº4 · 07630 Campos

Bubble Boutique

c/Camí de Mar,12, 07630 Campos

© bubble_boutiquecampos

CAMPOS

**gelats
JOP**

S'era d'en Tem, 46 - Tel. 971 65 02 38 - CAMPOS

PERRUQUERIA
UNISEX

971 65 28 26

Carrer Alba , 48 (07630 Campos)

SA FERRERIA

Tel. 601 926 065

CARRER COSME MARIA OLIVER, 17

CAMPOS 07630

CUINA MEDITERRÀNIA D'AUTOR

Sa Rapita

971 160 427

*Sa Ma
Flors*

*Tot tipus d'arranjaments florals
Plantes d'interior
Plantes d'exterior*

C/. Sant Llorenç, 6
971 65 17 38 / 646 201 797

DILLUNS-DIVENDRES: 9:00h a 13:30h
16:00h a 19:30h

DISSABTE: 10:00h a 13:00h

 971 59 83 21

www.clicinformatics.com

Carrer Rambla, 36 - 07630 CAMPOS

ES MOLÍ DES BON PROFIT

**PIZZA
& PASTA**

Calle Rambla, 35
07630 CAMPOS

Tel. 971 160 309

PROTECCIÓN Y SEGURIDAD
OFICINA COMERCIAL EN MALLORCA
ALARMAS ANTI ROBO / INCENDIO
CCTV
CENTRAL RECEPTORA ALARMAS

C/. Rambla, 38 local A - Tel. 971 65 11 89 - Fax 971 65 02 98

FORMATGE ARTESÀ Km 0

Cerques un formatge amb caràcter?
Prova el nostre, 100% artesà.

No és només un formatge, és el llegat
dels nostres pagesos i formatgers.

(+34) 657 809 902

Paperins

n. 1926

Paperins

Paperins

Paperins

Papereria
Adrover

Carrer d'Antelm Obrador, 2 - Campos

971650202 - 676533507 - paperlucia@gmail.com

Fishing D'or

PESCA EN GENERAL Y CEBOS VIVOS

BAJOS DE LÍNEA ARTESANALES
CEBOS VIVOS

C/ DE LA RAMBLA, 42
JUNTO ROTONDA
07630 CAMPOS
971 160 150

JUANMI ADROVER
690 040 305
FISHINGDOR@GMAIL.COM

FACEBOOK: FISHING D'OR
INSTAGRAM: FISHINGDOR

Per tú **belleza** consciente

Salón Boutique **secretos**
del agua

C/ Ronda de Na de Haros, nº2 (07630 Campos)

www.bellezaconsciente.com

@pertubellezaconsciente

(+34) 684 413 445

CARNISSERIA CA'N BEQUES

C/. Convent, 3 - Tel. 971 65 02 77 - CAMPOS

Botiga de fruites i verdures, amb servei a domicili i hostaleria | Majoritàriament **PRODUCTE MALLORQUÍ**
C/Creu, 6 (07630) Campos | 699 82 70 49

Restaurant

Campos

Ronda Estació, 18

Sa Canova

Cuina casolana Mallorquina

Construccions
López Coll

**OBRES
I REFORMES**

**MICROCIMENT
I PAVIMENTS
CONTINUS**

Tel. 646 19 92 63
p.lopezcoll@hotmail.es

www.esmodern.com

**ES
MODERN**

**VENSA
SOPAR?**

+34 871 85 21 02
CARRER DE SANTANYÍ Nº5, CAMPOS

**CLÍNICA DENTAL
CAMPOS**

TEL. 971 65 22 56

Carrer de Santanyí, 48 - 07630 Campos

**LABORATORIO
PROTÉSICO**

VICTORIA PROHENS

coll

- **catering**
- **organització integral d'esdeveniments**
- **festes privades**

686 782 447

Rambla, 10 - 07630 - Campos
tel-fax 971 650 313 - info@coll.online
www.coll.online

 coll.events

ca'n pellisseta assegurances

Salut
Vida
Auto
Llar
Comerços
Empreses
Pensions

Estalvi
Inversió
RC
Caça/Pesca
Accidents
Etc.

Especialistes en assegurances
de salut i vida

plaza28@agencia.axa.es

971 160 525

650 868 002 - 616 016 477

Carrer Creu, 1 A Campos, 07630, Mallorca | 971 650 317 | 650 868 002 |
canpellisseta@gmail.com | [f/canpellissetaflors](#) [ig](#)
www.florscanpellisseta.com

COMPRANT O VENENT?

NO DUBTEU A POSAR-VOS EN CONTACTE AMB NOSALTRES!

**CH GESTIÓ
INMOBILIÀRIA**
www.chgestio.com

Inmobiliària
Gestió de lloguers
Gestió d'assegurances
Administració de finques

Jaume I, 55A
☎ 607 343 921 - 971 651 415

**Ferreteria
San Nofre
campos**

**Desde 1952 al teu servei
al carrer Santanyí, 40**

OPTIMUS
FERRETERIES DE CONFIANÇA I PROXIMITAT

C/. Santanyí, 40 - Tel./Fax: 971 65 00 55

Fet a poble

MENJAR PER EMPORTAR

971 65 12 67

C/ Fra. Joan Ballester Carmelita, 1
07630 Campos

**Carpinteria metàl·lica
Alumini i ferro**

Tel. 971 650 264
Mòbil 676 551 803
Ronda Estació, 10
07630 CAMPOS (Mallorca)
metalurgicadrover@hotmail.com

Tel. 971 16 02 49
 Mòvil 687 809 785
cafe_galeria@yahoo.de

Carrer Santanyí, 34 - 07630 Campos

Especialistes en paelles,
 peix fresc i croquetes de pop

Bones festes!

Es Murters, nº7
 Ses Covetes - Campos (Mallorca)
 Tel. 971 64 09 64

Aluminis Bonet S.L.

Treballs en Alumini i P.V.C.

Antoni Miquel Bonet Ballester

Avinguda de la Verge, 29 baixos - 07630 CAMPOS
info@aluminisbonet.com - Mòbil 616 099 555

Marga
estilista

Carrer Alba nº 31 (07630 Campos)
Marga: 696 154 712 | Loly: 605 837 414

LOLY

ESTÉTICA

Ramat Jove

MAGATZEM SES FORQUES

- COMESTIBLES
- PIENSOS Y CEREALES
- DISTRIBUIDOR DE OWNAT, BROKATON

Tel. 639 513 967

Calle Cosme Garcias, 24 - 07630 Campos

larotî

MICROPANADERÍA & OBRADOR ABIERTO

ABIERTO / DE MARTES A SÁBADO / DE 08:00H A 14:00H

CARRER DES CONVENT, 15 CAMPOS-MALLORCA +34 684413641 @LAROTI.OK

A&M

Assessoria A&M CAM-2007, S.L.

C/ Estrelles, 5 - 07630 CAMPOS

Tel. i Fax: 971 650 545

☎ 662 353 261

oficina@amassessors.org

FORN CAN PERE

ESPECIALITAT EN ENSAÏMADES

Bones Festes

C/. Fra Francesc Xavier Ballester, 11
Tel. 971 65 07 70 - CAMPOS

FORMATGES BURGUERA

SAT BA-71

Domicili Fiscal:

Es Pedregar, 8 - 07640 Ses Salines
C.I.F. V 57.313.157

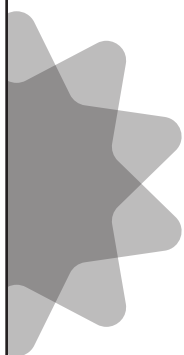
Fàbrica: Crta. Campos - Colònia Sant Jordi, Km. 7

Tel.: 971 655 435 - Fax: 971 656 386

E-mail: jaume@formatgesburguera.com - Facebook: formatges Burguera

Producte artesà

sun Villas

**agència
especialitzada en
lloguer vacacional,
gestió
l'exploració de
propietats,
cases i finques.**

**Ronda de la Verge
de Lluc, 52
07630 Campos,
Mallorca.
tel. +34 636 533 849
www.sun-villas.com**

**sun
Villas
Rental**

**Agència de
vivendes
vacacionals**

**Gestió
de vivendes
vacacionals**

**sun
Villas
API**

**Agent
Propietat
Immobilària**

**Venda
d'immobles
cases i terrenys**

CAN R S

**GINARD
GARCÍAS**

OBRES I SERVEIS

- **INSTAL·LACIONS**
- **SERVEI D'AIGUA POTABLE**
- **TRANSPORTS**
- **ESTRUCTURES METÀL·LIQUES**
- **IMPLEMENTS**
- **MUNTATGES OLEOHIDRÀULICS**

SERVEISGINARDGARCÍAS.COM

TEL. 971 65 20 58

ASSESSORIA FEBRER 87

Compartim
el teu futur

Assessoria
fiscal,
laboral
i comptable

C/ Tren nº 42
Tel. 971 652 500
07630 Campos
e.mail: info@afebrer.com
www.afebrer.com

Assessorament, Gestió i Formació Empresarial

Major, 4 – 1er · 07630 Campos · Tel. 971 652 500
Avda. Alexandre Rosselló, 15 - 4B · 07002 Palma · Tel. 871 574 334

info@mallorcasuport.com

Fontaneria - Calefacció - Climatització
Gas - Instal·lació Solar

Tel. 971 65 00 21 - Mòbil 670 36 68 39
Lluna, 53 local 1 - 07630 CAMPOS
fontaneria.lluis@gmail.com

CAN MERCADAL
MAGATZEM AGRICOLA

TEL. 971 65 08 33

Plaça dels Tres Molins, nº 6
07630 Campos (Illes Balears)

GABINET **Iladó S. L.**

GESTORIA ADMINISTRATIVA
ASSESSORIA FISCAL I LABORAL

Carrer Creu, 12 - Tel. 971 65 07 81 - 971 65 21 42 - Fax: 971 65 21 95
Carrer Nunyo Sans, 6 - Tel.: 971 65 00 85
07630 CAMPOS

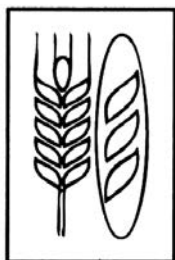
971 65 06 10
info@canmelero.com
www.canmelero.com

CAN MELERO

TOT PER LA NATURA

C/de s'Aigua núm 31 - 07630
Campos (Illes Balears)

Forn de Can Vadell

Elaboració artesana dels productes tradicionals

C/. Manacor, 19 - Tel. 971 65 23 24 - CAMPOS

Cristalería Campos

Juan Oliver Bordoy

Llibertat, 27 - 07630 CAMPOS

Mòbil 659 489 812

joliverbordoy@gmail.com

Tel. 971 65 13 21

¡BONES FESTES!

C/ Major, 16 - 07630 Campos

FustCampos
usteria, S.L.

VOS DESITJA

UNES BONES FESTES

FABRICACIÓ PRÒPIA

Fusteria en general

Vidriera solapada

Sistema europeu doble goma

Col·locació de parquets

C/. Escorial, 10

971 65 12 03

Jaume: 628 759 975

Toni: 639 431 760

fustcampos@gmail.com

**ARTESANIA
I CERÀMICA MALLORQUINA**

**Carrer Àfrica, 36
(SORTIDA CAMPOS-SANTANYÍ)
07630 CAMPOS**

Mob. 680 205 568

Tel. 971 650 744

JAUME MERCADAL

INSTALACIONES, REPARACIONES ELÉCTRICAS
Y TELECOMUNICACIONES.

C/. Nunyo Sans, 51
07630 Campos (Mallorca)

Tel móvil. 650 556 518

Tel./Fax: 971 650 035

jmercadalb@gmail.com

ruhio's
P E L U Q U E R O S

Perruqueria, barberia, Hairspa Kerastase

Feim de la teva imatge la nostra passió

C/. Major, 4 Tel. 971 650 850

C/. Major, 27 Tel. 971 58 23 16

CAMPOS

FELANITX

FORMA EL CUERPO PERFECTO

¡CÓNOCE MÁS!

@FITFACTORY.CAMPOS

☎ 680 916 114

GIMNASIO

**ABIERTO 24HS
365 DIAS**

**PLAN DE
NUTRICIÓN**

**SUPLEMENACIÓN
DEPORTIVA**

**ENTRENO
PERSONAL**

**PLAN DE
RUTINAS**

**CARRER PALMA, 23
CAMPOS 07630**

WWW.FITFACTORYCAMPOS.COM

teulera can benito
material construcció

C/. Ronda Estació s/n - Tel. 971 65 09 06

www.canbenito.com

e-mail: comercial@canbenito.com

facebook

TALLERES J. A. LLADÓ CAMPOS, S.L.U.

TALLER DE REPARACIÓN DE VEHÍCULOS

**Colaborador RENAULT TRUCKS
WABCO SERVICE PARTNER**

Cami de Ciutat Vell, s/n (Campos) - Tel. 971 65 02 57

info@talleresllado.com

SSP

SERVEIS SA PLETA

CONSTRUCCIÓ - ARQUITECTURA TÈCNICA

serveissapleta@gmail.com Telf. 690 287 537
Cami Vell de Ciutat nº23, Campos

La Mare de Déu d'Agost

2025

L'essència d'un poble

Estimats campaners i campaneres,

Aquest any sumam 725 anys de vila i 725 estius de vida compartida. Aquest aniversari ens convida a fer un petit exercici d'imaginació: com devien ser els primers estius d'una vila agrícola com la nostra en temps del Rei Jaume II?

Imaginem els campaneres treballant de sol a sol enmig dels camps de blat, civada i avena. L'agost era un mes dur i calorós, però essencial per a l'agricultura: es batia el blat, es collien les figues, garroves i ametlles, es feia la verema... Enmig d'aquest ritme de feina dura i esforç, la festa de l'Assumpció, la Mare de Déu d'agost, oferia una aturada d'esbarjo però també d'agraïment per les collites d'estiu. Les campanes de la primitiva Església de Sant Julià repicaven a les totes i, encara que no hi havia escenaris ni focus de colors, el poble es reunia a la fresca per xerrar, contar llegendes i ballar qualche dansa medieval.

Campos, tot just fundat, ja devia mostrar el caràcter d'un poble treballador, arrelat a la terra i capaç de celebrar l'estiu de manera senzilla. Aquest esperit encara avui ens acompanya i ens fa sentir orgullosos de ser campaners. 725 estius després, el poble ha crescut, i amb ell, les ganes de fer festa que es tradueixen enguany en més de quinze dies d'actes culturals, esportius, socials i religiosos, així com verbenes, jocs tradicionals, firers i focs artificials que, talment com ahir, ens brinden un respir dins el ritme frenètic del dia a dia i ens recorden que trobar-nos, compartir i celebrar junts una mateixa festa continua sent l'essència d'un poble.

Visca la Mare de Déu d'agost!

Francisca Porquer Manresa
batlessa de Campos

Programació

La Mare de Déu d'Agost

2025

Divendres
1 d'agost

19h

AN25/XIII ARTNITCampos

www.artnitcampos.com

/ programes a part.

Dissabte
2 d'agost

17h ---- Pavelló i pista exterior del Camp d'esports

STREET BALL 2025

32è Torneig Vila de Campos de Bàsquet 3 contra 3

27è Memorial Pere Vicens

Organitza: Club Bàsquet Campos

21h ---- Carrer Jaume I

SOPAR A LA FRESCA DE FIDEUÀ

Patates fregides i olives, fideuà, fruita, gelat i ensaimada.

Beguda: aigua, vi, gasosa i cava. En acabar hi haurà ball de saló i ball en línia amb la música de Joan Sebastià. Preu soci: 16€. Preu no soci: 19€. Organitza: Associació Gent Gran Campanera. Inscripcions abans del 25 de juliol.

22.30h ---- Plaça de sa Creu

CAMPOSFEST / 80-90-ACTUAL

amb Oscar Romero i Dj Joan Rigo

Organitza: Barceló Café i Inèdit

Diumenge
3 d'agost

22h ---- Esplanada de l'església de Sant Julià

/carrer Bisbe Tallades.

LLOMPART: UNA VIDA, UNA HERÈNCIA

Acte dramaturgic. Dramatúrgia i direcció: Joan Gomila.

Arranjaments musicals: Miquel Brunet. Amb Joan Gomila, Xesca Forteza, Pedro Mas, Joana Salas i Cristina Rodríguez.

Taquilla inversa. Ho organitza: Obra Cultural-Campos.

Hi col·labora: Parròquia Sant Julià i Ajuntament Campos.

Dimarts
5 d'agost

10h ---- Comunitat Terapèutica de Ses Sitjoles

JORNADA DE PORTES OBERTES

Horari: 10 a 12h i de 18 a 20h. Organitza: Projecte Home Balears.

18h ---- Biblioteca Municipal

NA MARIONA, ELS SEUS AMICS I UN MISSATGE INFANTIL

Presentació i contacontes del llibre d'Antònia Garcia Barceló.

11h ---- Biblioteca Municipal
PINTAM VENTALLS AMB BAOBAB
A partir de 5 anys. Places limitades.
Inscripcions biblioteca@ajcampos.org

Dimecres
6 d'agost

21.30h ---- al Carreró del Convent /carrer Bisbe Tallades
NIT D'ESTRELLES I POESIA
amb l'espectacle poètic i musical FLAMARADES SORTIRAN
a càrrec de PEIXOS DINS EL ROSTOLL amb la col·laboració
musical de Pere Garcies i Rosa Garcies. Taquilla inversa.
Ho organitza: Obra Cultural-Campos.
Hi col·labora: Ajuntament de Campos.

20h ---- Plaça Major
PREGÓ I OBERTURA OFICIAL DE FESTES 2025
Plantada de Gegants. + Pregó de festes a càrrec de
Victòria Burguera Puigserver, doctora en història medieval.
+ Presentació de l'Havanera de Campos
de Guillem Noguera a càrrec de Clàudia Aguiló.
+ 25è aniversari de la bandera i l'himne de Campos
a càrrec d'Andreu López.

Dijous
7 d'agost

21.30h ---- Plaça de s'Estació
PA AMB OLI A LA FRESCA
Venda de tiquets a l'Ajuntament i al Centre Cívic de Sa
Ràpita els dies 1, 4 i 5 d'agost de 10.30h a 13.30h. Preu: 9€.
Organitza: Associació Campos Solidari
i Ajuntament de Campos.

22.30h ---- Plaça de s'Estació
SHOW AGUSTÍN "EL CASTA"

19.30h - Esplanada del camí del Cementeri
EXHIBICIÓ TRIAL INDOOR
Pilots Base i Elit. Organitza: Motoclub Campos.

Divendres
8 d'agost

21h - Plaça de s'Estació
II BINGO MILLENNI@L
Recordau i cantau tots els èxits del canvi de mil·lenni
(90's/00's). Podeu vestir-vos com llavors i dur el vostre pa i
taleca per sopar. Activitat gratuïta i premis per línia i bingo.

Apunteu-vos al whatsapp 679495801. La inscripció serveix per controlar l'aforament, però no garanteix que el grup pugui seure junt, veniu amb temps i... a jugaaaaar!!!!

Dissabte
9 d'agost

19h ---- Carrer Convent
PINTAR AMB GUIXOS

20h ---- Plaça Major
VI FESTA DELS CAPARROTS
amb el pregonet del caparrot Dimoni!

23h ---- Plaça dels Tres Molins
NIT DE FOC
amb en Freu, l'Esquixafoc, l'Associació es Cau des Boc Negre i la Batukada Terraroja. */Veure mesures preventives al final del programa.

00h ---- Plaça de sa Creu
VERBENA
amb Jeremy Jones Esplugues Band, AfterSuns i Dj Titi

Diumenge
10 d'agost

7h ---- Sortida del bar Can Vermell
PESCA A LA PEÇA MAJOR
Modalitat de roquer, grumeig i volantí. Horari de pesca de 8 a 12h. Pesatge a les 13h a la plaça dels Tres Molins. Organitza: C.E de Pesca Campos.

21.30h ---- Plaça de sa Creu
ANIMALS!... QUE SONA DE BÉ!
Concert de la Banda de Música de Campos acompanyat d'imatges i fragments de les pel·lícules Madagascar, iCantal i El Rei Lleó. Direcció: Joan Rosselló.

Dilluns
11 d'agost

21h ---- Plaça de sa Creu
MOSTRA DE BALL
a càrrec de l'Agrupació Brot de Taperera.

21.30h ---- Lloc de trobada: Plaça Major
MICROTEATRE PER FARÀNDULA

de Bernat Molina. El somni microteatre presenta tres obres
que s'entrellacen per error en un sol espectacle, donant
lloc a una comèdia delirant on Shakespeare,
Lorca i el teatre popular conviuen en una mateixa escena.
L'espectacle més desastrós... i més divertit de l'any!
Preu per obra: 3,5 €. Informació i venda d'entrades
els dies 7 i 8 d'agost de 10.30h a 13.30h a l'Ajuntament.

20.30h ---- Carrer de Cosme M. Oliver
/ davant Espai Fundació la Caixa
SOPAR A LA FRESCA

Tumbet mallorquí amb llom. De postres es servirà
gelat amb ensaïmada. Begudes: vi i aigua.
Preu socis: 14€ Preu no socis: 16€. Tiquets els dies 4,5,6,7 i
8 d'agost de 10 a 12h a les oficines del club.
Organitza: Associació de Persones Majors de Campos.

21.30h ---- Lloc de trobada: Plaça Major
MICROTEATRE PER FARÀNDULA
de Bernat Molina. El somni microteatre presenta tres obres
que s'entrellacen per error en un sol espectacle, donant
lloc a una comèdia delirant on Shakespeare,
Lorca i el teatre popular conviuen en una mateixa escena.
L'espectacle més desastrós... i més divertit de l'any!
Preu per obra: 3,5 €. Informació i venda d'entrades
els dies 7 i 8 d'agost de 10.30h a 13.30h a l'Ajuntament.

18h ---- Parking Camp d'esports
FESTA D'AIGUA INFANTIL
Tobogans, piscines, escuma i fi de festa
amb personatges animats. És important dur aigua per
beure, roba per banyar-se i xancles.

15h ---- Ronda de s'Estació
XVII RONDA CICLISTA
Trofeus Mare de Déu d'Agost.

17.30h ---- Plaça Major / Camp de futbol vell
RELLEU DE QUINTOS -Programació a part-

Dimarts
12 d'agost

Dimecres
13 d'agost

Dijous
14 d'agost

Dijous 14 d'agost

20h ---- Convent de Sant Francesc de Paula

CONCERT: ENTRE CORDES I ALÈ

Un recorregut a través del folklore, la tradició i el color del sud. Una proposta íntima i expressiva a càrrec del Dúo Soleá, format per la flautista campanera Sofía Mas Lawer i el guitarrista Álvaro Jaén Navarro.

Entrades a www.ticketib.com i a l'entrada del Convent.

10 € (general) - 7 € (reduïda +65 i -25 anys) .

22h ---- Plaça de Can Pere Ignasi

VERBENA DE BALL DE SALÓ

amb l'orquestra Oasis i el Dj Miquel Vidal

23.30h ---- Plaça de sa Creu

MOONLIGHT

amb la música dels djs Leo i Rigo³

Divendres 15 d'agost **La Mare de Déu d'agost**

10.30 h ---- Plaça Major

SORTIDA DE L'IMAGINARI FESTIU

+ Batukada "Els Macolins" + óssos de Pinyol Vermell
+ caparrots de Campos + xeremiers de Campos

11 h ---- Carrer Creu

TRADICIONAL CORREGUDA DE JOIES I POLLASTRES

17.30h ---- Carrer de Plaça

ESCACS

Sistema: Torneig Masnou de 2 hores.

Premis: Productes locals als 3 primers i al primer local.

Trofeus als 3 primers i al primer local (escolars).

Organitza: Club d'Escacs Foment Campos. Col·labora:

Federació Balear d'Escacs i Ajuntament de Campos.

20h ---- Carrer Creu

MERCADET NOCTURN

per refrescar-se i pegar una mossegada...

20h ---- Església Sant Julià

MISSA EN HONOR A LA MARE DE DÉU ASSUMPTA

Presidirà i predicarà Mn. Jaume Alemany Pascual, rector de la Parròquia de la Mare de Déu de Montserrat i responsable de la Pastoral Penitenciària. Cant de la Coral Sant Julià i Ball de l'Oferta.

Seguidament ---- Carrer Major
PASSACARRER amb la Banda de Música cap a la Plaça Major, **HIMNE DE CAMPOS i BALL DELS COSSIERS.**

22.00h ---- Plaça de sa Creu
CONCERT DE MARIBEL LA CANIJA
+ Gaizka Baena (guitarra flamenca)
+ Josep Pou (teclats) + Benji Habichuela (percussió)

00h ---- Camp de ses Forques
GRAN CASTELL DE FOCS ARTIFICIALS
a càrrec de Pirotècnia Jordà.

00.30h ---- Plaça de sa Creu
CONCERT DE FI DE FESTA
amb el Tribut LA OREJA DE VAN GOGH

19h ---- Camp d'esports
XXXIII MEMORIAL MIQUEL BEQUES
Campos - Balears (Juvenil)

21h ---- Plaça de Can Pere Ignasi
CONCERT D'HAVANERES I MÚSICA MELÒDICA
amb la Rondalla Sons des Pla de l'Associació de Persones Majors de Campos. Direcció: Paul Herber López.

22h ---- Plaça de sa Creu
40 ANYS AL SOL NAIXENT
Aniversari del Karate Club del Pozo

19h ---- Plaça de Can Pere Ignasi
I TU QUÈ FAS, RANDA O TERTÚLIA?
Una representació imaginària
a càrrec de l'Agrupació Campanera de Pinyol Vermell

Divendres
15 d'agost
La Mare de Déu d'agost

Dissabte
16 d'agost

Diumenge
17 d'agost

Mesures per al correfoc

Mesures pels participants

- Dur roba de cotó, preferiblement vella, mànigues i pantalons llargs.
- Dur un capell amb ales que cobreixi el cap i tapar-se el clatell amb un mocador de cotó.
- Protegir-se els ulls, els vidres de les ulleres es poden fer malbé.
- Dur calçat adequat (esportiu, de muntanya, etc).
- Tenir esment de tapar-se les orelles per disminuir els renous de les explosions pirotècniques.
- No demanar aigua als veïns.
- Obeir les indicacions dels serveis d'ordre públic i de sanitat.
- Queda prohibit portar productes pirotècnics particulars.
- Respectar les figures de foc, els seus portadors i els músics.
- Adoptar una actitud correcta amb els dimonis i no obstaculitzar el pas ni fer-los caure.
- Saber, abans de l'inici, la zona del correfoc i la via d'evacuació.
- La participació en el correfoc és lliure i cada participant és l'únic responsable dels seus actes.

Mesures pels veïns i comerciants

- Retirar tots els vehicles dels carrers de la zona, especialment de via d'evacuació.
 - Retirar de la via pública qualsevol objecte que pugui dificultar el pas dels actors, organitzadors i participants del correfoc.
 - Baixar les portes metàl·liques o persianes en els edificis que en disposin.
 - Protegir els vidres de les finestres, portes i mostradors amb cartrons gruixuts.
 - Tancar totes les portes i finestres.
 - No tirar aigua als participants ni als espectadors del correfoc per la perillositat que representa.
 - Desconnectar tot tipus d'alarmes
-

Programa literari

La Mare de Déu d'Agost

2025

Pregó de les Festes de la Mare de Déu d'Agost 2024

Bon vespre, benvolguts i estimats campaners i campaneres i tots els que heu vingut aquí per donar el sus a les Festes de la Mare de Déu d'agost. En primer lloc vull agrair-vos la vostra assistència com també donar les gràcies a la batlessa i a tot el consistori per haver-me tengut present i donar-me aquest honor. Esper estar a l'altura que es requereix.

Quan la batlessa, na Francisca Porquer em va cridar, no m'esperava mai allò que em volia proposar. Normalment estic avesat a viure situacions una mica complexes, però en aquell moment, he de reconèixer que vaig quedar ben parat. Hi va haver uns segons que no sabia que havia de dir ni com havia de reaccionar. Van ser una mescla de sensacions d'emoció, gratitud i responsabilitat. Vaig respondre: -Clar que el faré i moltes gràcies per haver pensat amb jo!-. Quan vaig haver penjat, va ser quan vaig començar a tenir torçons i ser conscient de la responsabilitat que havia adquirit: hi havia una feina per fer, ja que jo som més pràctic que teòric. A ca nostra, van reaccionar... no sé ben bé com dir-ho, ja que sempre són molt crítics amb jo i tenim visions diferents, però van fer una cara de sorpresa amb alegria i satisfacció al mateix temps. Na Coloma va dir: -I tu has dit que sí tot d'una, no? No has de pensar res, primer dius que sí i després t'ho penses-. No vaig poder evitar riure i pensar com me coneix. En Joan, en Toni, en Miquel i na Margalida no van dir res, però vaig veure la sensació d'alegria i agraïment reflectida a la seva cara. Perquè era un regal per a la nostra família. Així que ara veureu el resultat...

Bé, pels qui no em coneixeu, som en Joan Adrover Castellà, de Can Pulsera, pare de quatre meravellosos fills, una nina (ja és tota una dona, però per jo sempre serà una nina) i tres nins. Fill d'en Joan Pulsera, es Ferrer, i de na Coloma de sa Teulera. Som el segon de tres germans: el meu germà gran, n'Andreu, i

la meva germana petita, na Joana Maria. Amb ells sempre he tengut i encara tenim una relació molt estreta. Ells són els meus puntals.

Els meus estimats padrins, els quals he pogut gaudir durant més de 35 anys, han estat un regal preciós que m'ha fet la vida. Així que, malgrat que no siguin avui aquí entre noltros en cos present, hi seran amb la seva essència. Els meus records amb el padrí Andreu els tenc ben present, encara ara record quan s'acostava la setmana de sa Fira de ses vaques i ell, que menava una pala, era l'encarregat de preparar la pista del concurs, escampava i aplanava l'arena, i jo, quan sortia d'escola partia escapat cap allà i pujava a la pala. M'encantava estar allà dins amb ell, amb aquella olor de fora vila que feia, que encara me pareix sentir. Amb ell vaig aprendre moltes coses de fora vila, m'encantava anar a l'hort, veure que ben cuidat que ho tenia tot, aquell alfals verd, aquell safareig ple de carpes, aquells ginjolers; i a la vila, dins la portassa que cobrava vida a l'estiu amb les tàperes, ens posava al meu germà i jo a dins la porgadora i era més divertit que qualsevol atracció de fira. I la padrina, que sempre li hem dit la padrina Pulsera i l'únic que té de Pulsera, és l'home i els fills, que no és poc. Ella, de bon dematí s'aixecava per ensacar les tàperes, abans que vengués el camió de Llubí a cercar-les i me contava que la seva padrina, que també comprava tàperes, les posava dins quarteroles. Era una cuinera i una treballadora de primera -dic era, no perquè ja no hi sigui, sinó perquè ara ja no pot fer tot allò que feia en aquell temps-. Quan hi quedava a romandre, me'n record com si fos ahir de les rondalles que me contava, qualcuna se l'inventava, m'ho va reconèixer no fa massa anys. La padrina ha dedicat la seva vida als altres, el seu pare va morir jove, concretament un any després d'ella casar-se. Va tenyir el seu vestit de núvia de negre per fer-se un vestit de dol. Va tenir quatre infants: mon pare, el tio Miquel (es barquer), que era el meu subministrador de fustes per fer tota casta de manualitats i encara ara ho és per unes altres utilitats; el tio Andreu (es ferrer), amb qui vaig passar gran part de la meva joventut i adolescència i sempre he admirat; i la meva padrina jove, na Francisca, la que sempre m'ha fet costat i sempre hi és. La seva mare, la repadrina Francisca, es posà malalta i també la va cuidar fins a lo darrer. Jo la vaig conèixer, però la vaig conèixer ja malalta. En canvi, els pares del padrí Andreu no els vaig conèixer, però he sentit contar tantes coses que pareix que he compartit molts de moments amb ells. Vivien al cruce de Can Pulsera, ara conegut com la rotonda de sa Colònia o dels Formatges Burguera. Allà hi tenien ca seva, una petita vaqueria, una sínia i una era, ara ja només queda la caseta del motor, que gràcies a la Tia Margalida (la germana petita del padrí Andreu) i les ties perruqueres (nebodes del padrí) he pogut tornar juntar les partions. I ara, aquell motor que ja no tenia empena, ha estat renovat donant una nova embranzida. Les vegades que hi he anat amb la tia Margalida, he disfrutat de veure que cada fita li duia un record, que era com si el temps no hagués passat... Veure el llorer, el caquiner o l'esparreguera que recordava de

quan era petita, veure brollar l'aigua del pou cap a dins la pica i no poder evitar posar-hi les mans per beure-ne un bon glop i tenir la sensació que és l'aigua més bona que ha begut mai, la de la terra on va passar la seva infantesa o agafar la xapeta i treure les arrels d'aquell regalèssim immillorable, això senyores i senyors, no té preu. Així que ara me toca a jo, no perdre l'essència d'aquell trosset de terra. Si quan aneu cap a sa Colònia me veis per allà, de bon gust vos donaré un trosset de regalèssim, perquè allò sempre serà Can Pulsera.

Per altra banda, el pare de ma mare, el padrí Joan o en Joan Teador o en Joan de sa Teulera -ja que va dedicar gran part de la seva vida a fer feina a la teulera del seu sogre-, també puc retratar com si fos ara quan ens passejava per dins la teulera amb aquell carret de tres rodes, aquell polsim, aquella olor de fang, aquelles politges traginant-lo, els treballadors acompassats agafant les teules amb aquella pala amb forma semicircular, quan el meu germà i jo jugàvem per damunt la muntanya de clovelles d'ametla que empraven per fer foc al forn, la quantitat de cendres i altres abaloris que fèiem de fang al corral de cals padrins o aquells caramels de cafè amb llet que sempre duia a dins el cotxe. També l'acompanyava a donar menjar a les gallines a la Curia Fosca. A l'estiu anàvem a pescar amb el llaüt. Allò era riquesa i no estic parlant de doblers. I la padrina, que vos puc dir d'ella: era la meva amiga incondicional. Anàvem els horabaixes a nedar a Cala Galiota, menjàvem gelat i qualche pizza d'Els Jardins. La record sempre amb un ventall a la mà (n'hi vaig espenyar més de dos i més de tres).

El repadrí Jaume, en Jaume Teador, passava els horabaixes mirant els bous o el futbol a la televisió de caixó que tenia i a damunt hi tenia un gall que canviava de color segons el temps. Quan no feia res d'aquestes dues coses era pel corral que tallava canyes per fer filoses. Sí, filloses. En tenia la casa plena i crec que no hi ha cap veïnat ni cap amic que no en tenguí alguna. De fet, la filosa que duu la Dama dels Cossiers de la nostra vila és feta seva, així que cada vegada que vegeu els Cossiers ballar podreu veure aquesta feina artesana del meu repadrí Jaume. La repadrina, nomia Gabriela, jo no l'he coneguda, però també he sentit tantes coses d'ella que em pareix que he passat la meva infantesa al seu costat. Nosaltres no la coneixem com la padrina Biela, sinó com la padrina de Marina, ja que van passar gran part de la seva vida a una barraqueta anant cap a ses Covetes, és una barraqueta que està quasi ben enmig del camí, abans d'arribar al nou pàrquing. Tots hi heu passat més de dues vegades, però a partir d'ara veureu aquella barraca esbucada i que fa nosa amb uns altres ulls. La padrina de Marina i el padrí Jaume formaven un bon equip, eren generosos i feiners i, si tenien convidats, aviat tenien foc al forn i la coca en marxa. Tant li era coca de trempó o de verdures i, si vos estimàveu més dolç, ja tenia un pastó per fer bunyols. En més d'una ocasió la meva padrina Pulsera m'ha dit que li record a ella i això fa

que m'ompli el pit d'orgull. Així que si anau a ses Covetes, en passar per ca sa padrina de Marina, afinareu aquella barraca esbucada i les restes d'un forn de llenya. Imaginau-vos als meus repadrins que ja treuen la coca que és cuïta.

Dels repadrins de sa Teulera només vaig conèixer la padrina Joana Aina. El padrí Miquel no el vaig conèixer, però pel que m'ha explicat sempre ma mare, era un padrí sobreprotector i sempre, sempre defensava a ma mare... bé, allò que fan els padrins. I la padrina la vaig conèixer als seus darrers anys de vida i ja ni hi veia, però estava asseguda a la camilla de la galania i quan hi anàvem sempre ens tocava la cara i li deia a ma mare: -Ai Coloma, no els puc veure, però tothom me diu que són molt guapos!-. I el meu germà i jo, mig empegueïts mig contents, ens miràvem i rèiem. I anant una mica més enrere... el seu pare, o sigui el repadrí de ma mare, era pastor, va fer un flabiol d'ametller i el feia sonar que era una meravella. I com ho sé? Perquè m'ho han contat i perquè ho he sentit, ja que, aquí on la veis, ma mare feia de reportera i amb un cassette i una cinta gravava gloses, dites i cançons dels seus padrins i repadrí. Aquest flabiol que tenc a les mans és el seu, el que ell va fer i el que ell va fer sonar fa més de 100 anys. Se veu que això de fer sonar el flabiol ens ve d'enrere, ja que el pare del padrí Jaume ja era flabioler i juntament amb un xeremier feien colla i sonaven per Ciutat.

La meva infància, la record preciosa: viure a un poble com era Campos abans, tranquil, on tothom se coneix, poder anar a escola a peu -sempre m'havia d'acotar per travessar els ferros de sa ronda, ja que els ferros que ara posen per la Fira de les vaques estaven posats tot l'any-. Travessava aquell solar gran

que tenia un bon caramull de terra enmig, o de neu (l'any de la neu) i que avui en dia el coneixem com la Plaça de s'Estació. En sortir d'escola, molts de migdies anàvem a Ca ses Monges a veure Sor Antònia, que havia estat mestra nostra quan érem més menuts. Un any ens va proposar fer-nos classes de francès i va cercar llibres de quan era jove i ens va ensenyar un trosset d'aquest idioma. Els horabaixes, en sortir d'escola, fèiem la primera aturada a Ca na Punta, aquell mostrador ple de xuxeries... Tots estàvem a defora que ens les menjàvem amb els ulls. Amb 5 duros ja en podíem comprar qualcuna i amb 100 pessetes ja hi havia una bona bosseta. Després de fer els deures anava al camp d'esports, a l'hivern anava a atletisme a aquella pista de grava i un dels nostres entreteniments era pujar la costeta del túnel que connecta els vestuaris amb el camp. També molts d'horabaixes el passàvem a s'Escrui i al Club d'esplai.

Arribaven les festes des Palmer i ens ho passàvem d'allò millor amb els jocs populars. Allò que m'agradava més era la rompuda d'olles, la norma que tenien era que el qui pegava a l'olla es quedava allò que hi havia dedins. Cada any dins una olla o dues hi solia haver un conill de rata i jo somiava que em tocàs qualche any, però mai tenia sort. Un any quan vaig rompre l'olla, abans de destapar-me els ulls, ja sabia que m'havia tocat, ja que vaig destriar el crit de ma mare (que no era gens animalera) i vaig dir: -Sí, enguany sí-. I després, dins el cotxe, la padrina Catalina va voler mirar si era mascle o femella, amb la mala sort que el conill de rata li va fugir per davall el seient... Ma mare va tornar com a boieta.

El fi de curs de l'escola marcava l'inici de les vacances d'estiu i fèiem aquelles mostres de música i ball tan emocionants. Un mes abans els mestres ens ajudaven a assajar i preparar aquell dia que a tots ens agradava. Ens sentíem tan importants i tan artistes... sempre sortien molt lluits. L'any que ens tocava anar de viatge d'estudis vam fer una comèdia: "L'amor venia amb taxi" dirigida per Don Toni Picón. A jo em va tocar fer de presentador juntament amb na Catalina Mas. L'obra la vam fer al teatre d'Es Modern.

A l'estiu anàvem a natació, ma mare ens acompanyava amb el vespino i qualche horabaixa anàvem a nedar a Ses Covetes i miràvem aquells cavallets que hi havia a un hort abans d'arribar. Ja un poc més gran passava molt de gust d'anar a waterpolo, aquella piscina de rajoles grosses amb aquelles dues dutxes que tenien un grifó al cap i un als peus. A finals de juliol sempre anàvem de campament a Cala Murta. Després venien les festes de sa Ràpita i després les de sa Colònia. Anàvem a l'amollada d'ànneres, que d'ànnera no en vaig agafar cap mai però de síndria i meló qualcun. I ja tocava les festes del nostre poble, ben ple de paperins, i tots sabem bé que la Mare de Déu d'Agost sempre banya els paperins. L'horabaixa pintàvem al carrer amb guixos i la recompensa

era un polo de gel, amb què els més petits acabaven ben enfitats. La verbena, el relleu de Quintos (ja que a Campos, els Quintos és una peça molt important i tothom està orgullós de la seva quinta, o almanco jo) els anys de la Festa Panxa Roja, una festa pel meu gust molt encertada i crec que tots els campaners i campaneres passàvem gust de fer poble. I a jo que m'agrada participar a les festes, i més si són al poble que m'ha vist néixer i m'ha vist créixer, i anar pel mig i conèixer la gent i fer una xerradeta amb un i l'altre, gent que fa estona que no has vist, no ho sé... m'agrada que aquest poble sigui familiar.

Però el dia més bo era el de les corregudes de joies i pollastres, quan tots esperàvem a davant la Sala i el saig ens donava una canya i a canvi, el segon batle ens recompensava amb una moneda de 100 pessetes que treia de dins aquella bossada per dur-la a lloc. Tothom feia grapades, no en quedava ni una en terra. El dia de la Mare de Déu no hi havia temps de fer cap becada perquè teníem un fita molt important a la qual gairebé tots els campaners i campaneres assistíem. Eren les carreres de cavall a s'Hort d'en Blanc, aquell bater de Sol, aquell ambient de gent autèntica, aquells cavalls, aquella gravilla que sortia volant al pas de les rodes dels cabriols, era... emocionant. El vespre esperàvem impacients els focs que resplendien plens de respecte i admiració donant per acabades les festes. També record bé les carreres de natació i, anys més envant, les demostracions de natació sincronitzada amb joves i nines de la nostra vila. I un any, mon pare va participar a les carreres de bicicleta i nosaltres, mentre l'esperàvem a la Plaça dels Tres Molins, jugant a botar aquella bassa que hi havia a la pastera d'enmig. A que no endevinau qui va caure dins aquell llot?

També vaig formar part de la banda de tambors i cornetes, que van impulsar Don Guillem Dameto i en Jaume Nicolau. I sortíem a totes les festes de la vila. I un estiu van tornar a posar en marxa el Velòdrom i m'hi vaig apuntar. Vaig passar un guster de rodar per la nostra voltadora. Quina llàstima que no l'hàgim sabuda conservar! Vaig acabar l'EGB al Col·legi Fra Joan Ballester i guard molts i bons records de tots els mestres, però sobretot de la frase que ens va dir el darrer dia la mestra Antònia Corema: -A aquesta vida és igual allò que sigueu, si sou fusters, ferrers, picapedrers, metges o arquitectes, el més important és que faceu allò que faceu ho faceu el millor possible!-. Després vaig acabar l'ESO a l'IES Damià Huguet, però que els primers anys era IES Llucmajor secció Campos.

Amb desset anys, amb el suport dels meus pares, vaig decidir partir cap a Barcelona per estudiar Ajudant Tècnic Veterinari i Ensinistrador de mamífers marins. Aleshores començava a haver-hi telèfons mòbils a l'abast de la majoria, però sense internet ni res de tot això. Podíem escriure missatges i intentàvem abreviar totes les paraules possibles perquè com més llargs més

pagàvem. El dia que vaig partir l'he recordat moltes vegades, els meus amics damunt l'acera de ca nostra i jo després de despedir-me, pujar al cotxe i girar el cap, cap enrere, amb la certesa que quan tornàs ja res seria igual. Vaig compartir pis amb gent de la vila i vam viure moltes aventures junts. Anys més envant, la vida ens ha tornat a connectar aquí a Campos. Van ser dos anys molt enriquidors i un canvi gros. Allà vaig descobrir moltes coses i una de les que més me va impactar va ser les festes de Gràcia. Què vol dir tot un barri de la ciutat comtal fent foguerons i ballant ball mallorquí? Aquí vaig ser conscient que havia de reprendre el ball i les tradicions de la nostra illa i que si nosaltres, els mallorquins, no conservam allò que és nostre, qui ho farà? No m'hagués figurat mai que dotze anys després hi aniria a sonar amb el meu propi grup. A la tornada cap a Mallorca vaig passar a formar part del Centre Cultural de Campos, on vaig aprendre moltíssimes coses de la nostra cultura: preparàvem exposicions de indumentària, de pesos i mesures, d'eines, organitzàvem conferències, vam crear l'esbart de dimonis més gran de Campos acompanyats de tres capgrossos i a l'estiu no podia faltar el concurs de gelat de bomba.

L'any 2003 vam anar a les festes d'Es Mercadal amb el grup d'amics, i qui m'hagués hagut de dir que un mes després me passejaria a les festes de la Mare de Déu d'Agost amb la que ha estat la meva companya de vida? I qui m'hauria dit que hauríem compartit les darreres edicions de l'esplèndida Festa Panxa Roja? Cada vegada que qualcú diu "panxa roja" em recorr pel cos un sentiment d'orgull i d'enyorança a la vegada. Va ser una de les festes que va unir la gent del poble, era un dia que tots sortíem a passar-ho bé i a fer poble, ben enmig de la vila, gent de totes les edats i els Quintos com a protagonistes. Aquesta darrera Festa Panxa Roja seria la darrera en participar-hi sense fills, ja que a l'octubre de l'any següent va néixer na Coloma i amb ella, una felicitat immensa. La nostra il·lusió era tenir quatre fills. Sí, era la nostra il·lusió, era el nostre pla de futur i així ho vam fer. Han estat i són la nostra alegria, la nostra prioritat i el nostre tresor més preuat.

Amb una aclucada d'ulls han passat 20 anys i na Coloma, en Joan, en Toni i en Miquel han tornat grans, i nosaltres... també. I avui publicament els hi puc dir, com n'estic d'orgullós de veure en les persones que s'han convertit. La nostra família no només ha crescut en fills, sinó amb cosins, el meu estimat fillol i els seus germans, els meus fantàstics nebots i els fills de la meva estimada cosina. Com a anècdota familiar, vos vull explicar, que l'any 2005 ens vam casar i, casualitats de la vida, va coincidir en l'any que els meus pares celebraven les noces de plata i, per afegitó, també va coincidir que era l'any que els meus padrins, sí tots quatre, celebraven les seves noces d'or, per això, quan vam fer els primers 10 anys de casats, vam decidir fer una petita cerimònia per celebrar-ho amb tots ells.

També l'any 2019 vam inaugurar l'exposició Penyora: persona en qui es diposita l'amor i el record més afectuós. La intenció de l'exposició va ser enllaçar art i cultura. La meva musa, la meva font d'inspiració, fou la família, ja que la vaig representar amb una línia de les meves arrels seguint cap al futur on tengués cabuda tot el fullatge generacional. Inspirat en la meva família, però cada un ho pot traslladar/interpretar en la seva pròpia, ja que són objectes,

formes i imatges, que bé representen la família mallorquina. Tal com digué en Pau Tomàs el dia de la presentació, i vull compartir amb vosaltres ara: -La cultura que es transmet de generació en generació que neix des de l'interior de l'ànima és tant o més important que aquella que apareix als llibres. Una conversa intergeneracional que s'estableix amb cada quadre particular i amb la conjunció de tots plegats pot ser la que tot nosaltres podríem tenir amb els nostres avantpassats. Generacions que han rigut i plorat, han cantat, ballat, han fet sonar el flabiol, han treballat i s'han esforçat cada un al seu terreny i al seu camp. A vegades pot parèixer que tot m'ha vengut caigut de l'aire del cel, però qui em coneix bé sap que no és així, no ha estat un camí planer, sinó més bé el contrari i no parl de la responsabilitat de tenir fills, sinó de gent que no ho ha posat fàcil. Durant aquests gairebé 20 anys, els hi he intentat inculcar i valorar la nostra cultura, ja que els joves i infants tenen un paper molt important ja que seran la societat de demà-.

Ja diuen que a aquesta vida han de saber fer de tot, no és vera? Idò a jo tan m'és fregir un ou com planxar una corbata, som com un multiusos. He fet de cambrer, de comercial, de monitor, de director, de dinamitzador, de socorrista, d'ajudant tècnic veterinari i, fins i tot he fet feina a una fàbrica de sobrassades. Allà vaig poder combinar-ho amb els meus estudis de Tècnic d'Atenció a Persones en Situació de Dependència, els quals me van obrir les portes de l'Hospital de Manacor, incorporant-m'hi un gener de 2020, qui m'hauria dit que

dos mesos després arribaria una pandèmia mundial. La primera onada la vaig passar a urgències i, si vos he de ser sincer, anava a la feina preocupat, ja que no sabíem gaire coses d'aquest virus i em sentia responsable de la seguretat dels meus. La segona onada la vaig passar a quiròfan, allà vaig aprendre moltíssimes coses i finalment vaig acabar la Unitat de Cures Intensives on vaig tocar amb la realitat més crua d'aquesta malaltia i la vulnerabilitat de les persones. Ha estat el lloc on m'he sentit més útil, on una part de jo hi ha quedat per sempre. Supòs que va ser per això que vaig decidir ampliar la meva formació professional com a Tècnic en Cures Auxiliars d'Infermeria. Les pràctiques les vaig realitzar a Son Tugores un centre dedicat a una població, que presenta alteracions de comportament de gravetat severa. Em va fascinar la bona feina que fan els tècnics a aquest centre i vaig decidir continuar amb la meva formació com a Tècnic en Educació Infantil que he acabat enguany realitzant les pràctiques a l'Escoleta Municipal Els Taperons, allò on tots i cada un de l'equip del centre m'ha acol·lit de la millor manera. Sé que moltes sou aquí: gràcies. Podem estar ben orgullosos d'aquesta escoleta que tenim al poble, tant per les instal·lacions, però sobretot per l'equip que fa una feina exquisita.

Heu reparat que he xerrat de molta gent, però encara no he xerrat dels meus pares que ara deuen pensar, ja ens ha tornat a dur a escoltar el sermó? La nostra família no és molt de dir les coses, donam per fet moltes evidències, i crec que avui és un bon moment per agrair tot el que han fet per jo. Així que, mon pare, ma mare, moltes gràcies de tot cor per donar-me la vida que m'heu donat i sempre estar al meu costat. Com bé sabem no tothom té aquesta sort.

I també vos puc dir que ser pare és el millor que m'ha passat a la vida i que per això estic més que agraït. De vegades, però, també és mal de fer i també xocam, però en el fons m'agrada perquè vol dir que tenen el seu propi criteri. No ha estat mai al meu abast preparar-los i adaptar-los la vida, però el que he intentat és preparar-los i donar-los les eines perquè ells puguin fer el seu camí. Saben també que no me faré gaire enfora i que quan em necessitin allà seré. Per lo joves que són han demostrat sempre una maduresa envejable, ja que han hagut de viure situacions no gaire agradables. La darrera, ara fa gairebé dos anys, la nostra família va viure un dels pitjors capítols, van ser moltes hores d'angoixa i de molts de pensaments i sentiments. Però gràcies a totes les persones que ens estimen i la calor de tot un poble vam superar i gràcies al... destí va tenir un encoratjador desenllaç. Hi ha hagut un abans i un després d'aquell dia, hem parlat molt de sentiments i hem intentat donar força als sentiments positius i intentat anul·lar els sentiments negatius com la ràbia.

Per això avui vull fer una passa més i la vull fer per descorcar d'una vegada per totes la nostra vida. L'única manera que se m'ocorre per desenquistar aquest sentiment de ràbia i que els meus fills puguin continuar amb una vida plena

de records alegres i envoltats de la gent que els estima de veres és perdonar, perquè si no perdonam no podem avançar. Vos promet que he intentat ficar-me dins el cap d'aquestes persones que passen tan de gust de fer mal, tant de gust que fins i tot són capaços de destruir els seus propis fills i no hi he trobat cap resposta. L'única conclusió que he pogut treure és que la meua ràbia s'ha transformat en pena. Pena perquè aquesta història que vos he contat, aquesta penyora que m'han deixat els meus avantpassats, aquesta infància que m'han regalat els meus pares, germans i tot el poble de Campos, aquesta gent no l'ha conegut. I desig que quan els meus fills tinguin 41 anys puguin recordar les vivències de la seva infància i joventut amb aquest sentiment nostàlgic i de gratitud, fer un alè de serenitat i seguir per envant. I que només recordin els moments meravellosos que hem viscut.

I com no pot ser d'altra manera i, per anar acabant, parlaré de l'Agrupació Campanera de Pinyol Vermell. Pinyol Vermell, per a jo, és com un altre fill, ja que en certa manera l'he gestat i l'he parit amb l'ajuda de moltíssimes persones que s'hi han implicat durant aquests més de 16 anys. I dic com un fill, perquè amb els meus fills hi ha conviscut. Ells més que ningú saben la feina i l'esforç que hi ha darrere cada actuació, cada desfilada, cada ballada... Ells han vist la cara oposada a la que tots estau avesats a veure: assajos, preparatius, nervis i molta feina i pocs doblers, perquè a aquesta societat consumista s'han perdut els valors. Els valors de fer coses "per no res" o millor dit, fer coses que no siguin a canvi de doblers, participar en totes les festes del poble, sortir a les processons, acompanyar els gegants... Perquè la vida està formada de petits moments. Ser conscients del que és i simbolitza un vestit de pagès, del que suposa fer sonar un instrument. En una paraula, valorar la nostra cultura i fer-la viva.

Segurament molts de vosaltres em coneixeu com en Joan des Pinyol Vermell i és que hi ha poques festes a les quals no m'hi veureu participar amb el grup, que més que un grup, puc dir família on, com totes les famílies, ens estimam, ens respectam, ens ajudam, ens discutim, ens barallam, ens perdonam, i a l'hora de la veritat, sempre hi som. Hem estat i som una agrupació sense ànim de lucre i de les més actives de Mallorca, ja que no només ens centram en el ball mallorquí, sinó que també som una agrupació on la indumentària és molt important. Vull aprofitar per fer saber a tots i cadascun dels membres de l'agrupació que aprecii i valor l'esforç i la dedicació que tenen per tenir una indumentària impecable, ja que és un dels fets que ens fa destacar com a grup.

Així que a més de balls i mostres cada any participam a les beneïdes de Sant Antoni i a Sa Rua, organitzam petites obres de teatre musical, de teresetes, desfilades d'indumentària, tallers de confecció, exposicions o jocs populars per als més petits -que moltes vegades van acompanyats per tres caparrots fets pels membres més joves de l'agrupació: l'amo en Rafel, madò Biela i el

dimoni Cucarell-. L'any 2022, en el relleu de Quintos, vam presentar en societat la figura de la Frisona Roja que va ser creada per acompanyar als músics i balladors el dia de la Fira de ses vaques. De tots els intercanvis culturals en podem destacar un d'internacional, un de nacional i un altre entre illes, a part de tots els realitzats dins l'illa. I també la participació a la mostra cultural de Viena, aquest passat mes de juliol. Com bé sabeu fa 16 anys que per Nadal representam el Betlem Vivent Campaner, l'any 2016 vam muntar el Betlem en moviment al mostrador de s'Orient i l'any passat, va ser el Casal de Can Pere Ignasi el qui va acollir al betlem fet de figures de Pinyol Vermell amb imatges dels edificis més emblemàtics del nostre poble. Cada any també, el dia abans de Tot Sants, organitzam un horabaixa on madò ratapinyada explica la història de la nit de ses ànimes i feim rosaris ensucrats, bunyols i greixonera de moneiato.

Hem enregistrat sis discs, que se diven aviat, però on realment hi ha hagut molta feina que fer, ja que l'única que té una formació professional és na Margalida, la meva dona. També avui li vull fer un reconeixement públic per la seva dedicació, ja que ha aportat molt a la societat com a músic i com a persona. És la primera dona xeremiera de Campos i, juntament amb la nostra filla Coloma són la primera colla de dones de la vila. Ella és de les persones que més instruments sap fer sonar i quan dic sonar vull dir sonar bé: el fagot, el baixó, el flabiol, les xeremies, la dolçaina, la flauta o el piano. Ha estat i és la mestra de tot aquest planter de joves que avui sonen el flabiol i fa que els demás hi posem totes les ganes per poder acostar la música mallorquina a la gent. Com que som un grup polifacètic també hem editat un llibre dels inicis de l'agrupació titulat "Una vivència de Pinyol Vermell". Durant 8 anys hem organitzat el Campament de Pinyol Vermell al Palmer. Col·laboram amb associacions de caràcter social, cultural, esportives, animalistes... També l'any 2016 vam apadrinar una nina a través de Campos Solidari. Fins ara hem realitzat 14 representacions escèniques, que he escrit jo mateix, inspirades en els personatges populars de contes i rondalles, combinades amb ball i indumentària Mallorquina. Un dels projectes més engrescadors on hem fusionat història amb visió moderna han estat les dues performances realitzades, de la Passió amb el nom de "Apassionant", escenificant el viacrucis a través d'imatges, música i interpretació, i la segona "Venerant!", que conta la història de sa mestra Cases Noves que tant va fer pel poble de Campos.

A més d'un grup de balladors i de músics, l'agrupació consta d'una escola de ball, tan infantil com per a adults, una escola de música d'instruments tradicionals, un grup de xeremiers i flabiolers, que són els encarregats de participar a totes les festes del poble, d'acompanyar als gegants Es Trinxeter i madò Coloma, i fa 10 anys que acompanyen la Mare de Déu de la Pietat el Divendres Sant. Fins i tot l'any 2014 vam ser els primers flabiolers en acompanyar els Quintos a cantar Sales. Els més petits de l'escola de ball participen amb el Ball de l'os (ball que

es realitza amb sis figures que representen l'escut del poble i els acompanya en Joanet de l'onso) a les festes més assenyalades. Enguany hem estrenat una figura nova, per tal que tots els nins i nines tinguin les mateixes possibilitats de participar i així fer unes festes més inclusives. La presentació dels Óssos va ser un gener del 2012 i l'encarregat de presentar-los a la societat va ser en Pau Tomàs Ramis. Els Óssos van acompanyats per un grup de dolçainers, que encara que no és un instrument exclusivament mallorquí, és un instrument tradicional de tot el Mediterrani.

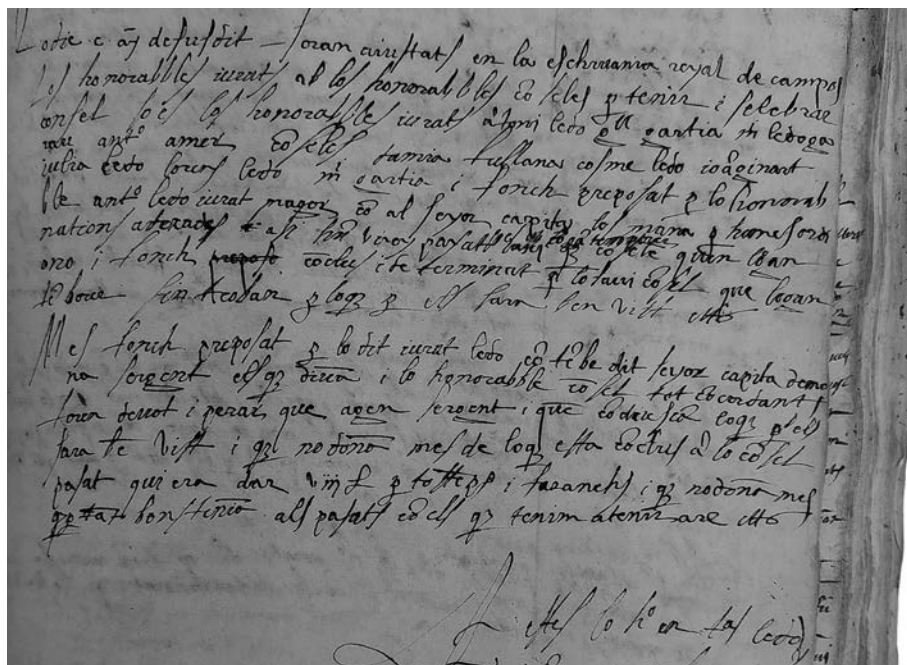
També l'any 2012 vam reintroduir els Cossiers de Campos els quals surten a ballar el dia de Sant Julià i el dia de la Mare de Déu d'Agost. He de dir que em sent especialment orgullós d'haver donat aquesta passa per la cultura del poble. Vam començar un projecte gairebé del no-res, on vam haver de dissenyar la indumentària, les coreografies i les músiques. He agraït i continuaré agraït a totes les persones que hi van posar les mans de bon de veres i a tots i totes els qui heu acollit als Cossiers de Campos d'aquesta manera que ens feis sentir estimats i valorats. En Felip Munar va fer la presentació oficial a l'Auditori de Campos i des d'ençà hem viscut les festes de la vila d'una altra manera. Els assajos previs, anar a cercar el romaní el dematí, planxar la roba i dur-ho tot a la Casa de la Vila... Tot el que he fet o millor dit hem fet o feim, ho feim amb molt de gust i esper que el poble de Campos es senti representat i satisfet quan ens veu al carrer fent els balls, les sonades, les representacions... i que aquest pregó sigui un punt i seguit de la meva història i la de Pinyol Vermell, i podeu estar ben segurs que queda Pinyol Vermell i Joan Pulsera per molts d'anys i amb més força.

Vull agrair a l'Ajuntament i a la batlessa que ens facin sentir còmodes i que comptin amb nosaltres per mantenir viva la nostra cultura. Hi ha moltes maneres de fer poble, per jo té la mateixa importància els qui preparen les activitats com la gent que hi participa o simplement hi acudeix. Com heu vist durant el pregó, tots els qui hi han intervengut han deixat la seva empremta. Vos convid a tots els qui vos faci ganes a fer-ho també, després d'escoltar l'himne de Campos. Gràcies una altra vegada per haver vingut i haver-me escoltat. Ara sí que donam el SUS a les Festes de la Mare de Déu d'Agost 2024 amb ball i música. Bones festes a tots i a totes!

Com era l'Ajuntament i la vila de Campos que va fundar Jaume II a l'any 1300?

Com cada any, torna espitjar la calor i només tenim ganes de tenir els peus en remull i gaudir de les festes. Aquests moments d'esbarjo ens permeten cercar espais fresquets i a l'ombra on poder llegir el programa de festes de la Mare de Déu d'Agost.

Enguany es compleix del 725 aniversari de la fundació de la vila de Campos pel rei Jaume II. I ben segur, que no ens aturam a demanar-nos quina és la font històrica que ens permet tenir coneixement d'aquest fet tant important. És gràcies a l'existència del «llibre de franqueses i privilegis del Regne de Mallorca», en el qual es dicten unes ordenances encaminades a fomentar els creixements dels nuclis de població existents i la formació d'altres nous. S'especifica com s'havia d'estructurar i repartir la terra, quina havia de ser l'amplària dels carrers, quins privilegis tendrien els seus pobladors i com seria la seva organització administrativa.

El règim municipal de la Vila o Universitat estava compost pels jurats i consellers, batle, mostassaf, escrivà, clavari i oïdors de comptes, taxador i botiguer.

El batle reial era nomenat pel rei o governador, era l'executor de les ordres del rei o del lloctinent, l'encarregat de mantenir l'ordre públic i actuava com a jutge de la Cort o de la Cúria Reial. No era competència seva l'administració de la Universitat, la qual estava en mans dels jurats assessorats pels consellers.

La Universitat de Campos tenia quatre jurats i vuit consellers que es reunien en consell per prendre acords i decisions, una de les funcions més importants que tenien era la d'ordenar el repartiment de les talles o contribucions per a les necessitats comunes. Aquests càrrecs s'elegien anualment mitjançant un sistema d'eleccions, anomenat de «sac i sort». Cada tres anys es posaven dins un sac o talec uns rodolins de pergamí i cera, amb el nom de les persones hàbils per ser electes per als diferents càrrecs i, cada any, davant tot el Consell reunit, un nin menor de set anys treia de les bosses corresponents, anomenades de «regiment», els noms dels jurats i dels consellers electes. Gràcies a l'existència a l'Arxiu Municipal dels «llibres de consells» podem saber tot el que acordaren i decidiren des de 1578 al 1773.

El càrrec de mostassaf era inferior al del batle però independent d'aquest. Va ser creat pel rei Jaume III. Era l'encarregat de vetlar per l'exactitud dels pesos i mesures, i que els carnisers i botigues oferissen queviures en bon estat de conservació. També s'ocupava d'adobar les places, carrers i altres vies públiques.

L'escrivà actuava de notari o secretari a la Cort Reial del batle. També els jurats li solien encarregar la redacció de les actes de les seves reunions. Exercia igualment de notari en testaments, inventaris i contractes dels particulars.

El clavari o depositari dels diners de la Universitat portava el registre d'allò que cobrava i pagava en nom de la Vila per ordre dels jurats. Era elegit pel Consell. Al final de la seva administració retia comptes de la seva gestió davant els «òidors de comptes», elegits també pels jurats i els consellers. A l'Arxiu Municipal tenim llibres dels òidors de comptes i pòlisses de clavari des del 1585 fins 1747.

Els taxadors valoraven els béns de cada un dels campaners per saber la proporció amb què havien de contribuir a les talles, que servien per subvenir les necessitats comunes de la Vila i de tot el Regne, segons el compartiment que feia el Sindicat de la part forana. Aquestes valoracions han quedat reflectides a la serie documental de cadastres i estims des de 1610 al 1759.

Aquest sistema municipal va perviure fins a mitjans segle XVIII. La guerra de successió, provocada per la mort de Carles II de la casa dels Àustries, sense descendència i la victòria de Felip V que va instaurar la dinastia borbònica, va suposar uns grans canvis a nivell estatal i municipal. L'aprovació i aplicació dels decrets de Nova Planta, varen anar transformant l'organització municipal.

Com era l'administració de la vila de Campos ho podem saber gràcies a la documentació que custodia l'Arxiu Municipal de Campos, aquests documents són els que permeten desenvolupar els fets i fer la història de Campos.

Flor de Taperera a Francesc Pomar

Hereu d'una nissaga de dues generacions de forners, en Francesc Pomar Mir va néixer a Campos dia 17 de maig de 1942. El seu padrí, Francesc Pomar Aguiló, havia fundat el negoci familiar després de formar-se en l'ofici a Barcelona. L'any 1902 amb la seva esposa, Francisca Pomar, varen obrir un petit forn de pa i ensaïmades al carrer de Plaça. Després de la seva mort prematura, el seu fill, Joan Pomar Pomar, juntament amb la seva mare i la seva esposa, Magdalena Mir Cladera, va continuar amb el negoci familiar. D'aquest matrimoni nasqueren tres fills: Francesc, Jaume i Joan.

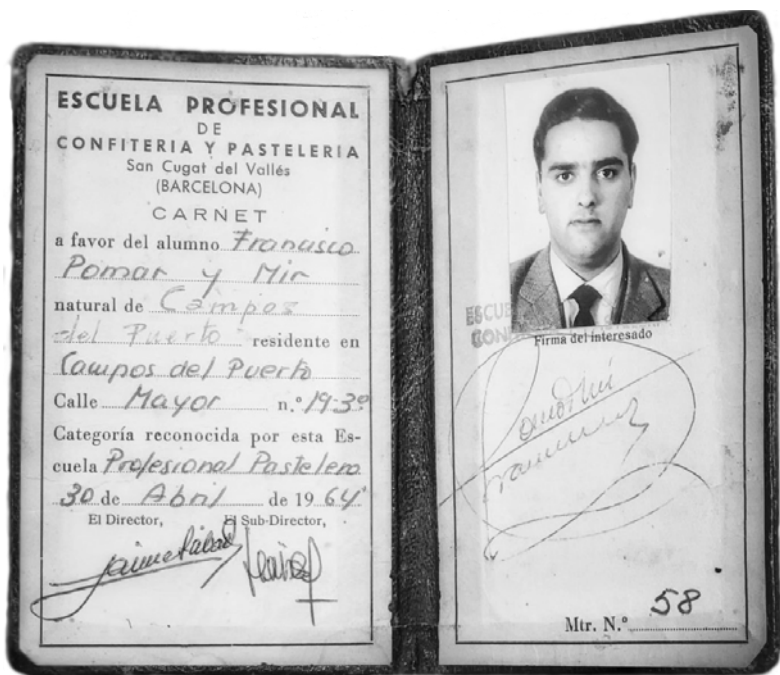
En Francesc va créixer en temps de postguerra envoltat de la feina i l'ambient de l'obrador de Can Pomaret, al bell mig del poble. Va completar la seva formació escolar a Campos fins al batxillerat, destacant en matemàtiques i amb l'aspiració de convertir-se en professor. La seva encara afició pels escacs i els sudokus reflecteix la seva capacitat per pensar matemàticament i trobar solucions. Tot i això, les circumstàncies familiars el varen dur a seguir la tradició de la família, i es va dedicar a l'ofici de forner, igual que el seu padrí: tots dos de nom Francesc i amb el mateix esperit emprenedor.

Als 20 anys, l'any 1962, es va casar amb na Francisca Oliver Roig, amb qui va formar una gran família de cinc fills: Magdalena, Joan, Maties, Catalina i Fàtima. Els seus fills i néts representen avui la cinquena generació de la tradició familiar de Pastisseries Pomar, amb botigues a Campos i Palma, i una presència online, inimaginable en temps passats. L'any 1964, amb només 22 anys, en Francesc va viatjar a Sant Cugat del Vallès, Barcelona, per estudiar pastisseria amb mestres de reconegut prestigi com en Jaume Sàbat Aumasqué, n'Antoni Escribà o en Francesc Baixas, entre d'altres. El 30 d'abril de 1964, enguany fa 60 anys, va obtenir el carnet com a professional

pastisser expedit per l'escola Professional de Confeiteria i Pastisseria de Sant Cugat. A partir d'aquest moment, en Francesc no va deixar mai d'adquirir coneixements i establir relacions professionals amb els més destacats de l'illa, com els pastissers Ramis de Llucmajor, Segura de Muro i Moranta de sa Pobla, així com amb grans professionals del sector a nivell nacional i europeu.

L'any 1965 va ser un punt d'inflexió per a en Francesc, ja que juntament amb la seva esposa va prendre les regnes del negoci familiar. A partir d'aleshores, la pastisseria de Campos va començar a assolir una gran fama arreu de Mallorca. Francesc Pomar va introduir a l'illa molts conceptes pastissers, resultat dels seus estudis, amb l'objectiu d'oferir productes de la millor qualitat possible.

Com a alumne, i més tard com a mestre, va passar per l'escola professional de l'especialitat de pastisseria SAPER a Lleó del mestre Santiago Pérez García, allà ensenyava als alumnes de Castella, Galícia, Astúries i Portugal l'elaboració de l'ensaimada. Tot el que aprendria en els seus viatges i cursos formatius a la península ho aplicaria després a la seva pastisseria de Campos. Lluny de la imatge de pastissers gelosos de les seves receptes, en Francesc va voler difondre els seus coneixements per tal d'augmentar el nivell del sector i aconseguir que el públic apreciés la qualitat d'una bona elaboració.

Amb aquesta voluntat de compartir, en Francesc va fundar l'any 1968 l'Acadèmia Professional Pastissera de Campos, a causa de la seva inquietud i esperit emprenedor. En aquest cas compartir va significar tant ensenyar com aprendre. L'objectiu de l'escola era formar joves rebosters d'arreu de Mallorca i Espanya, per cobrir el gran buit d'escoles professionals del sector i acostar l'art de la rebosteria als professionals mallorquins, modernitzant i professionalitzant la pastisseria mallorquina i espanyola. Aquesta acadèmia va ser la primera a Mallorca, va romandre oberta durant més de vint anys i va formar més de 400 alumnes. L'acadèmia va passar després a estar baix la direcció del Gremi de Pastissers en col·laboració amb la Conselleria de Turisme.

Sense renunciar a les receptes tradicionals dels seus avantpassats com la del gató, les coques o les ensaimades, Pomar va introduir a Mallorca elaboracions noves que aprenia als seus cursos, viatges i intercanvis, i les aplicava al seu obrador. Per exemple, va ser pioner a l'Illa a introduir els croissants, el Tortell de Reis, el torró de bescuit de caputxina a l'obrador de Lleó de Santiago Pérez; els bombons artesans, apresos d'Antoni Escribà; els mousses, les pastes de te, la tarta "Reina", el pastís "Cardinal", d'origen vienès; la tarta Sacher d'Àustria, el Plum Cake anglès, la pell de taronja confitada amb bany de xocolata de França, els buffets freds, les barres farcides, les caretes de carnaval o les mones de Pasqua.

Com a creador va inventar pastissos avui en dia ja emblemàtics, com les trufes o el "Músic", i com a recuperador, va tornar a obrar productes tradicionals mallorquins, com l'enterullat, una recepta antiga de més de 200 anys, gràcies a la transmissió oral de Cayetano Forteza del forn de Santa Eulàlia. Al llarg de la seva carrera va participar a diferents fires de Barcelona i a les mostres de cuina de Palma i, a més de gaudir de la Carta de Mestre Artesà, tant ell com les Pastisseries han rebut nombrosos reconeixements com la Medalla d'Honor i Gratitude de l'Illa de Mallorca, el Premi Pastisser de l'any o l'Homenatge per part de l'Associació de Forners i Pastissers.

Per tot això, aquesta LAUDATIO conclou que Francesc Pomar Mir és, sens dubte, mereixedor de la distinció de La Flor de Taparera. No només per preservar i innovar l'art de la pastisseria mallorquina, sinó també per haver impulsat el sector amb una dedicació inigualable, compartint els seus coneixements amb noves generacions i introduint noves tècniques i productes que han enriquit la nostra tradició gastronòmica. Aquesta generositat dins la cultura pastisser ha fet que en Francesc Pomar esdevingui un mestre artesà de tradició, innovació, passió per la feina, visió de futur, transmissió de coneixement i un dels màxims exponents en la introducció de la pastissera moderna a les Illes Balears. Amb tot això ha posicionat el nom de Campos i de Mallorca en el mapa de la pastisseria de qualitat.

Com a instructora del seu expedient i en nom de l'Ajuntament de Campos i del poble que representam vull felicitar-lo amb gran afecte, a ell, a la seva família i a totes les persones que han format part del seu obrador i botigues. De tot cor, enhorabona l'amo en Pomaret i enhorabona Pastisseries Pomar.

Moltes gràcies.

Laudatio expedientada per la bibliotecària municipal, Joana Lladó Serra i pronunciada per la regidora de Cultura, Carmen Marín Barceló a l'acte de lliurament de la distinció, 6 d'octubre de 2024, al Convent de Sant Francesc de Paula. Uns mesos després, Francesc Pomar va morir, el 28 de gener de 2025. Descansi en pau.

Toc d'inici en record a la professora Maria Bujosa

Un any més, després de la missa de Santa Cecília vàrem encetar la programació cultural en honor a la patrona dels músics amb l'acte del Toc d'Inici, dedicat enguany a una dona que, amb una gran senzillesa, ha deixat un somriure que sempre recordarem al nostre poble: parlem de la professora de música Maria Bujosa Rotger, coneguda com na Maria de Ca sa Morena.

Na Maria va néixer a Campos el 17 de desembre de 1935 i de ben jove-neta ja es posà a estudiar música amb la mestra Francisca Aguiló, de Ca l'apotecari Rosa, qui la va preparar per treure's la carrera de professora de música amb l'especialitat de piano. Animada pel seu germà, més tard va continuar els seus estudis a la Universitat Autònoma de Barcelona, a la Complutense de Madrid i a la Universitat de València. A Campos, la seva carrera com a docent va passar pels col·legis de les Monges Franciscanes, el Fra Joan Ballester i Ses Escoles. També a casa seva donava classes particulars, on va ensenyar a desenes d'alumnes, inclòs el seu futur espòs, Joan Mas, amb qui es va casar l'any 1976 i amb qui va tenir el seu fill Joan un any després.

També fou la primera dona regidora de l'Ajuntament. Ho va ser des del 7 de febrer de 1971 fins al 19 d'abril de 1979. Durant aquesta dècada dels anys 70 la seva valentia i iniciativa obrien nous camins dins La Sala. Na Maria era la cara amorosa de la institució, un punt d'escolta i un referent per a moltes dones, una veu amable però ferma que sabia com ajudar la gent. Na Maria organitzava els actes culturals i socials del poble i, a més, estava molt implicada amb la tasca de la Creu Roja. Era l'encarregada de vetlar per les famílies campaneres que tenien pocs recursos per sobreviure. Ella mateixa s'encarregava de visitar les cases per dur-les menjar, roba o el que hagues-sin de menester. Fou per tant una precursora dels serveis socials que tenim ara. Com a fita curiosa, va aconseguir que els doblers de les multes als qui practicaven el joc il·legal, en comptes de ser entregats a Delegació de Govern, quedassin a Campos per poder-los destinar als més necessitats.

Seguint amb la part musical també va ser directora de la Coral Femenina del Col·legi Sant Francesc de Manacor, que va ser escollida per representar les Balears al Certamen Nacional de Coro, competint amb les millors corals d'Espanya al Torneig Nacional de Ràdio Escola. Era el mes de novembre de 1976 quan va viatjar a Madrid amb una vintena de nines per enregistrar la seva actuació als Estudis de Prado del Rey de Televisió Espanyola i que va ser emesa al programa "La guagua" dels dissabtes dematins. Na Maria i les seves nines tornaren a Mallorca amb el primer premi. Quin orgull. Una dona campanera al capdamunt de la música coral infantil espanyola d'aquella època.

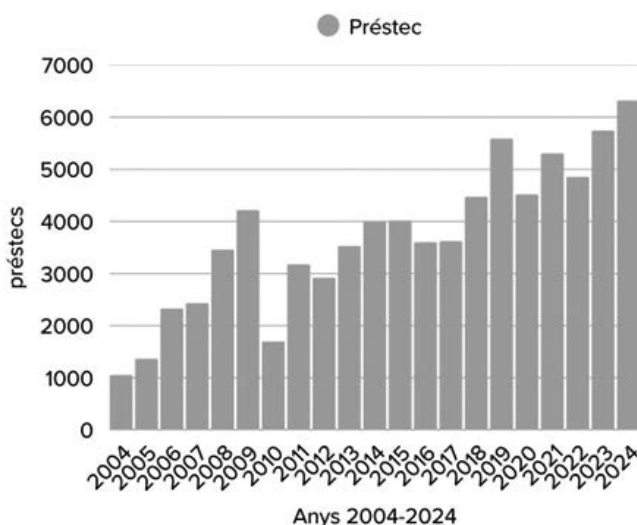
Però la història de na Maria no queda només en la docència i la direcció coral, també va lluitar per millorar l'educació musical. Juntament amb altres músics com na Josefina Pinya, na Maria Borràs i en Joan Company, varen dirigir-se al Ministeri d'Educació per aconseguir que els titulats en música poguessin ensenyar als instituts, obrint camins per a futures generacions de docents. Com a professora de secundària va impartir classes als instituts Maria Antònia Salvà de Lluçmajor, Verge de Sant Salvador de Felanitx i, finalment, a l'Institut Mossèn Alcover de Manacor. L'any 1985, també es va presentar a les oposicions a Madrid i va aconseguir el títol d'agregada en la carrera de música.

Sempre amb un esperit inquiet i compromès, na Maria no deixava mai d'aprendre, formar-se i reciclar-se per oferir el millor als seus alumnes, a qui no només transmetia coneixements musicals, sinó també valors com la disciplina, l'esforç i l'amor per la feina ben feta. Tot això, combinat amb la seva naturalesa afectuosa, un sentit de l'humor únic i una exigència, tan estricta com carinyosa, amb els altres i amb ella mateixa. Na Maria tenia la capacitat de ser alhora estricta i tendre, un equilibri que la feia no només respectada, sinó també profundament estimada. Ella no era només una professora. Era una dona activa, inquieta, escrupolosa en tot el que feia i una font d'inspiració per a tothom que la coneixia. Un mirall per a les generacions futures, un exemple que ens ensenya que, amb passió i esforç, no hi ha límits que valguin.

Després de 40 anys d'ensenyament musical es va jubilar l'any 1995 i va poder dedicar el seu temps a l'Associació de Persones Majors de Campos, formant part de la junta directiva des del 2005 al 2017 i organitzant i col·laborant en distintes activitats culturals. Bona esposa, mare, sogra i padrina de dues netes, fins al darrer moment implicada amb la vida cultural del poble i sempre atenta amb els altres, fa dos mesos, dia 9 de setembre de l'any 2024, va aclucar els ulls i ens va deixar als 88 anys d'edat. Descansi en pau i visqui la música per a sempre.

Biblioteca Municipal de Campos. Memòria 2024

Aprofitant aquest espai del programa de festes per arribar als campaners i campaneres, enguany giram la vista enrere per mostrar-vos les principals dades de préstec de què disposam d'ençà de l'any 2004 fins a dia d'avui, gràcies a l'estadística:

Al gràfic podem veure com la biblioteca segueix una línia ascendent de préstecs fins arribar als més de 6000 de l'any passat. Es pot veure com al 2010 hi ha caiguda de préstecs que respon al canvi d'edifici de la biblioteca, on el préstec va estar aturat de gener a abril. Com a dada a destacar, el préstec durant el 2020 va superar els 4000 documents malgrat les múltiples restriccions que es varen patir.

En definitiva, el préstec ha augmentat i segueix augmentant, però també creix el nombre d'habitants del poble, passant de poc més de 8000 al 2004 als més de 12000 durant l'any 2024. Podríem dir que la biblioteca creix amb el poble, ens feim grans!

Enguany es compleixen 23 anys de la incorporació el programa informàtic Millennium per gestionar la biblioteca, fet que va permetre una millora significativa en la tasca bibliotecària. Aquest programa ja ha quedat obsolet i a dia d'avui s'ha fet el canvi de programari a un de més adequat anomenat SIERRA que introdueix millores, sobretot a nivell funcional. Però abans de l'era tecnològica els préstecs es feien manualment, anotats a un dietari amb uns llibres de registre de documents i uns altres de registre de nous usuaris. Els carnets de socis també han canviat bastant; han passat d'una cartolina verda amb una foto de carnet als anys 80, a les targetes amb codis de barres actuals llegibles amb lectors de codis. A la biblioteca conservam encara alguns d'aquests carnets com a testimonis d'una altra època a Campos.

La principal diferència que marca els temps actual és la connectivitat de les biblioteques entre elles, la xarxa. Les biblioteques estan connectades de manera que un usuari pot fer servir qualsevol biblioteca de la xarxa amb el mateix carnet d'usuari, oferint una major mobilitat així com gestionar peticions de préstec interbibliotecari. A més, es pot emplenar de manera telemàtica la sol·licitud de carnet, es poden fer reserves de documents via Online, la plataforma E-biblio, Filmin etc. Augmenten els recursos i les possibilitats que la biblioteca pot oferir als usuaris.

Tornant a la memòria anual de cada any, oferim algunes dades estadístiques de l'activitat de la biblioteca durant l'any 2024:

Visites: 2209 persones

Préstecs: 6320

Carnets nous: 259

Documents incorporats: 611

Préstecs interbibliotecaris efectuats: 188 documents

Préstecs interbibliotecaris rebuts: 185 documents

Pel que fa a les activitats de la biblioteca, varen assistir un total de 1158 infants, 638 adults i més de 301 joves. Entre les activitats familiars d'animació a la lectura, podem destacar les 15 sessions de contacontes per als més petits amb un total de 565 participants.

També es varen dur a terme 31 visites a la biblioteca organitzades amb la col·laboració dels centres educatius de Campos. Enguany han estat molt profitoses les visites periòdiques de les classes de tercer i quart de primària del Col·legi Joan Veny i Clar que han donat lloc a noms de carnets col·lectius de les classes tan originals com per exemple : Els Caçadors de contes, Els Bolobos o els Filadors de llibres, que s'han emportat llibres en préstec cada

cert temps, guiats per el professorat. Aquesta ha estat una experiència molt positiva, que ben segur tindrà continuïtat.

Pel que fa activitats per a adults, s'ha tornat dur a terme les conferències de la Universitat Oberta per a Majors destinada a persones de més de 50 anys però obertes a tothom en general

Aquest any passat 2024 s'han llegit 5 títols al nostre Club de lectura d'adults: Creix un arbre a Brooklyn de Betty Smith, La Señora March de Virginia Feito, Els jugadors de Whist de Vicenç Pagès i Jordà, 39 graus a l'ombra d'Antònia Vicenç i Les Vencedores de Laetitia Colombani.

També ha tengut bona acceptació el Club Tinta Negra, sessions periòdiques on es combinen els jocs i els llibres per als infants a partir de 4rt d'Educació Primària.

Finalment, ens queda recordar-vos que durant l'estiu la biblioteca no tanca i el nostre horari és de 9h a 14h fins dia 11 de setembre. Llibres, revistes, pel·lícules, jocs, diaris... No dubteu en venir!

Bones Festes de la Mare de Déu d'Agost

Joana Lladó Serrat
Biblioteca Municipal de Campos

El que ens queda del Pare Alzina

Una aproximació a la vida i miracles de Joan Alzina Vinyavella arran de l'espectacle de màgia inspirat en la seva figura.

Fotografia deuxquinze

Les vaques pasturaven per les teulades de Sant Blai. El forn del qual no paraven de sortir pans. Les aigües miraculoses de Sant Joan de la Font Santa que curaven les persones que hi anaven a banyar-se. Campos és un poble màgic i ple d'històries. Una d'elles, la que vaig començar a investigar i que ràpidament em fascinà i per la que vam fer l'espectacle a l'Auditori de Campos dia 29 i 30 de març del 2025, fou la de Joan Alzina Vinyavella més conegut com a Pare Alzina.

El Pare Alzina, nascut a Muro el 1580, arribà a Campos el 1612 després de passar una temporada com a novici al convent de Sant Francesc de Paula de Palma, ubicat el que ara seria la plaça de la Reina. Ràpidament, guanyà fama de pur i d'exemple a seguir. Però sobretot, va marcar l'illa

de Mallorca amb la notícia de la seva bona relació amb Déu. Joan Alzina fou un dels més grans taumaturgs que ha existit en aquesta terra. Conta'n moltes coses d'ell:

- Que va profetitzar la tornada d'un fill que feia anys que havia desaparegut, així com la del marit d'una dona que havia partit a la guerra.
- També que el Pare Alzina va veure com l'ànima del seu amic, el Fra Fornés de Muro pujava al cel en el moment just de la seva mort a quilòmetres de distància.

- Que va ressuscitar a Miquel Oliver. Un infant que havia mort d'una greu dolència i que tornà a la vida al senyal de la creu.
- O de com va apagar l'incendi del Carrer Estret. Mira, aquí ho expliquen:

“Entre ells Nicolau Fullana, el qual, a 27 de gener de 1695, testimonià el que segueix:

De labios de su mismo padre, escucho más de una vez, el propio Nicolás Fullana haberse prendido fuego, en cierta ocasión, su casa de la Calle Estrecha, a escasa distancia del convento. Advertido el Siervo de Dios, personóse a toda prisa en el lugar del siniestro. subió pues sobre las paredes, y andando sobre ellas y sobre las vigas encendidas, empezó a dar golpes con su manto al voraz incendio, y como iba dando golpes a las llamas así se veían apagando repentinamente, y no paró el siervo de Dios hasta que extinguió todo el fuego, sin que en sí recibiera el menor daño. «Y fue realmente singular –asegura el deponente– que donde quiera que tocaba el manto del P. Alzina, el fuego se extinguía al instante». La gente, los vecinos que, como es natural, habían acudido a la alarma lo atribuyeron a milagro.”

Al final de la seva vida, el setembre de 1646, guardava llit a l'hospital, molt malalt. En aquells moments, Campos patia una gran sequera, i per això l'aigua era molt escassa i s'havia prohibit l'ús per als malalts. El Pare Alzina, li digué al servent del convent Pedro Roser, de malnom Bassó: “Dona'm beure i vos tornaré l'aigua des del cel tan ràpid com em trobi allà dalt.”

El 26 de setembre del 1646 el Pare Alzina, morí. I el cel serè es va tapar ràpidament i comença una pluja que regà els camps i els pous confirmant la bona relació que tenia el religiós amb Déu.

En homenatge, van passejar el seu cos seguint el mateix itinerari que la processó del Roser. Els jurats de la Vila de Campos van decidir pagar el funeral així com la seva tomba que es va excavar darrere de l'alta major.

Durant la vetlla del cos, els fidels tallaven trossos de la túnica del Pare Alzina per guardar-la com a relíquia, ja que el consideraven sant. I diuen que, durant el temps que dura el vetlatori, les torxes i espelmes que envoltaven el cos cremaven sense consumir-se.

Aquests i molts altres miracles s'atorguen al Pare Alzina. Fins i tot després de la seva mort ha intercedit per moltes persones de Campos i de tot Mallorca.

Però que és veritat de tot això?

Fotografia deuxquinze

El Pare Alzina fou nomenat fill adoptiu de Campos l'any 1953, i proclamat solemnement l'any 1964, any de la publicació del llibre d'Antoni Veny i Ballester que ha servit de fil conductor de l'espectacle. Si arribau a tenir a les vostres mans un dels pocs exemplars que encara es troben en circulació, anau ben alerta perquè de les històries que contaven del Pare Alzina encara se'n pot escoltar la remor.

Post Scriptum: Si qualche campaner o campanera conserva alguna relíquia del Pare Alzina que m'ho faci saber.

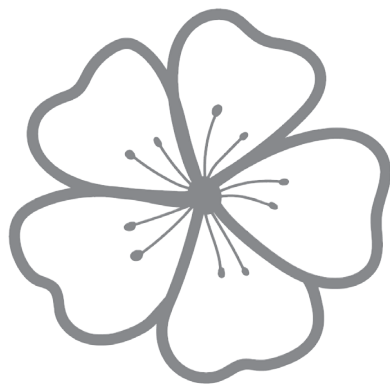
Fotografia deuxquinze

Joan Cassanyes Roig

Cor d'ametler: serà sempre campaner!

De Sebastiana Lladó a Sor Maria Rafela (Campos, 1814-1899).

El poble de Campos va ser fundat l'any 1300 pel Rei Jaume II com una vila agrícola al Migjorn de Mallorca. Cinc segles després bategaria pels seus carrers el cor de na Sebastiana Lladó Sala, Sor Maria Rafela. Com els nostres ametllers, que floreixen a l'hivern per lliurar el fruit a l'estiu, la seva vida es va caracteritzar per la humilitat, la perseverança, l'amor i l'entrega que, al final del camí, es varen veure reflectits en la fundació d'una congregació religiosa. Com un arbre profundament arrelat a la seva terra, ens va deixar una petjada inesborrable en els espais on va néixer, créixer i morir. On va jugar a ser nina i va aprendre a ser dona. Mestra, guia i acompanyant. Mare de tots, sense importar la seva condició. Un exemple que representa la feminitat i l'espiritualitat del nostre ahir i que avui també inspira un demà millor a través de l'amor i el servei als altres. La seva rellevància històrica i la seva aclamació popular presenten, més enllà d'un sentiment religiós, un valor afegit al nostre patrimoni que també va ser el seu: torres de defensa, creus indicadores i de terme, molins fariners, cases senyoriales i edificis religiosos i civils que donen identitat a la nostra vila.

1. Casa Pairal de la Família Lladó Sala | Carrer de Sor Maria Rafela, 5.

Diu la placa d'aquesta casa que aquí hi va néixer Sor Maria Rafela. Amb el nom de Sebastiana, fou dia 2 de gener de 1814, un dilluns a les vuit del vespre, filla de Joan Lladó i Sebastiana Sala, de 61 i 34 anys, respectivament. El número 5 de l'antic carrer de Mn. Joan Mas era la casa pairal familiar i, probablement, el lloc on nasqueren els fills, ja que era habitual que les madones parissin a les cases de la vila. Aquesta família era propietària de la finca de Ses Cases Noves, on na Sebastiana passaria la infantesa juntament amb els seus set germans. A foravila, sa mare els proporcionaria una educació religiosa sòlida, centrada en l'amor per la Creació i en la devoció a la Mare de Déu del Carme.

Quan na Sebastiana tenia 14 anys son pare es va morir, i la família es va traslladar a viure a la posada de Campos. Mentre jugava i reia amb un grup d'amics al carrer, sa mare l'observava rere les persianes mallorquines, que permeten veure-hi sense ser vist des de l'exterior. Els gestos i rialles de la seva filla li semblaren poc humils, i aquella mateixa nit li parlà sobre la importància de la senzillesa per damunt de la vanitat. Profundament afectada per aquestes paraules, na Sebastiana va prendre una decisió que marcaria un punt d'inflexió en la seva vida: es tallà la trunyella, símbol de bellesa per a les dones mallorquines del segle XIX, com a mostra del seu compromís amb una vida més autèntica. Aquest acte simbòlic significaria el principi d'una transformació interior que la va definir per sempre.

Qui hauria pensat mai que, dos-cents anys després, el missatge d'aquella al·loteta s'entrunyellaria arreu de Mallorca per pobles i indrets com Lluçmajor, Pollença o Santa Lluçia, passant per Ciutat, l'illa de Menorca i fins arribar a altres regions espanyoles com Catalunya, Navarra i Extremadura. I encara més gros, es faria internacional per fer-se present al cor de la República Dominicana, Puerto Rico, Mèxic, Guatemala, Ruanda i Uganda. Una campanera universal que, caminant cap a la canonització, l'any 2016 fou declarada Venerable pel Papa Francesc.

2. La Sala / Ajuntament de Campos | Plaça Major, 1

A la Torre de Can Cos hi ha un fermador de bísties. Aquest element ens pot il·lustrar el quilòmetre zero dels viatges a Ciutat de na Sebastiana i una amiga seva damunt una somereta, al voltant dels anys 40 del segle XIX, una vegada

morta sa mare, amb la idea d'ingressar al convent carmelita. Tanmateix, sempre retornaven a la vila amb el cor frustrat, ja que les lleis civils d'aquell moment impedièn l'entrada de noves novícies i feien que tots els seus intents fossin en va.

D'altra banda, a l'acta del ple de l'Ajuntament de dia 26 de març de 1843, s'hi llegeix que el batle Miquel Oliver informà que s'havia instal·lat una escola per a nines a l'antic Convent dels Mínims, un gest ple d'esperança en un moment en què l'educació femenina encara era un repte. A Campos, trobar mestres per a l'ensenyament de nines era difícil. Per això, moltes començaven a treballar al camp de ben petites, sense cap oportunitat d'accedir a l'educació. Enmig d'aquesta realitat, l'Ajuntament trobà en na Sebastiana una dona extraordinària, amb les qualitats ideals per ensenyar les nines del poble. Amb només trenta anys, dia 7 de desembre de 1844, na Sebastiana fou nomenada mestra interina, i decidí formar-se al Reial Col·legi de la Puresa, on, tres anys després, obtingué el títol oficial de mestra. Dia 21 d'agost de 1849 es feu la presa de possessió. Aquí és quan na Sebastiana mostra el seu caràcter i es fa valer com a dona demanant a l'Ajuntament per escrit tota una sèrie de condicions per poder exercir el seu ofici de mestra.

Cent anys després, dia 21 de gener de 1953, l'Ajuntament proposà nomenar-la Filla Il·lustre de Campos, a títol pòstum. Es signà l'acord dia 9 de desembre de 1957, i fou proclamada com a tal el dia de Sant Julià, 9 de gener de 1958, al Teatre de la Caixa de Pensions per part del batle Gabriel Suñer. D'aquell dia en endavant dins la sala de plens s'hi troba el seu retrat pintat pel campaner Blai Copeo. Més tard, la residència de la tercera edat i centre de dia de Campos, inaugurada l'any 1991, prengué també el seu nom: Sor Maria Rafela.

3. Convent de Sant Francesc de Paula | Carrer Convent, s/n

Coneguda amb afecte com “sa Mestra Cases Noves”, l'any 1991 l'escultora Remigia Caubet la va erigir en bronze dins el jardinet de davant l'església conventual de Sant Francesc de Paula. Un homenatge a la seva passió per ensenyar les nines de Campos. Les seves classes eren molt més que un espai d'aprenentatge: es convertiren en un refugi ple de calidesa i esperança. Na Sebastiana els ensenyava a cosir, brodar, llegir, escriure, aprendre les quatre regles aritmètiques i descobrir els principis de la doctrina, però també fomentava la llibertat cristiana, el treball col·lectiu, la lectura pausada i creativa, els versos glosats i fins i tot l'ús d'imatges per fer l'ensenyament més viu i proper.

La seva escola acollia totes les nines de Campos, amb una atenció especial per a aquelles en situació més vulnerable: les jornaleres, les òrfenes i les que tenien menys recursos, algunes de les quals arribaren a viure a ca seva. Na Sebastiana no només era mestra per títol, sinó per vocació, amb una entrega i una humanitat que deixaren una empremta inesborrable al cor de les nines i del poble de Campos. Amb les altres educadores que l'ajudaven, alumnes i famílies aconseguiren formar allò que avui anomenam Comunitat educativa.

Aquesta escola, on també residia, s'erigia al mateix Convent dels Mínims, que havia quedat buit després de l'exclaustració dels frares, dia 17 d'agost de 1835. L'església conventual dedicada a Sant Francesc de Paula també li va servir per il·luminar l'esperit. Durant unes vacances aprofità per practicar-hi allò que ara anomenaríem exercicis espirituals, possiblement acompanyada per les seves companyes. La tradició apunta que es retiraren dins les petites cel·les de damunt

els arcs de les capelles aprofitant així el finestró que hi ha dins la primera per mirar-hi directament l'altar i la figura del Sant Crist. La Mare de Déu de la Soledat, imatge del segle XVII, va vestir un temps una de les seves faldes. Finalment, va deixar l'escola dia 25 de setembre de 1853 per motius de salut i va passar a viure a la casa dels seus germans, al carrer Pare Alzina, l'antic carrer de la Palla.

4. Església Parroquial de Sant Julià | Carrer Parròquia, s/n

L'Església nova de Campos fou l'Obra de tot un poble. Després de quinze anys de construcció, dia 7 de setembre de 1873 es va beneir i, com diu el seu himne, d'or i art tant l'enriquiren que és l'enveja dels estranys. Na Sebastiana, com tants de campaners arromangats en les diferents tasques, va col·laborar fermament perquè aquest nou temple fos una realitat. Consta que va regalar un quadre de Sant Josep perquè es tragués a joia dia 12 d'abril de 1858 juntament amb una faldeta de roba que una altra persona havia donat. Suposà un guany de 12 lliures, 11 sous i 8 diners per a l'Obra.

Ella estimava la parròquia perquè era la seva. Hi havia estat batejada dia 3 de gener de 1814 amb els noms de Sebastiana Maria Lluïsa Ignàsia. Després hi va rebre la confirmació dia 21 d'abril de 1820, i dos anys més tard, la penitència i la comunió. L'any 1934 la capella de Santa Aina, cuidada per la seva família, també havia estat consagrada als Sagrats Cors, la mateixa advocació que donaria nom a la seva congregació aprovada pel bisbe Jacint Cervera dia 29 de gener de 1891.

Uns mesos més tard, dia 17 d'abril, hi va professar juntament amb n'Apol·lònia Obrador, na Joana A. Cloquell, na Isabel M. Alemany i na Joana M. Ginard. Des d'aquest dia serien les Germanes dels Sagrats Cors de Jesús i Maria, i canviaren els seus noms pels de Sor M. Rafela del Sagrat Cor de Jesús, Sor M. Teresa de Jesús, Sor Josepa del Sagrat Cor de Maria, Sor M. de Jesús i Sor Joana M. del Santíssim Sagrament. Aquest dia varen repicar les campanes per començar la missa a les vuit i mitja del matí. El bisbe, revestit amb tots els seus atributs, va convidar-les a pujar damunt el presbiteri. Quatre nines òrfenes que havien acollit al convent duïen les canastres amb els nous hàbits. Després dels vots se'ls va imposar el vel, se'ls entregà el rosari, se'ls cenyí una corona de roses i se'ls va posar l'anell desposori del Cor de Jesús. Finalment es va entonar el Te Deum. Com unes novies radiants sortiren pel portal major havent fet el seu somni realitat. Tot el poble les acompanyà a casa seva.

5. Convent de les Germanes Missioneres dels Sagrats Cors | C. de Pare Alzina, 11

Temps enrere aquí havia estat l'Hort d'en Palleta. Campos tenia grans extensions de terreny dedicades al cultiu d'hortalisses, un cultiu que reclamava l'esforç constant dels homes i dones de la vila. Na Sebastiana, conscient del sacrifici

diari d'aquestes dones treballadores, les reunia a ca seva, a trenc d'alba, abans que sortissin al camp. Els ensenyava a llegir, escriure, cosir, brodar i practicar "La Pregària de l'Hortolana." Al vespre, després de la dura jornada, es tornaven a reunir per compartir el resultat d'aquella reflexió del dia, transformant l'esforç en una experiència de comunitat i fortalesa espiritual.

Na Sebastiana es convertí en una segona mare per a les joves del poble i, en aquesta casa que els seus germans li deixaren hi feu un centre d'espiritualitat femení. Fou una dona avançada al seu temps, i impulsà una renovada educació i catequesi. Feu exercicis espirituals adreçats a les dones i impartits per una dona. Acollí en confiança qualsevol persona a qualsevol hora. Al bisbe li agradava la seva manera de fer, i dia 29 de gener de 1891 li donà el vistiplau per a la fundació de la Congregació. Convertida en Sor Maria Rafela del Sagrat Cor de Jesús, per la gran devoció a Sant Rafel, ja tenia la granada edat de 77 anys. Fou la Mare Fundadora i la Mestra Espiritual d'un projecte inspirat en l'austeritat, la caritat, l'obediència, la bondat, però sobretot en l'amor. No debades, quatre anys més tard renuncià a ser reelegida superiora, i un dia de la dona, dia 8 de març de l'any 1899, morí cristianament al seu llit.

Des de dia 7 de febrer de 1988 les seves despulles, juntament amb les de les quatre cofundadores, reposen dins la bella capella de la Casa Mare. També s'hi troba el seu fons biogràfic que, a manera de museu, ofereix una bona mostra dels seus objectes personals i d'altres relacionats amb la religió, l'educació, la congregació i el seu llegat missioner arreu del Món. El convent també disposa d'una sala amb diferents elements decoratius de la Mallorca del segle XIX que

de qualche manera ens fa viatjar a la llar de la Mestra Cases Noves on l'any 1910 obrí el seu col·legi amb 40 nins i 35 nines. El cor d'ametler de les missioneres no deixava de bategar...

Cada ametla és una passa més.
Cada arrel, un missatge en el temps.
Cada branca d'esperança,
pètals d'amor vertader.

Cor d'ametler... que batega amb valentia.
Cor d'ametler... serà sempre campaner.
Cor d'ametler... que ressona amb alegria
i respon la vida fent el bé.

Caminam seguint la seva història.
Avançam tots junts pels seus carrers.
Sents la seva crida? Sents con qui reneix?
Cada ametla és una passa més...

Miquel Oliver Adrover
Campos, 8 de març de 2025

1955. Miquel Mulet Ginard

Quecquec: una gesta coincident

Som el dissabte 3 de setembre de 1955. D'això ara en fa set dècades. Els aficionats al ciclisme en pista no separen per res l'orella de la radio: tan si són a ca-seva com a qualsevol bar de la Vila. No hi ha casa o negoci que no tenguí connectada la mateixa emissora de radio. Els aparells de televisió encara són un luxe, per això és més popular escoltar les emissores de radio. Tot el poble és un immens eco radiofònic, les ones sonen per tot arreu, s'escolten a qualsevol recó i a tota potència. Un jove Guillem Timoner participa, per segona vegada, als Campionats Mundials de Ciclisme darrera moto. Timoner ha entrenat tota la vida al velòdrom de Campos. Les penyes d'aficionats al ciclisme estan molt pendents del resultat de Timoner.

Ara són vuit els corredors de la prova i Timoner surt en setena posició. A la fi es produeix la notícia més esperada i desitjada: Guillem Timoner s'ha proclamat Campió Mundial de Mig Fons darrera moto, ... però, paral·lelament, avui mateix, un veïnat de Campos, en Quecquec, ha aconseguit recórrer a peu els 79 km de trajecte d'anar i tornar que hi ha entre Campos a Palma. Ho ha fet amb el temps de ... 12 hores. El nostre heroi nom Miquel Mulet Ginard què actualment ha acabat els 75 anys. No dubtam que és tot un esforç encomiable, considerant l'edat, l'itinerari, el ritme de la caminada i la fatiga.

Avui, casualment, han coincidit dos esforços que, fruit del seu èxit, seran llorejats: un amb un Maillot arc iris a Milà i l'altre amb una banda bicolor a Campos.

Impulsivament la gent del poble s'ha concentrat a la plaça del general Franco, avui plaça Major. En manifestació espontània i amb gran cridòria. Immediatament, la col·lectivitat marxa en direcció a la "plaça de la Creu". El batle Gabriel Suñer

Oliver Forques, amb els municipals, acudeix, tot d'una, al carrer per posar ordre. La cridadissa de la gent, que victoreja a en Guillem Timoner per la seva gesta a Milà, és un clam. De sobte, però, la multitud s'ha trobat amb el caminador Miquel Mulet Ginard Quecquec que torna de Palma després de fer una caminada de 79 km. sense descans. Tal és l'eufòria que regna al poble, que qualsevol cosa serveix per continuar la gresca. Hom va donant l'enhorabona a en Quecquec i no aturen de felicitar-lo. El batle Forques, que aprofita l'oportunitat per calmar a la gent, manifesta que per tal donar-li la benvinguda a Miquel Mulet tothom acudeixi a la plaça de l'Ajuntament, és allà on serà rebut oficialment, a la Casa Consistorial. El batle pensa que així podrà controlar la manifestació. A en Quecquec, un home senzill, li és igual; ell ha arribat al poble després de 12 hores de fer camí cobrint el trajecte Campos - Palma (la meta era el cafè Triquet) i tornant al poble (plaça de la Creu). Total 79 km aproximadament. Tot el que succeirà a partir d'aquest moment és un afegit a la seva gesta... perquè, el més important, és que ha guanyat les missions que havia fet amb els contertulians del cafè de Can Serraller.

Però anem per parts. Està aclarida la gesta d'en Quecquec, i la d'en Guillem Timoner, que ha suposat?. Idò guanyar el campionat mundial d'una cursa de Mig Fons en pista a Milà (Itàlia). Vós demanareu, que és una cursa de Mig Fons en pista?. Les curses de Mig Fons darrere moto – Stayer en denominació anglòfona – és una disciplina esportiva minoritària, per ventura marginal, que fou introduïda com una de les tres proves ciclistes que caracteritzaren el programa del primer Mundial ciclista de 1893. Desaparegué del calendari esportiu l'any 1994. Cent anys s'havia mantingut en el calendari de competicions. El motiu són les grans velocitats del binomi motorista-ciclista, que s'havien convertit en una pràctica esportiva massa arriscada per a la parella. La causa, les velocitats assolides i la poca protecció individual. Per aquest motiu la majoria de velòdroms són de 250 metres de corda, excepte els d'Itàlia que tenen major distància. Els 250 metres permeten que la pista sigui més lenta i més segura per manca d'espai d'acceleració, això suposa manco risc d'accidents. Tots el esportistes tenen una idea clara, no estan plenament segurs a velocitats superiors als 70 km/h, que són difícils d'assolir als velòdroms de 250 metres de radi.

En que consistia aquesta prova esportiva?. Idò ja ho podeu imaginar, córrer amb bicicleta el més aviat possible darrera una moto, de cilindrades compreses entre els 500 i 1000 cc., aprofitant l'aspiració que provoca el moviment de l'aire. A la normativa de la Unió Ciclista Internacional –UCI– es detallen les característiques de la moto i de la vestimenta, sobre tot del motorista que ha de ser de cuir. Les motos, precisament, les proporciona la Organització al moment de començar la prova i el motorista o pilot no ha de superar el 65 anys i ha de tenir la corresponent llicència. El motorista és un element clau. En primer lloc s'ha de coordinar amb el ciclista i saber quan pot accelerar, amb la seguretat de què serà perseguit, o bé saber quan li ha d'estalviar esforços. Els motoristes més experimentats, amb els seus moviments d'espatlles i

braços poden generar corrents d'aire que no només beneficiaran al ciclista, sinó que podran convertir en impossible l'atac d'un rival. D'altra banda la moto disposa d'un corró, que també està regulat per la UCI, que es situa entre els 600 i 800 mm de l'eix de la roda de darrera, com més a prop es posi, majors seran les velocitats assolides, i més enfora s'ha de posar en el velòdroms menys "ràpids". Aquest corró va muntat sobre una crossa bifurcada i reforçada amb la finalitat de què pugui rodar millor i, també, absorbir l'impacte de la roda de la bicicleta del ciclista quan s'aproximi a la moto. Finalment, la posició del ciclista sobre la bicicleta, que no es tan aerodinàmica com seria desitjable, és important per mor de les velocitats que pot arribar a assolir. No hi ha dubte que la posició erta del motorista, afavoreix els corrents d'aire cap a darrera i ajuden, ben molt, al ciclista.

A Campos havia, i hi ha, afició a les curses de bicicletes. Per això hi ha un velòdrom, conegut com "sa Pista", a la Ronda homònima, que va estar actiu entre 1935 i 2003. Sorgí de la societat formada per Silvestre Ginard, Vicenç Jordà i Julià Ballester Amer. Es començà a construir el mes de gener de 1934 i va ser inaugurat el 21 d'abril de 1935. La construcció va ser de Julià Mascaró, format acadèmicament a l'escola d'Arts i Oficis de Palma, de qui també són conegudes altres obres constructives arreu del poble. La seva longitud és de 250 metres. L'activitat esportiva del velòdrom es va mantenir, regularment, fins a principis del decenni dels anys 60, salvant el lapsus de la guerra civil. El 1973 canvià de propietat. Andreu Oliver va ser el nou propietari, qui aconseguí un nou impuls, sobre tot a la dècada dels 80. A partir dels anys 90 decaigué la seva activitat i el 2003 celebrà las darreres curses ciclistes. És el segon velòdrom construït a Mallorca, després del de Tirador de Palma. Actualment està clausurat, en procés de degradació i amenaça de demolició, tota vegada que no està protegit patrimonialment, si bé es troba dins una àrea urbanitzable. El seu handicap és que el solar està catalogat de "zona esportiva" i per construir habitatges necessita una nova catalogació, que administrativament s'està tramitant. També hi ha "ocupes".

Timoner, en el segon intent, ha guanyat l'Or d'aquesta modalitat a Milà, al velòdrom Vigorelli més conegut, dins el món ciclista, com "el Scala del ciclismo". Pren el nom d'un industrial milanès, Giuseppe Vigorelli, que el feu construir l'any 1930. L'any 2000 canvià de denominació per Maspes-Vigorelli. Dissenyat per l'arquitecte Clemens Schürmann, amb una distància de 397 metres. La seva característica més destacada era el seu trespol de fusta d'abet vermell de la Vall del Fiemme, en el Trentino, que el revelaria com el velòdrom més ràpid de tots els que hi havia fins llavors.

Tornem a Campos d'aquest dissabte dia 3 de setembre de 1955, d'ara fa setanta anys. La festa al carrer no atura. Tan si ets aficionat com si no, tothom vol gresca. No es pot deixar de celebrar aquesta data tan important per Guillem Timoner,

així com per a tota l'afició ciclista local i illenca. Timoner ha mantingut una mitjana de velocitat de 78'865 km/h, segons la UCI, imposant-se als altres set corredors. Esgarrifa saber aquesta dada. El motorista que l'ha acompanyat és el Sr. Van Ingelghem.

D'altra banda, coincidint amb aquest dia, Miquel Mulet Ginard Quecquec ha arribat al punt del migdia al poble, després d'haver fet una caminada de 79 km amb 12 hores. Va partir de Campos de matinada cap a Palma. El punt de meta que era el cafè Triquet de les avingudes de Palma. Després ha reiniciat la tornada al poble. La ruta duita per Ginard és diferent a la que actualment faríem nosaltres. De Campos a Lluçmajor, baixant per les costes de s'Aranjassa, i travessant les pistes de l'aeroport de Son Sant Joan en direcció al camí Fondo, per enllaçar, a Palma, amb el carrer Foners i arribar a la meta del bar Triquet, a les avingudes de Palma. El camí de tornada és a la inversa. Un motorista amb una Ossa de 50 cc l'ha acompanyat per un auxili, que no ha necessitat.

En Quecquec és rebut amb honors. L'espera la màxima autoritat local, el batle Gabriel Suñer Oliver Forques, acompanyat del secretari del Jutjat de Pau, en Juan Puigserver Nicolau Miquel Ronquet, del cronista oficial del Municipi, en Miquel Roig Adrover Lluís, i del Rector de la Parròquia. Just arribat en Miquel Mulet Ginard Quecquec a la "plaça" de la Creu, el batle, ha avançat a la multitud congregada i, en reconeixement de la seva gesta, ha manifestat que tots el reunits havien d'acudir a l'Ajuntament per donar-li la ben vinguda i imposar-li una banda honorífica. El batle disposa de molts de metres de cinta impresa amb la bandera espanyola, que li han sobrat de les inauguracions de l'asfaltat dels carrers de la darrera celebració del 18 de juliol, i n'ha fet tallar un bon tros i escriure a mà "Ayuntamiento de Campos" dins la franja central de color grog.

També li ha lliurat un premi en metàl·lic de 100 pessetes que ha bestret el batle perquè la Depositaria de l'Ajuntament està tancada. A partir d'aquest moment, per Miquel Mulet Ginard ha començat el minut de glòria que tot esforç mereix. Però el temps ha permès allargar aquest minut de glòria, per més de 70 anys, perquè la gent de plata encara recorda vivament aquesta gesta. En el moment de tancar aquest article s'ha sabut que en Quecquec va repetir aquesta gesta dues vegades més: als 78 anys (1958) i als 80 (1960)

El dilluns dia 12 de setembre, Guillem Timoner va tornar a Mallorca, segons ja havia informat la seva esposa, qui havia rebut la confirmació per telegrama. Podem llegir al Diario Baleares, de tres dies més tard, una crònica de Miquel Roig Adrover Lluís, que Timoner va ser rebut amb “música, ramos de flores, arcos de triunfo, balcones engalanados desde Campos a Felanitx, una autentica competencia para rendir tributo de admiración al primer español Campeón del Mundo de ciclismo”. A Campos va ser rebut pel Ple de l'Ajuntament, a qui s'hi afegiren les entitats i les organitzacions esportives del ciclisme i de l'esport en general. De la seva rebuda a l'Ajuntament, en tenim constància per un Acord de la Comissió Permanent, què a la sessió del dia 23 de setembre de 1955, aprovà: “Fue aprobado un gasto al Industrial Juan Pomar por importe de surtido para fiesta y recepción a Guillermo Timoner, que asciende a 47'10 pesetas.” (AMCP).

Una darrera anotació en el mateix Llibre d'Actes consultat. En el Ple reunit en sessió ordinària el 30 de setembre de 1955, s'informà: “Fué leída una carta del Sr. Alcalde de la vecina Ciudad de Felanitx que, transcrita literalmente, dice como sigue: “Muy estimado compañero y amigo, con motivo del entusiasmo mostrado por ese pueblo de Campos del Puerto y de las atenciones y obsequios recibidos de parte de Ud y de la Corporación de su digna presidencia, por el Campeón Mundial de ciclismo Guillermo Timoner, hijo de esta Ciudad, a su paso por esa población el lunes próximo pasado despues de conseguida su brillante victoria, me complazco en expresarle en nombre de esta Ciudad, en el mio y en el de esta Corporación, mi más profundo agradecimiento. Los Srs. asistentes (els regidors) se dan por enterados de tal misiva y a la vez que manifiestan el mutuo agradecimiento, acuerdan que se la dé la máxima publicidad para conocimiento general de esta población.” (AMCP)

Dissabte, 3 de setembre de 1955, Miquel Mulet Ginard, Quecquec i Guillem Timoner, una gesta coincident.

Domingo Llull

Festes de la Mare de Déu d'agost de 2025

Documentació: Testimonis personals diversos, sobre tot el testimoni d'en Rafel Mas, Neula. El Diario Baleares del 15 de setembre de 1955. Llibre d'Actes de l'Ajuntament GOB-60 de l'Arxiu Municipal de Campos/AMCP. Col·lecció fotogràfica de la bicicleta, AMCP, col·lecció gràfica 23, Silvestre Ginard. Col·lecció fotogràfica de Miquel Roig Adrover, Lluís. Les fotografies són de l'arxiu gràfic de l'Arxiu Municipal de Campos.

La primera promoció d'EGB

Enguany fa 50 estius que els nascuts l'any 1961 acabàrem els estudis d'octau al Col·legi Fra Joan Ballester. Era el mes de juny de 1975, l'any que complíem 14 anys. Un total de 27 nines i 14 nins formàvem aquella primera promoció d'EGB (Educació General Bàsica), un ensenyament nou que venia a ser un entremig entre la primària i el batxillerat elemental. Aquell curs el senyor Verger ens donava les assignatures de castellà, francès i dibuix; sor Gabriela, matemàtiques, ciències naturals i labors; don Miquel Barceló, ciències socials, pretecnologia i gimnàstica als nins; la Srta. Fullana, gimnàstica a les nines; la Srta. Bujosa, música i expressió dinàmica; i el vicari, don Pedro Ramis, religiós.

Hi havia cinc avaluacions amb recuperacions i la nota final era la mitjana de totes. Cada dia, a uns quants ens demanaven la lliçó oral a l'atzar, i aquella nota també feia mitjana. En aquella època no existien les ràtios, dins la classe érem 49 alumnes i ens asseiem per ordre alfabètic; els nins davant i les nines darrere, o viceversa, segons l'aula, ja que ens canviàvem segons l'assignatura. Els nins, vestits amb un baveró gris, entraven pel carrer Pare Alzina i les nines, amb un de retxes també grises, pel carrer Bisbe Tallades, així com el pati del col·legi era per ells i el de la OJE, per a nosaltres.

Aquesta fornada d'alumnes no només fórem els primers amb aquest ensenyament, sinó també els primers estudiants de Campos que vàrem anar de viatge d'estudis, una idea de sor Gabriela. Va ser tota una novetat al poble, i tothom se'n va entèmer. Per començar a recaptar doblers, el primer trimestre anàvem amb el carret de fuster del meu padrí jove, son pare de la meva cosina Lluïa, a recollir paper vell i botelles de xampany, que després veníem per xatarra. Una dona del carrer Joan Ballester va dir: -Jo en tenc moltes, veniu!- I pel camí quan va saber que no en treuria res va dir: -Ai, ara no sé on les tenc!-. També hi havia unes encarregades d'anar a cercar panets a Can Lluís per farcir-los de mortadella, foie-gras o amb oli, i vendre'ls a l'hora del "recreo".

Per Nadal vàrem fer una gala al teatre de *Sa Recreativa* amb diferents actuacions. La nostra actuació va ser *El baile de todos los tiempos*, que començava així: "Ya sé que a todos ustedes les gusta mucho bailar, pero les voy a decir algo que también les va a gustar, y es como bailaba la gente unos mil años atrás." Em va tocar ser la presentadora, donant pas als diferents balls, com el dels homes de les caveres, que eren en Toni Torres i en Jaume Salvà. Ells feien veure que tornaven de caçar i jo els demanava: "¿Qué tal va la caza, señores? Vaya, pues no ha ido mal. ¿Y qué es lo que han cazado? ¿Es bonito el animal?", i tot seguit, fent espants, cridaven: "Uuuuh! uuuuh!." Després venia la dansa xinesa de n'Antònia Burguera: "Una chinita nos llega, vestida con su quimono, y encima de la cabeza trae un moñito muy mono." A continuació, la dansa mora de na Magdalena Mora: "¿A qué se dedica usted los domingos por la tarde? —A bailar en el harén del hermano de mi padre." El vals el ballava na Francisca Vadell amb una sombrilla: "Con su traje almidonado y sus zapatos de raso, viene la buena señora andando bien y despacio." El xarleston el feia na Francisca Marín: "Y aquí llega una francesa, algo cursi y desgarbada, fumándose un cigarrillo y la cabeza emplumada." Finalment: "Llegan los tiempos modernos del pop y la bosanova, y ante ustedes aparece una pareja de moda." i sortien na Francisca Coll i en Joaquín Utrilla a ballar. També vàrem vendre paperetes de la loteria de Nadal que, per cert, tocà un petit premi. Pensàvem que la gent no vendria a cobrar-lo i que ens quedaria per al viatge... Idò no: tothom va venir a cobrar el que li tocava.

El segon trimestre seguïrem amb activitats per fer vidriola. Sor Gabriela va dur de Manacor unes rodanxes d'olivera i, amb l'ajuda de na Trinita Jaume, amiga seva, feren medalles amb els horòscops pirogravats (25 pessetes) o amb un dibuix pintat (30 pessetes), penjades amb un cordó. Per la festa de Sant Blai varen ser tot un èxit: tothom passejava la seva medalla pel jardí. Record que tot el consistori i el clero, per donar-nos suport, en compraren. Don Guillem Dameto ja no trobà el seu horòscop i en duia una amb una albergínia pintada! Tot això, per aquells al·lots que volien anar de viatge.

Arribà la Setmana Santa i, el dia de Pasqua, 30 de març de 1975, partírem al vespre de davant la Sagristia en autocar cap al moll de Palma per embarcar al vaixell *Ciudad de Granada* que ens duria fins a València. Ens acompanyaven els professors: senyor Verger, sor Gabriela i don Miquel Barceló, a més de familiars seus que aprofitaren per visitar Madrid y alrededores.

L'endemà vàrem arribar a València i després de fer una volta i dinàrem de paella valenciana (no gaire bona, per cert). Després partírem amb l'autocar cap a Madrid. Un viatge llarguíssim, semblava que no hi arribariem mai. Feia una setmana que *Sergio y Estíbaliz* havien anat a Eurovisión i tots duïem aquell *Tú volverás* dins el cap que anàvem alternant amb les cançons d'un cantoral que ens havien donat. Perquè, això sí... un horabaixa ens havien fet anar a assajar les cançons per cantar-les dins l'autocar. Aquell assaig no va ser en va, ja que vàrem tenir tres hores de viatge per posar en pràctica tot aquell repertori.

Finalment vàrem entrar a la gran ciutat i, travessant la Gran Vía, quedàrem meravellats amb tots aquells hotels que veïem, demanant-nos quin seria el nostre. Finalment arribàrem a l'*Hotel Luis XV*, a la calle Montera 47, el que seria el nostre destí, un hotel un poc més modest d'així com l'haviem imaginat... amb un llit, un lavabo i una banyera dins la mateixa habitació. El dematí ens servien el berenar tots asseguts a una taula llarga.

Aquella setmana visitàrem el Palacio Real, el Museo del Prado, el Santiago Bernabéu... També férem un passeig en barca pel Parque del Retiro, vérem *El Coloso en llamas* d'en Paul Newman al cine i anàrem de compres a les famoses Galerías Preciados, segurament per a tots fou la primera vegada que trepitjàvem uns grans magatzems. La meva cosina Lluïa va comprar una cinta de cassette que se va convertir en la banda sonora del viatge. Aquell autocar semblava una discoteca amb èxits com *Te estoy amando locamente* de Las Grecas o *Cien cintas amarillas* de Los Mismos. També passàrem per davant *Las Cortes* i record Don Miquel que ens deia: -Quan sereu diputats, vendreu aquí!-. Supòs que ho deia per fer broma, no es devia pensar mai que seria ver: una d'aquelles nines, na Bel Oliver, arribaria a ser diputada al Congrés. Tot un orgull per a la nostra promoció!

Per a quasi tots era la primera vegada que sortíem de Mallorca i va ser una gran novetat tant per a nosaltres com per a les nostres famílies. Les que vivien a foravila no podien rebre cridades ni telefonar. Com a anècdota, la mare d'una amiga meva anava a ca nostra per saber si tenien notícies nostres i deia: -Digau-me què han dit, textuals paraules!-. També record que un dia quan sortíem de l'Hotel varen fer tornar enrere en Jaume Salvà perquè li havien telefonat per fer-li saber que havia estat tio. Per aquell temps no

existien mòbils i manco missatges de Whatsapp per estar informats de les notícies de la vila...

Seguint la nostra ruta un dia anàrem al Valle de Los Caídos i un altre, a Toledo, on vàrem visitar el Alcázar, i ja el divendres partírem cap a Saragossa, passant pel preciós Monasterio de Piedra amb les seves cascades. A la capital aragonesa visitàrem la Basílica del Pilar i passàrem la nit a un hotel. Va fer molt de fred i tots dormírem enredats dins aquell llit d'hotel dels anys 70. L'endemà ja ens entreginàrem cap a Barcelona, ens aturàrem a dinar al restaurant El Bruch dels seus famosos macarrons i visitàrem el Camp Nou i el parc d'atraccions de Montjuïc. I d'allà, cap al moll per embarcar al *Ciudad de Compostela*, que ens havia de dur de tornada a Mallorca. Durant el trajecte es va avariar un motor, cosa que nosaltres no sabíem. Totes les famílies ens esperaven al moll de Palma i, quan els digueren que dúiem retard perquè només funcionava un motor, ja hi hagué nervis. Quan arribàrem, tot foren abraçades i emocions.

El dilluns ja tornàrem al col·legi per continuar el curs, que posaria punt final a la nostra estada al nostre estimat col·legi. Ja érem al tercer trimestre i, com que el col·legi era parroquial, també vàrem participar del Dijous del Corpus, dia 29 de maig de 1975. Ens reunírem al pati on, el rector i director del Col·legi, don Bartomeu Cànaves, ens donà un ciri per anar tots junts a la processó. Ja començava a fer calor i arribà el dia del final de curs que sempre es celebrava amb una gran festa, exposicions de treballs escolars, balls i espectacles amb taules de gimnàstica. Aquest any les nines del nostre curs vàrem fer una coreografia amb bicicletes i raquetes de tennis al ritme de la cançó *Palomitas de maíz*. Vestíem el jersei blanc que duïem a gimnàstica i una faldeta palejada que ens havien deixat les jugadores de bàsquet. Durant la festa també s'entregaren els diplomes que tots esperàvem amb impaciència si ens havien atorgat qualcun.

I així, entre diplomes, raquetes, rialles i alguna llàgrima, posàrem punt final a una etapa ben especial. Després, cadascú de nosaltres va prendre el seu camí: estudis, feina, família... la vida va seguir, però el millor diploma que ens enduguérem fou l'amistat que férem, i que encara dura cinquanta anys després. Poder contar aquestes anècdotes als nostres fills i nets, i riure'n cada vegada que ens trobam pel carrer, no té preu. Tant de bo mai no perdem aquestes ganes de recordar-ho i de sentir-nos, per un moment, aquells al·lots de la primera promoció d'EGB del Col·legi Fra Joan Ballester. Per molts anys més, companys!

Llúcia Adrover Cirer

40 anys al Sol Naixent

Aquest any, en el marc de les nostres festes de Campos, amb el cor ple d'emoció i orgull per celebrar una fita tan especial: el 40è aniversari de la nostra història de Karate Club del Pozo! fundat el 1985 pel Sensei José del Pozo. Quatre dècades d'esforç, disciplina, respecte i superació. Quatre dècades forjant no només atletes, sinó també persones amb valors fermes, cors forts i esperits indomables.

En aquests 40 anys, molts han trepitjat aquest tatami per primera vegada amb la mirada plena de somnis. Alguns es van convertir en campions, altres en mestres, i molts més en exemples vius de l'esperit del Karate-do. Cadascú ha deixat una empremta en aquesta història que avui honrem.

Aquest aniversari no és només una mirada al passat, sinó també una celebració del present i una promesa cap al futur. Perquè mentre hi hagi qui vesteixi amb honor el seu karategi i saludi amb respecte, la flama del nostre llegat seguirà viva.

Gràcies per acompanyar-nos en aquest camí d'esforç, superació i respecte! Per aquesta raó, convidem tot el poble de Campos a unir-se a aquest emotiu homenatge.

Oss.

Este año, en el marco de nuestras fiestas de Campos, con el corazón lleno de emoción y orgullo para celebrar un hito verdaderamente especial: **¡el 40º aniversario de nuestra historia de Karate Club del Pozo!** fundado en 1985 por el Sensei **José del Pozo**. Cuatro décadas de esfuerzo, disciplina, respeto y superación. Cuatro décadas forjando no solo atletas, sino también personas con valores firmes, corazones fuertes y espíritus indomables.

En estos 40 años, muchos han pisado este tatami por primera vez con la mirada llena de sueños. Algunos se convirtieron en campeones, otros en maestros, y muchos más en ejemplos vivos del espíritu del Karate-do. Cada uno ha dejado una huella en esta historia que hoy honramos.

Este aniversario no es solo una mirada al pasado, sino también una celebración del presente y una promesa hacia el futuro. Porque mientras haya quien vista con honor su karategi y salute con respeto, la llama de nuestro legado seguirá viva.

¡Gracias por acompañarnos en este camino de esfuerzo, superación y respeto! Por esta razón, invitamos a todo el pueblo de Campos a unirse a este emotivo homenaje.

Oss.

Karate Club del Pozo

25 anys de sa Rondalla

“Sons des Pla”

Senyora batlessa, senyors regidors, rector de la nostra parròquia de Sant Julià, senyores i senyors, benvinguts tots.

Avui ens trobam per celebrar un fet especial i alegre: el 25è aniversari de la fundació d'un grup musical entranyable, la RONDALLA – SONS D'ES PLA. I quina millor manera de commemorar-ho que amb un concert?

Vaig estar molt content i honrat quan em varen demanar fer una breu presentació, especialment perquè el meu pare, Miquel Sastre, va ser membre fundador d'aquest grup musical que tant estimava.

Vaig anar a parlar amb en Biel Mayans, per tenir qualche dada, i li vaig demanar:

—Bé idò, quin any es va fundar sa Rondalla?

Em va contestar, un poc sorprès:

—Home, si celebrem el 25è aniversari i som a l'any 2025, és que es va fundar l'any 2000.

Veritablement el compte era fàcil, però tot d'una vaig pensar:

—Potser que aquest home tenguí anys, però té el cap millor que jo.

Pel que fa a l'origen del grup, me va explicar que anaven d'excursió amb l'Associació de Persones Majors de Campos, i el meu pare solia tocar l'harmònica i ell, en Biel Mayans, el llaüt. S'ho passaven bé i varen dir:

—Per què no feim un grup musical?

Dit i fet, va començar SA RONDALLA – SONS D'ES PLA. Quan es va fundar, era president del Club de Persones Majors en Rafel Cerdà, i vicepresident en Biel Mayans. La primera directora va ser na Margalida Tomàs (na Margalida Tro), i segons m'ha contat ella mateixa, va ser el meu pare qui la va anar a veure, a principis de l'any 2000, per demanar-li que els dirigís. Feia poc que havia mort la mare de na Margalida —a qui havia cuidat durant molts d'anys a causa d'una llarga malaltia, i estaven molt unides—, i precisament li va dir que seria una manera de distraure's, i la va convèncer.

Bé, aquesta “distracció” va durar, perquè va ser directora durant més de 20 anys, fins a principis de l'any 2020. Na Margalida escrivia les partitures a mà i les adaptava per facilitar la comprensió de cada músic. Va deixar de ser directora

quan es va declarar la pandèmia de la Covid-19, i en aquell moment tenien previst fer un concert de comiat, que no es va poder celebrar.

Durant aquests 25 anys han fet moltíssims concerts, i es varen prodigar especialment uns anys on tenien com a “Relacions Públiques” en Tomeu de Can Cos. Al llarg d'aquesta trajectòria han conformat un repertori molt extens i variat, entre 200 i 300 obres. A la primera directora la va substituir l'actual director, en Paul Heber López, que amb la seva bona feina i gran esperit ha sabut mantenir viu l'esperit del grup. El grup de persones que han fet possible aquests 25 anys de música són els següents

FUNDADORS:

Gabriel Mayans.
Joan Moll.
Miquel Lladó (en Miquel Parada).
Rafel Moll. (+)
Joan Nicolau. (+)
Biel Vanrell. (+)
Miquel Sastre. (+)
Directora: Margalida Tomás.

ALTRES QUE HAN FORMAT PART (I NO ACTUALMENT):

Miquel Mas (d'es Riskol). (+)
Joan Vanrell (+).
Joan (15 unces). (+)
Guillem Calafat. (+)
Tomeu Salvà.
Toni Company.
Bernat Roig.

MEMBRES ACTUALS:

Director: Paul Heber López.
Xisco Piña: cantant.
Catalina Mas: teclat.
Gabriel Mayans: llaüt.
Miquel Lladó (Miquel Parada): llaüt.
Andreu Mulet: llaüt.
Toni Lladó (“Xiscató”): baix.
Joan Salom: guitarra.
Arnau Nigorra: guitarra.
Tomeu Rigo (de Son Robat): percussió.
Macià Lladó: percussió.

Avui tenim el privilegi de comprovar, amb el testimoni d'aquest grup de músics, com la música és una companya de vida i una font de joventut i teràpia per a l'ànima. Ja ho va dir el filòsof grec Plató: "La música dona ànima a l'univers, ales a la ment, vol a la imaginació i vida a totes les coses." Moltes vegades, la música ens permet expressar allò que no podem transmetre amb paraules. Com va dir el poeta Víctor Hugo: "La música expressa allò que no pot ser dit i sobre allò que és impossible estar en silenci." La música no coneix edat ni fronteres, és un llenguatge universal que tots podem parlar i entendre, que ens connecta amb nosaltres mateixos i amb els altres.

Moltes gràcies i enhorabona a tots els membres de la RONDALLA – SONS D'ES PLA, tant als que avui actuen com als que ho han fet durant els 25 anys anteriors. A les quatre primeres peces col·labora la Coral de l'Associació de Persones Majors de Campos, amb la direcció de Magdalena Rigo.

Anem a gaudir del concert!

Jaume Sastre Vidal

Concert per commemorar el 25è aniversari
9 de maig de 2025 al Convent (Campos)

25 anys del Teatre Escènic

Dia 15 d'octubre de l'any 2000 el Teatre Escènic de Campos obria les seves portes, va ser una inauguració de portes obertes per a mostrar tot el teatre a la gent del poble i de tot Mallorca. Se complia un somni que feia molt de temps que ens circulava per dins el cervell i que poguérem dur a terme el meu germà i jo. Però per arribar fins aquest punt, per agafar el camí que ens duria fins aquí, abans varen passar moltes coses.

Si llegiu el llibre “Teatre a Campos” editat per l'Ajuntament l'any 2006 amb un gran treball de recerca i de recopilació per part de n'Andreu Mas i na Joana Lladó veureu com a l'apartat dels edificis a Campos molts anys abans del Teatre Escènic ja hi havia hagut petites sales i recintes amb petits escenaris on s'hi duïen a terme obres teatrals i projeccions de cinema. L'any 1909 hi havia “Ca ses Estanyes”, la “sala Cafè can Mora”, “Can Reste”, “Es Liceo”, “Ca n'Amera” i “La Torre” situats a dins la vila i llavors hi havia “Can Mayol” i “Ca Sa Madoneta” situats a fora vila concretament al Palmer. L'any 1928 al carrer major es va inaugurar el que podríem dir el primer teatre a Campos, el Teatre Cas Marians, un edifici de dos pisos amb “palcos” molt semblant al Teatre Principal de Palma,

però molt més petit amb capacitat per a 200 persones, aquest teatre el va construir el Sindicat Agrícola Catòlic.

Quan jo vaig venir al món l'any 1960 a Campos ja només hi havia tres teatres en actiu, Es Modern, Sa Recreativa i Cas Marians que ja havia començat la seva decadència, li havia passat una Guerra Civil per damunt i encara que no havia perdut el seu encant estava molt deteriorat. Llavors als anys 60, "Es Modern" i "Sa recreativa" eren més nous i estaven més ben preparats per fer-hi teatre i cinema, encara que per teatre no tenien equipament tècnic i l'havien de posar les companyies. Jo sempre anava al cinema amb mon pare, però al teatre o les comèdies que es representaven al nostre poble no hi anava perquè a mon pare no li agradava el teatre i ma mare estava ocupada amb les feines de la casa i els meus germans petits. Fins que un dia els meus pares me dugueren a veure una comèdia de la companyia del Club L'Estel a Sa Recreativa. Jo només hi havia vist cine en aquell teatre i veure un escenari il·luminat i amb decorats me va encantar.

L'any 1974 després de representar una obra de teatre al final de curs al Col·legio Nacional Mixto "Ses Escoles" (avui CEIP Joan Veny i Clar), la companyia L'Estel me va convidar a fer una actuació a un fi de festa, dos anys més tard me digueren per fer l'obra "Un Senyor damunt un ruc". La representàrem a Sa recreativa, però l'assajàrem a Cas Marians. Quan no me tocava assajar m'agradava recórrer les dependències abandonades d'aquell meravellós teatre vell, tenia sales on hi havia billar, jocs de taula i llibres. El trespol del pati de butaques era de fusta i com que ja hi havia moltes fustes desclavades quan hi caminàvem par damunt feia renou. Encara ric quan record que el principal actor i director de la companyia, Mestre Guillem Trinxeter, tenia ganes de fer un pet anava a caminar per damunt aquelles fustes per dissimular-ho amb el renou, però quasi sempre el renou del pet no consonava amb el de la fusta i jo li retreia – Ep, això no consona! I ell me deia –Calla!

L'any vinent de fer "Un senyor damunt un ruc" L'Estel havia de representar "Sa padrina" i hi havia dos personatges que eren dos germans, en Joan i en Fastet, un adolescent i un més petit. Vàrem engrescar el meu germà Toni que també li pegava bé l'art escènic, a més érem dos germans representant a dos germans. I així, durant molts d'anys actuàrem amb l'Estel fent les representacions a Sa Recreativa que era propietat de l'amo en Damià "garriguer". Quan va morir l'amo en Damià, l'Ajuntament el va llogar a la seva viuda i el va fer Teatre Municipal. Un parell d'anys després va arribar un dia negre dins l'història del teatre campaner, durant un assaig a Sa Recreativa, Mestre Guillem Bernat "es trinxeter" va sofrir un infart i ens va deixar per a sempre. Després d'aquesta tragèdia vaig agafar la direcció de la companyia, l'espectacle havia de seguir. Passaren els anys, corria l'any 95 i els propietaris del Teatre Sa Recreativa el varen vendre

per muntar-hi altres negocis, així que ja només quedava un teatre al nostre poble: Es Modern, propietat d'Onofre Garcias. L'Ajuntament també el va llogar i va ser Teatre Municipal a partir de l'any 95 fins al 2001.

L'any 97 el meu germà i jo vàrem fundar Pometes Teatre, donant així la primera passa cap al teatre professional estrenant "Barrabassade"s, un espectacle de cafè-teatre al restaurant Celler Can Toni, també ja desaparegut. L'espectacle va ser un gran èxit i després d'actuar durant cinc mesos al celler va rodar durant dos anys per a tots els pobles de Mallorca. Mentre passava tot això me va començar a rondar la idea de construir un teatre a Campos. L'objectiu era que la nostra companyia tingués un local on poder representar els nostres espectacles i, al mateix temps, donar un servei cultural al nostre poble. Sabia que no ho podia fer tot sol i quan ho vaig proposar al meu germà me pensava que me tractaria de loco, idò no, li va venir a bé! Tant un com l'altre érem ben conscients que hi hauria molts de doblers a gastar, que no els teníem, que no érem de casa rica, que teníem dues famílies a mantenir i que ens hauríem d'hipotecar per muntar un negoci que no era precisament per fer-nos rics. L'únic que teníem a favor era que a més de fer-nos professionals del teatre no havíem abandonat els nostres antics oficis, en aquell temps en Toni era fontaner, tenia una bugaderia, acabava de comprar el negoci de la funerària de Campos i jo era guixaire-escaiolista.

Posàrem fil a l'agulla i començàrem a cercar un solar o un edifici que fos apte per construir el teatre. El primer lloc que trobàrem era un solar molt a prop del Camp Municipal d'esports, però les normes subsidiàries de l'Ajuntament no estaven aprovades i haguérem de desistir. Després vàrem saber que la fàbrica de les conserves estava en venda, vaig telefonar a l'amo en Biel Mayans i me va dir que justament feia una hora que l'acabava de vendre a l'empresa dels Germans Gost, dos germans havien estat davant altres dos germans, paciència i a seguir cercant fins que vàrem trobar un solar al carrer Nord que tenia plànols per construir una finca de pisos, però el seu propietari, que era arquitecte, el volia vendre. El solar era ideal: 400 metres quadrats i a cap de cantó, quan el vaig veure ja me vaig imaginar el teatre fet. Quan el vàrem comprar el propietari ens regalava els plànols de la finca de pisos, sabíem cert que hagués estat més bon negoci, però no, nosaltres volíem complir un somni ben igual que aquells que sa compren una embarcació per anar a pescar sabent que el peix els hi surt més barat si el van a comprar. Així que sense comprar una barca ens vàrem embarcar amb un gran projecte.

Cada dia pintava dissenys del teatre per presentar-los a un arquitecte. Amb tants d'anys d'experiència de trepitjar teatres vells i alguns de nous amb certes deficiències coneixia de primer mà les necessitats bàsiques que tenen els artistes, tècnics i tramoistes quan entren a un teatre. Havíem de construir un

teatre pràctic i còmode amb un bon escenari de fàcil accés per a la càrrega i descàrrega i ben a prop dels camerinos. També pintava dissenys del logo amb els colors i el nom que posàrem al teatre. Quan ho vaig tenir tot a punt ho vaig mostrar al meu germà perquè me donés el seu vistiplau. Ens posàrem en marxa i presentàrem el projecte a l'arquitecte Francesc Garau i a l'enginyer tècnic industrial, en Joan Mascaró. L'empresa constructora va ser en Tomàs Garcies; l'excavació, els Germans Gost; l'electricista, en Mateu Rigo; el fusters, en Jaume Barceló "Brou" i n'Arcadio Martínez; el ferrer, en Nadal Huguet; el pintor, en Toni Vidal; el meu germà s'encarregà de la fontaneria i, jo mateix, del guix i l'escaiola. Així que tret de l'arquitecte que era de Llucmajor podem dir que a Campos tenim un teatre ideat i construït per gent del nostre poble.

El cost total de la construcció i l'equipament tècnic va ascendir a cent milions de les antigues pessetes dels quals vàrem aconseguir vuit milions de pessetes de subvenció del Pla Leader de la Comunitat Europea per a la creació de noves empreses. La sala té una capacitat de 270 localitats i una superfície construïda de 472 metres quadrats amb un escenari de 98 metres quadrats. Un teatre sense barreres arquitectòniques on una persona amb cadira de rodes pot accedir fàcilment de l'entrada al pati de butaques, pujar a l'escenari i arribar als camerinos. El Teatre Escènic és un teatre familiar on les nostres dones na Maria i na Maria Antònia sempre hi han tingut un paper tan important com el del meu germà i jo. Elles han dut sempre el servei de la taquilla i la neteja procurant que el públic i els artistes es puguin sentir el més còmodes possible. Han passat 25 anys i a dia d'avui el Teatre Escènic gaudeix de bona salut amb representacions teatrals i concerts tant locals com nacionals i sobretot amb una escola de teatre per a nins, adolescents i adults.

El Teatre Escènic vol donar les immenses gràcies a tot el públic de per tot Mallorca que ens ha acompanyat durant tots aquests anys, a tots els artistes i productores de teatre, de concerts i de diversos actes que han trepitjat el seu escenari. Moltes gràcies a en Paco Blasco que ens va ajudar molt a preparar tota la paperassa per la subvenció del Pla Leader. Moltíssimes gràcies a l'Ajuntament de Campos que sense haver rebut mai cap tipus de pressió per part nostra ens ha recolzat molt fent tota classe de programació cultural al nostre teatre.

Els anys passen per a tothom i el meu germà i jo no som cap excepció, però mentre hi hagi salut i il·lusió el Teatre Escènic seguirà donant vida cultural al nostre poble. Salut per a tots i bones festes!

Miquel Fullana

25 anys de solidaritat

Fa 25 anys, un grup de catequistes de Campos va decidir posar fil a l'agulla per ajudar allà on la vida era més difícil. Davant les conseqüències de l'huracà Mich al Carib, especialment a la República Dominicana, sentiren que s'havia de fer qualche cosa per ajudar al que tristament encara s'anomena Tercer Món. I així, de manera senzilla però decidida, començaren a col·laborar amb les Germanes Missioneres dels Sagrats Cors, presents al país des dels anys 50, iniciant un projecte d'apadrinaments que ha arribat ben enfora: Campos Solidari.

Perquè la solidaritat és com el batec del nostre cor, s'accelera perquè està content, generós i orgullós d'ajudar desinteressadament un malalt, o d'agafar del braç una persona gran per travessar el carrer, o una abraçada de consol a qui està trist, etc. Aquest batec del cor és el que empeny les Missioneres, a ser els ulls de l'associació a la República Dominicana, ja que són les que veuen de primera mà les necessitats materials i afectives dels infants apadrinats que tenen als seus col·legis.

Amb el carisma que les caracteritza, també inculquen als nins la importància de la tasca que fa l'associació per ells, en l'educació escolar i les seves necessitats diàries, però també els eduquen amb amor i amb els valors fonamentals, perquè el dia de demà intentin ser millors persones, recordant amb amor, dignitat i humilitat les oportunitats rebudes per uns padrins i padrines que desinteressadament han format part de les seves vides.

Així, allò que va néixer com un petit gest d'amor, avui ja és una associació consolidada i molt estimada dins el nostre municipi, que ha pogut canviar la vida de més de 800 d'infants gràcies al suport constant dels seus padrins. Per només 15 euros al mes, s'ajuda als nins i a tota la seva comunitat. Aquesta quota serveix per cobrir les despeses del col·legi, el berenar de cada dia, l'uniforme, la consulta mèdia i les necessitats més urgents. Una ajuda humil però poderosa, que a la República Dominicana dona per molt i es transforma en educació, salut, esperança i vida.

Cada cert temps els padrins reben informació del conjunt de nins i nines apadrinats. Però darrere els papers d'un apadrinament, hi ha molt més: hi ha il·lusió, hi ha lligams, hi ha cor. Per això, en diverses ocasions, membres de Campos Solidari han viatjat fins allà per conèixer aquests infants, compartir

Gabriel Más i Magdalena Salom amb els nins de "Los Arrozales" a Villa Vásquez.
Vivències de cooperació a la República Dominicana.

moments, dur material escolar, roba i sabates, i, sobretot, per fer arribar en persona l'estima de tot un poble.

Aquestes visites han dut els campaners fins a comunitats com Fula, Jumunucucú (La Vega), Puerto Arturo, Villa Vásquez, La Rosaleda i La Trinchera, Montecristi - Palo Verde, Loma de Cabrera, Restauración, El Hoyo Sucio, Santiago de los Caballeros, entre d'altres. A Puerto Arturo, per exemple, van conèixer l'escola Fe y Alegría, amb més de 200 infants que hi estudien. També s'ha visitat els Hogar Escuela Sor Mercedes Amiama o Sor Petra Grullón, on moltes de les nins són "orfes de pares vius" i troben en l'escola una segona família. A Fula, un grup de 19 voluntaris va pintar una casa de la comunitat. I a Palo Verde, l'associació s'ha trobat amb el pare Francisco Gayà, un referent dins el món missioner que ha estat un contacte clau.

Campos Solidari va néixer de la generositat, però també de la voluntat de fer consciència, de mostrar les desigualtats que encara existeixen al món i convidar tothom a mirar més enllà. Per això, han centrat els seus esforços en zones rurals i marginades, on la pobresa és més profunda, però també on una rialla pot encendre l'esperança de tot un futur. Allà sempre s'ha rebut l'Associació amb el cor ben ample i amb gratitud de veure un grup de persones del poble on va néixer la fundadora de les Missioneres del Sagrat Cor de Jesús: Sor Maria Rafela. I és que, tot i les dificultats, el que arriba a Campos des de l'altre costat de l'Atlàntic no són només peticions i necessitats, sinó sobretot somriures. Somriures plens de vida que donen sentit a tot el que s'ha fet durant aquest camí compartit.

Al llarg d'aquests 25 anys de trajectòria s'han organitzat moltíssimes activitats benèfiques: conferències, exposicions, sopars, rifes, projeccions de fotos i pel·lícules, concursos de redaccions, concerts, obres de teatre, la pujada a Sant Salvador i la tradicional paradeta de fira, amb venda de pastissos de Menorca, neules, articles fets a mà i objectes de la República Dominicana. A nivell associatiu, Campos Solidari ha estat presidit per Tomeu Rosselló, Bàrbara Mas, Gabriel Más i, actualment, Miquel Pons. La junta actual està formada per persones amb un gran cor i compromís: Llúcia Sánchez, Margalida Vadell, Apol·lònia Maria Roig, Margalida Pizà, Magdalena Rigo, Antònia Miró i Sor Francisca Gayà que, juntament amb els padrins, els voluntaris i altres col·laboradors imprescindibles, han teixit durant aquest primer quart del segle XXI una xarxa d'esperança i afecte que uneix dos continents amb un sol fil: la solidaritat.

Campos Solidari

Contacte per apadrinar:
686951985 - 646132020

Havanera de Campos

Comentaris dels objectius i idees seguides per a la seva creació

A partir de que un amic me va comentar d'una famosa havanera de creació actual que li agrada molt i jo no la coneixia, me va passar la partitura en versió de coral, cosa que me va fer entrar ganes de compondre-ne una d'havanera, pel meu compte i iniciativa personal vaig començar a compondre-la sense cap més pretensió que escriure-la amb un motiu interessant per gaudir prou de la feina, tot d'una vaig decidir que la dedicaria al meu estimat poble de Campos, així amb la guitarra i l'inici de la lletra me va aparèixer la inspiració musical i vaig començar a treballar-hi, primer vaig enllestir l'esbós de part de la melodia, vaig escriure dues o tres lletres al mateix temps d'anar engreixant la melodia, també hi anava posant els acords i desenvolupant les frases musicals dels requerits vuit compassos, aplicant els acords confirmava l'harmonia i l'acompanyament, la vaig disposar igual que la majoria d'havaneres on les frases de la primera meitat son en mode menor i les altres en mode major, va ser senzill seguir aqueixa norma, cert és que gran part de les havaneres son d'inspiració i discurs mariner, com que jo soc de secà vaig prescindir d'aquesta condició, anava perfilant la melodia i evolucionant les notes musicals, me vaig donar compte que a varies frases musicals, me sortia plagi d'unes poques notes respecte d'una cançó, així que vaig tenir que canviar les meves notes per evitar conflictes, al mateix temps anava escrivint esborranys de lletra una per cada frase musical.

Pel mes de juliol de 2024 la melodia amb la introducció de guitarra va quedar llesta però me faltaven un grapat de lletres i en tenia de molt bones que no vaig fer servir per no personalitzar i ofendre per al·lusions o per omissions, en necessitava setze per completar dues voltes de la melodia de vuit frases musicals (les quatre primeres en mode menor i les quatre restants en mode major), o sia, fent DC (Da Capo, repetir la música amb lletra diferent).

Completar les setze lletres me causava certes dificultats degut que no soc de lletres, ni escriptor, ni poeta, tenia clar que tenint algunes lletres fetes i frases soltes, seguiria emprant el format glosa de dues frases verbals amb quatre línies on la primera i la tercera línies combinaven vuit notes musicals amb les corresponents síl·labes o altra combinació i la segona i la quarta línies combinaven amb set notes musicals amb les corresponents síl·labes o combinació, vaig recopilar molt de vocabulari de paraules que podien ser útils, havia escrit una partida de lletres, algunes sorgides espontànies, altres per

escriure-les me llevaven la son, algunes no les podia fer servir pel comentat abans, en seguia escrivint, bastants de pics, no trobava paraules adients per rimar amb sentit, vaig anar seguint les idees del que volia anomenar, perfilant un guió amb fil conductor d'arguments amb coherència, vigilava severament les paraules, les rimes de cada lletra, l'aplicació rítmica de les síl·labes amb les notes musicals i quan pareixia que tenia prou lletres, en tenia que retirar alguna, substituir-la i després encara me'n faltava una altra per intercalar-la entre i entre o refer l'ordre. Quan vaig tenir la lletra completa, la vaig sotmetre a revisió d'una amiga filòloga, que posteriorment me va fer una segona correcció de la que finalment encara vaig retocar varies expressions i així després de mesos, va quedar acabada.

Mentrestant havia acabat les setze lletres, va sorgir que en principi no més havia escrit la melodia i previst que l'acompanyament es fes amb una guitarra rasant els acords, ho vaig reconsiderar i vaig escriure l'acompanyament de la guitarra nota per nota (així és més assequible que un pianista o altres instruments puguin tocar l'acompanyament amb més facilitat i adequació), el desenvolupament total de l'Havanera de Campos va anar lent, cosa que va permetre refer petits detalls i així millorar considerablement els resultats.

Cantar l'HAVANERA DE CAMPOS, malgrat la melodia és senzilla i assequible, necessita de bona tècnica vocal perquè de principi a fi, no hi ha treva, ni solos o puntejos de la melodia, ni tan sols en anar a DC es torna a tocar la introducció, espais on es podria descansar uns segons la veu. Així mateix la durada total és d'uns cinc minuts i vint segons..

HAVANERA DE CAMPOS

Escric aquesta havanera
amb la guitarra a les mans,
notes i acords de quimera
al pautat vaig apuntant.

Al meu bon poble de Campos
dedic amb prou sentiment,
aquesta música i versos
que me fan goig i que sent.

També a la gent campanera
l'havanera li dedic,
perquè és molt vertadera
d'embranzida i seny complit.

Set grans centúries d'història
de Campos són prou motiu,
per honrar bé la memòria
d'un passat molt atractiu.

La cultura hi resta viva
de tot fet que és avinent,
sempre hi guaita i captiva
enriquant els residents.

La vila s'alça altiva
enmig del terme guarnit
de bons camps i de garriga,
municipi proveït.

Carrers i places de vila
que miren a tots els vents,
cases amb parets de vida,
arrels de les seves gent.

Planer quasi tot el terme
afavoreix bon cultiu,
de pagesia molt ferma
tan si és secà com reguiu.

Mediterrani que ens guarda,
costa marina humil,
Ràpita fins a es Coto
la badia més sublim.

Platja des Trenc és divina,
la més formosa del món,
Covetes, illa Gavina...
limiten el seu entorn.

D'arenas blanques i fines
i aigües clares transparents,
si el torrent trenca les dunes
la mar les fa avinents.

Els salobrans replets d'aigües
frueixen l'or de les sals.
Fauna i flora molt riques
broden els vells bells estanys.

Campos de terres antigues.
Call vermell, oh, quin tapís!
Pertot arreu parets seques
guarden finques i camins.

La flora pròpia és diversa
de pletes i bons cultius,
natura que creix amb força
semblant molt nobles jardins.

Prou fauna viva molt vària:
mansa o salvatge hi ret,
campant lliure o en custòdia
pels camps o sota la gent.

Admirat és nostre poble,
Campos avança actiu,
perquè és viu i molt noble,
tota la gent que ho diu.

Campos, poble de Mallorca.
Visca Campos! Campos viu!

Records de la meva infantesa

Tal vegada podria començar aquesta història contant-vos que vaig ser la primera nina que va anar amb motoret a Sant Blai! Només era un bebé de pocs mesos quan va passar aquesta feta. En Joan Banyeta, el meu cosí i padrí jove, em va agafar del bar de la padrina Banyeta i, sense dir res a ningú, em va dur fins a l'hort de Can Rossinyol, a mostrar-me a n'Àpol·lònia Ferrer amb qui festejava. Feia molt de fred, i quan ella ens va veure arribar, el va renyar de valent! A ca nostra ningú ho va saber mai: ni la padrina, ni els pares, ni la tia Magdalena, ni el tio Pedro. Jo ho he sabut de gran, perquè m'ho va contar n'Àpol·lònia. Però ara, deixant enrere aquell hivern que no record massa, passem als estius de la meva infantesa, en què no hi havia temps per avorrir-se: tant si els dies transcorrien al carrer Carbó, a ca nostra amb els meus pares i germans, com si érem a ca la padrina Banyeta, concretament a la plaça de sa Creu.

Al carrer Carbó, després d'haver sopat, els veïnats sortíem a la fresca. Els més grans treien cadascú la seva cadira, i els més petits ens seiem damunt l'acera o al portal per escoltar la seva tertúlia. Tertúlies que podien ser d'allò més variades. A vegades ens deien que jugàssim un poc més enfora, però sense fer renou, i això volia dir que el tema a tractar no era considerat apte per a menors. Tot era motiu de festa si es donava el cas que qualcú dels qui érem allà feia anys o era el seu sant. Les mares treien una coca i un refresc, i nosaltres, els infants, amb el pijama posat i tot, ens engalanàvem amb el primer que trobàvem: globus, collars... tot anava bé. I quan sentíem picarols, era senyal que arribaven les ovelles que, guiades per l'amo, se n'anaven a retir. Acabada la vetllada, i depenent del dia de la setmana, anàvem a dormir més prest o més tard. Tot depenia de si l'endemà hi havia feina o no. Els dissabtes s'allargava un poc més. Nosaltres, els petits, ja havíem preparat la trama de l'endemà, que no era altra cosa que jugar i fer més d'una entremaliadura; i si aquesta era grossa, la renyada o el càstig encara ho serien més.

A aquells temps hi havia molts de solars buits, i el que més ens agradava era pujar la paret i entrar-hi, tot i saber que era una de les coses prohibides pels nostres pares. Una altra era entrar a ca una veïnada que, dins la portassa, hi tenia sacs d'ametlles, i el repte era veure qui aconseguia agafar-ne un grapat sense que ella se n'adonàs. Aquell dia, madò Maria, que ja sabia del nostre robatori de les seves ametlles, s'havia amagat darrere la porta. Quan vaig

Amb els veïnats del carrer Calvo Sotelo, avui Costa i Llobera.

Amb els veïnats del carrer Carbó.

entrar per agafar-ne un grapat amb la meva petita mà, la cosa no va sortir bé: em va agafar la mà, i de l'ensurt que me'n vaig dur, em vaig compixar. Mentre els altres se'n reien, la meva preocupació era com tornar a ca nostra i les conseqüències que aquella feta duria: un càstig estava assegurat. Ma mare no pegava —per ventura qualche batculada— però tenia una amenaça que feia més por que totes les batculades juntes: “Ja veuràs quan arribi ton pare.” Després, quan mon pare arribava, cansat de tot un jornal de feina, el que menys ganes tenia era de posar-se a renyar-me, però, fart d'escollar ma mare, hi havia dies que el sermó també me'l faria.

Érem molts els nins i nines que hi havia en aquell carrer, i de totes les edats: en Jaume i en Tolo de can Verdura, que els seus pares tenien un negoci de pinsos —i si ens deixaven, era d'allò més divertit jugar entre aquells sacs tan grossos i amagar-nos-hi o jugar a allò que ens dugués la nostra imaginació—; els nins de can Forà, que els pares tenien un negoci de vendre oli; les nines de ca n'Eulàlia Figa: na Francisca i na Coloma; na Maria Magdalena Campos, filla de cosina meva —les nostres padrines paternes eren germanes—; en Tomeu Porquer i el seu germà Joan, que vivien a la Ronda Catalunya; na Catalina Bordoy, i d'altres que segur em deix, però que no per això deixen de ser igual d'importantes a la meva vida. A can Beques compraven tàperes, i anàvem a passar-hi temps mirant com arribaven aquelles dones carregades de sacs o poals amb tàperes. Na Maria —que un dia seria i és cunyada meva— i na Catalina, filles de l'amo en Miquel Beques, pesaven, triaven les petites de les grosses i separaven els capolls de la tàpera. També hi vaig passar moltes hores, allà dedins.

Amb la padrina Banyeta

A aquells temps, quan estàvem malalts —mal de coll o un simple constipat—, era motiu per estar una setmana dins el llit. Ma mare avisava a Don Ramon, el metge, i devers el migdia passava per ca nostra per veure quin era el diagnòstic. La recepta solia ser unes injeccions que Sor Maria em posaria, no sense abans jo demanar-li, per favor, que me les posàs sense agulla, cosa impossible però que jo vaig creure durant molt de temps. Una vegada passat el mal moment, entre plors i lamentacions, aquella bona monja me posava un grapatet de confits dins la mà i tot arreglat. La padrina Catalina, la mare de mon pare, era una dona molt bona persona. Sempre va viure amb la tia Maria i el tio Damià, a la carnisseria de can Capità. Però no dubtava a venir a ca nostra sempre que els meus germans o jo estàvem malalts. Me duia un pastís de can Lluís o de can Pomaret, agafava una cadira que posava devora el llit on jo guardava repòs, i me contava coses, o simplement me contemplava si tenia febre alta. Mentre ella me cuidava, ma mare aprofitava per anar a comprar, i de pas arribava fins al Colmado que hi havia davant l'Ajuntament, on el matrimoni format per na Maria i en Damià canviaven tebeos, entre altres coses. Si tenia sort, el tebeo encara no l'havia llegit; d'altres, ja havien passat per les meves mans unes quantes vegades.

Anys després vàrem dir adéu al carrer Carbó. Els meus pares s'havien fet un habitatge, amb molt d'esforç i amor, al carrer Sacorrador. Amb el cor xapat vaig dir adéu als amiguets del carrer, però no un adéu per sempre. Tampoc imaginava que allà, també, sortiríem a la fresca i que hi hauria altres nins i nines que serien els meus companys de batalles estiuenques. Com també uns

veïnats amb qui, amb el temps, la relació es va anar fent més forta, com és el cas de la família de can Cal·laret, una família a qui tenc molta estima.

Com he dit al principi, les meves aventures estiuenques també transcorrien a la plaça de sa Creu, on hi vivia la meva padrina materna i les meves ties, germanes de ma mare. A baix, el Bar Mercantil —més conegut per ca na Banyeta—, que el duïen el tio Pedro i la tia Magdalena. A la planta del mig, la perruqueria de la tia Antònia; i a dalt, la vivenda. Jugar damunt la plaça era d'allò més divertit, sobretot caminar per damunt l'abeurador, que llavors encara estava ple d'aigua perquè les bèsties, temps enrere, en arribar al poble, hi bevien. Però jo ho veia amb uns altres ulls i les ganes de tirar-me dins eren moltes. Per això sempre dic que va ser la meva primera piscina. Vaig pensar que l'única manera era dir que hi havia caigut i així la reprimenda no seria tan grossa com si deia la veritat. Així que, sense pensar-ho més, vaig complir el meu somni de ficar-me dins aquella aigua. I sí que va ser gros: les ties es varen enfadar molt, però la padrina, com sempre, va venir a defensar-me. El meu somni estava complit.

La padrina, el vespre abans d'anar a dormir, me contava rondalles mallorquines que m'encantaven. Quan vaig fer la primera comunió, la senyora de can Barrala em va regalar tres llibres de *Rondalles Mallorquines*, que encara tenc, guard i rellegesc de tant en tant, encara que hagin passat quasi cinquanta anys d'aquell dia. Una altra cosa que m'agradava molt era anar a la Impremta Adrover a comprar colors, llapis o, encara que només fos una goma d'esborrar. Record amb molta estima madò Lluçia, l'amo en Miquel i madò Maria i aquella olor de paper, entremesclada amb tinta i materials escolars, que m'encantava. Per això, un dels premis que em feia la padrina el dia que no feia cap entremaliadura era dur-me a comprar a la impremta. Quan arribava el mes d'agost, la plaça de sa Creu s'engalanava amb paperins, banderoles i un bon cadafal, on els músics, en arribar el vespre de la festa, tocaven les cançons típiques d'una verbena de poble. Petits i grans ens vestíem amb les nostres millors vestimentes per anar a ballar.

Els meus records són tan dolços com els pastissos que em duia la padrina Catalina. Com és l'aire fresc que me passava per la meva carona quan mon pare me duia a fer una volta amb la seva moto, una OSSA. Transparents com l'aigua de la nostra mar rapitera, lloc on vaig aprendre a nedar i a besar per primera vegada. Aquella nina que, sense ordinador ni xarxes socials, va créixer al poble de Campos. I encara que aquí només hi ha un petit resum de la seva infantesa, són molts els bons records que no hi caben, però que mai oblidarà. Continuarà contemplant la plaça engalanada per les festes de la Mare de Déu d'agost i nedant a sa Ràpita, perquè som la mateixa amb molts més anys, i sempre duré Campos i els meus records d'infantesa allà on sigui.

La meva bicicleta

Hola! Som en Joan Miquel Puigserver Vidal. Vaig néixer amb paràlisi cerebral i he estat una persona molt activa. Un dia, ja fa molts d'anys, vaig mirar un monòleg d'una al·lota amb PCI d'Argentina i, després de mirar-lo, vaig pensar que jo també tenia una història molt guapa. Després d'escriure el meu monòleg, la batlessa el va llegir i ara el tenc penjat a YouTube. A na Francisca li va agradar molt i em va proposar que escrivís una historieta meua per publicar al llibre de les festes de la Mare de Déu d'Agost.

Quan era petit, jo no sabia caminar, però tenia una bicicleta molt petita que m'aguantava bé assegut i així vaig començar a ser més independent. Anava d'un lloc a l'altre i ja no importava anar

de grapes, que era l'altra manera que tenia de ser independent. Anava a cercar juguetes d'un lloc a l'altre. Podia sortir al carrer per damunt l'acera. Els veïnats sempre em saludaven. Com que sempre anava de grapes i no sabia caminar, em miraven molt raro, però amb l'estimada bicicleta em sentia diferent i també era INDEPENDENT.

No sabia xerrar gaire i allò que contava la gent no ho entenia gens. Amb la bicicleta podia anar a comprar i cada dia, quan arribava a ASPACE, volia berenar i ma mare em donava els doblers i podia anar al SYP. Allà dins feia voltes amb la bicicleta, em sentia un home gran, ja no anava de grapes.

Un dia, una dependentia li va dir a ma mare:

—Aquí dedins no poden anar amb bicicleta.

Ma mare li va contestar:

—Poden entrar a comprar?

Aquella al·lota li va contestar que sí.

—I les persones que duen gaiato?

—També, no hi ha cap inconvenient.

—Idò el meu fill, la bicicleta són les seves cames. Ell no va en cadira de rodes, perquè és petit i no en té.

Aquella dependenta va pensar una mica i va dir:

—És ben vera el que deis. En Joan Miquel pot venir sempre que vulgui a comprar amb la bicicleta.

Quan era més gran ja em varen comprar una bicicleta més grossa de tres rodes. Tenia timbre i mirall, i dues canastres: una petita davant i una grossa darrere. Jo ja caminava un poquet tot sol i podia anar a comprar i deixar la bicicleta al carrer. M'agradava tant ser independent amb la bicicleta que anava a veure els partits de futbol tot sol i m'ho passava molt bé.

Quan vaig ser quinto l'any 1999, el darrer dia de la reunió em varen dir:

—Pots venir amb la bicicleta i així no importarà caminar tant.

El Dia de Pasqua vaig deixar-la a la portassa de l'Ajuntament per caminar aquesta miqueta i anar a s'Enquëntro i a missa. Després de missa, amb els meus quintos vàrem anar a l'Ajuntament a cantar la sala i vaig aprofitar per agafar la bicicleta. Després vàrem anar casa per casa cantant un trosset de la cançó i, al mateix temps, duia les botelles de licor dins la meva bicicleta. I així vàrem fer la volta, però jo, en Joan Miquel, no en vaig beure ni una gota d'aquest whisky. No anava ni una mica gat, però tenia molta de set i vàrem demanar que qualcú em donàs aigua.

Un altre dia, a l'estiu, vaig decidir anar a veure ma mare a Ses Covetes amb bicicleta, amb tanta calor que feia, i jo ben tranquil anar cap allà sense pensar res. Ma mare, que feia net els banys, quan em va veure va sortir i em va dir:

—I tu, què fas per aquí?

Jo li vaig dir:

—Venc a veure't.

Tenia una alegria tan grossa que vaig arribar molt content.

Oloreta d'estiu

A Campos, el calendari batega al ritme de l'esperit popular. Comença l'any amb les campanades i la màgia i caramels dels Reis d'Orient. Segueix amb l'honor als seus patrons, Sant Julià i Santa Basilissa, entre dolces "coronetes". Ben aviat arriben els dimonis i les beneïdes de Sant Antoni, amb animals i animalons de tota casta. Però la nostra veu i gargamella sempre agraeixen els panets de Sant Blai que curen el coll amb fe antiga. Més enllà de la llepolia que representen, són la creença que ha unit i continua unint tot un poble, el seu efecte curatiu per intercessió de Sant Blai. Amb la Rua esclaten els colors del Carnestoltes i la Setmana Santa s'omple de silenci i reverència, mentre els Quintos celebren la joventut i la Pasqua amb alegria ritual. La Fira de Maig, amb les vaques com a "reines" del camp, omple el poble de tradició, mentre a la mar, Sa Ràpita reverencia la Mare de Déu del Carme amb processons marineres i vespres de llum i ball.

I ara? Calor, fa calor. Però també fa oloreta de gelat JOP amb ensaimada i també fa ganes d'anar a Sa Ràpita o Ses Covetes a "pegar un capfíco" (deixarem es Trenc per temporada baixa, on sigui més tranquil). Fa temps de fer sopars a la fresca, un bon trempó amb pa moreno des poble, des bo, de sortir de verbenes amb els dj's que ens ofereixen els moments més estel·lars de l'any o de veure els focs artificials enrevoltat d'amics i família.

L'estiu esclata amb les festes d'agost: mercats nocturns, concerts, recitals de poesia, correfocs, verbenes i focs que pinten el cel. Quan el calendari ens acostava a l'agost, hi ha un moviment gairebé imperceptible que comença a recórrer els carrers de Campos. És una mena d'agitació continguda, un senyal compartit que ens recorda que s'apropa el moment de les festes de la Mare de Déu. No calen grans anuncis: ho sabem pel gest dels qui netegen davant ca seva amb una mica més de dedicació, per la il·lusió amb què els més petits comencen a parlar del ball de gegants, per la manera com l'aire sembla canviar, ple d'una expectació antiga i col·lectiva.

Celebrar la Mare de Déu d'Agost a Campos és molt més que un conjunt d'actes: és un temps que transforma el poble i els qui hi vivim. Són dies en què la rutina deixa pas a una altra manera de viure: més lenta, més compartida, més atenta al que passa al nostre voltant. No es tracta només de gaudir, sinó de retrobar-nos amb la nostra manera de ser, amb una identitat que es construeix entre places, processons i converses al vespre.

Les festes, com passa amb tot allò que és essencial, tenen una doble naturalesa: són alhora canvi i permanència. Cada any hi ha actes nous, iniciatives que neixen, maneres diferents d'organitzar-nos. I, tanmateix, hi ha també un batec profund que no canvia, un fil invisible que ens lliga amb els qui van venir abans. Això és especialment cert quan parlem de la Mare de Déu, que ens acompanya des de fa segles. La seva imatge, discreta i serena, presideix les celebracions amb la mateixa força d'altres temps, i ens recorda que també nosaltres tenim la responsabilitat de mantenir viu aquest llegat.

La festa de la Mare de Déu d'Agost és un exemple viu de com la tradició pot ser plenament contemporània. No hi ha contradicció entre honorar el passat i viure el present amb plenitud. Al contrari: és justament gràcies a aquest arrelament que podem viure les festes com un espai autèntic de comunitat. No parlem d'una nostàlgia estèril, sinó d'una memòria que es fa acció. En cada acte de festes estem escrivint una pàgina nova d'una història compartida.

També val la pena aturar-se a pensar en què fa que una festa sigui realment nostra. No és només una qüestió de participació, sinó de sentit. Una festa és nostra quan la sentim com a pròpia, quan ens hi reconeixem i hi posam alguna

cosa de nosaltres. Això pot voler dir col·laborar a l'organització, actuar en un grup de teatre, preparar una truita per dur al sopar a la fresca, o simplement ser-hi amb tot el cor.

Campos té una riquesa humana que es nota especialment aquests dies. Persones que s'hi impliquen des de fa anys, joves que comencen a fer-se seva la responsabilitat de tirar endavant, gent que torna al poble per no perdre el fil... Tot això fa que la festa no sigui mai un espectacle extern, sinó una experiència viscuda des de dins. I és així com adquireix la seva autèntica força: no en la grandesa dels actes, sinó en la sinceritat i humilitat amb què els vivim.

Aquest 15 d'agost, quan les campanes sonin i l'església de Sant Julià s'ompli de llum, potser pensarem per un moment en tot allò que ens ha dut fins aquí. En els estius de la infància, en els padrins que ens duïen agafats de la mà, en les primeres festes viscudes amb emocions noves. Potser també pensarem en els qui enguany no hi són, però que encara són presents en petits gestos, en paraules que repetim sense adonar-nos-en, en costums que mantenim per amor.

Les festes de la Mare de Déu són, en definitiva, un espai privilegiat per fer memòria, per fer comunitat i per fer futur. Perquè tot allò que celebrem amb consciència deixa empremta. Artnit, les nits d'estrelles i poesia, els cossiers, els sopars a la fresca, les verbenes, les carreres, balls i espectacles esportius, els memorials, els focs artificials... Tots ells i la bona voluntat de totes les persones implicades fan de Campos una manera d'entendre el món, un vincle que ens acompanya allà on anem. I és durant les festes, més que mai, quan aquest vincle es fa més visible, més viu.

No ens oblidem que a la tardor, la Fira d'Octubre i el Firó Nocturn tornen Campos un poble de conte, entre mercadets, vins i artesanía. Tots Sants porta la Nit de les Ànimes, amb les cerimònies, misses i visita floral als nostres estimats que ens acompanyen des del cel, els panellets i foguerons de records antics. El cicle es tanca amb els concerts de Santa Cecília i les flames de Santa Catalina fins arribar a les festes de Nadal que encenen l'esperança amb llums, germanor i la Sibill-la. Així viu Campos: amb el cor a la festa i l'ànima arrelada al seu poble.

Per tots aquests motius, us convido a viure aquestes festes amb plenitud, gratitud, presència i consciència. A sortir al carrer amb l'alegria de retrobar-vos amb la vostra gent, a participar amb el cor obert, a mirar la Mare de Déu com qui mira una amiga antiga que mai no falla. Que cada acte, per petit que sigui, sigui també una manera de dir: som aquí, seguim junts, i tenim motius per celebrar. Ara m'agradaria acabar aquest escrit amb les paraules del nostre estimat Damià Huguet (*Antologia poètica*, 1999):

Campos: apunt en negre i blanc

Incapaç d'aglapir consells amb la memòria
consent desordenades rancors de tenir odi,
absent de mi, com impotent esclau de tota eufòria.

Aquí, que és Campos fins i tot quan som a fora,
m'espera sempre carta al meu carrer Ferrocarril, 40.
Escriu en sec, com una arada que cerca el call de l'aventura.
Deixau, però, que cresqui magritxol i pàl·lid d'estatura,
amb ulls menuts color de terra, provocatiu i indòmit,
sempre acceptant el corc carnal i la tendresa absurda
d'aquest vestigi cruel de tornar vell potser a deshora.

Tanmateix en aquest poble meu, de braus i qualque fura,
impera sempre la bona llet del crit i l'oceà de la cultura
que tot foraviler a ritme d'escarada escura.

Campos sempre em convenç d'esser qui havent volgut volia.
Jo som un nus que ferma tot embull de lletra escrita
talment un sexe que sempre va de pedra dura.
Em cria un camp carnal, cru i patètic,
on en tot temps s'hi esborren amors toscs i lletanies
que van molt part damunt el gest de voler fer del crit lletra menuda.

Bones festes de la Mare de Déu d'Agost! Salut i força per tots i totes!

Margarita, Margarida, Margalida

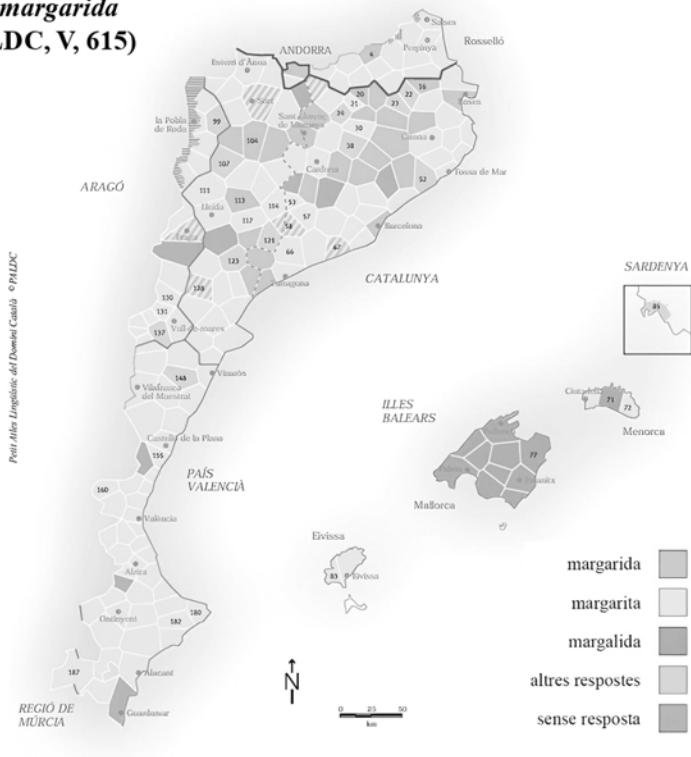
Per a na Margalida Veny Mesquida
En record de mumare Margalida Clar Fullana

Com els noms comuns, els noms de persona també poden sofrir algun canvi, que pot ser fonètic com *Caterina* i *Catalina*; venir des dels orígens, com *Elisabet* i *Isabel*; o ser resultat d'escurçaments familiars d'esquerra a dreta, propis del català, com *Nina*, de *Catalina*; *Biel*, de *Gabriel*, etc. Igualment certes unitats medievals han passat a millor vida, com *Elícsèn*, *Salema*, etc., alguna per tardanes associacions amb mots vitands, com el mallorquí *Pixeris* (< *Praixedis*). Avui m'agradaria departir amb els lectors un tema de variació en l'onomàstic *Margarita* – *Margarida* – *Margalida*.

El seu ètim és el llatí *Margarita*, ja enregistrat els primers segles de l'era cristiana com a nom de persona, però que, com a nom comú, pres del grec *margarítes*, significava 'perla' i només secundàriament 'margarida del camp' (*Bellis perennis*, entre diverses espècies), que, a més del gènere masculí del grec passat al femení en llatí, la gent poc coneixedora de la llengua de Ciceró associava *margarita* amb el sentit més conegut en romànic, al de la flor i no a l'originari de 'perla'; de fet la frase evangèlica "Nolite projicere *margaritas* ad porcos", a causa del doble significat ('perla' i 'flor del camp'), s'interpretava "no tireu *margarides* als porcs", en lloc de *perles*, tot i que, malgrat l'error, la frase continuava tenint el mateix sentit de no parlar de coses que els més ignorants no entendrien.

Parlarem dels noms de persona *Margarita*, *Margarida*, *Margalida*, el seu origen, àrees i documentació, que posarem en relació amb els seus noms comuns respectius *margarita*, *margarida*, *margalida*, dels quals *margarita* ocupa la major part del domini peninsular, així com l'alguerès, l'eivissenc i, parcialment, Menorca, segons es pot veure en el mapa adjunt del *Petit Atlas Lingüístic del Domini Català* (PALDC, V, m. 1091). És mot d'origen culte, d'acord amb l'ètim llatí *margarita*, que ha mantingut la -T-, sense sonoritzar-se, contràriament al que ha passat en *vida* < *VITA*, *cadena* < *CATENA*, etc., mots d'evolució popular; semblantment el fr. *marguerite* va supplantar el mot popular anterior *margerie*.

La margarida
(PALDC, V, 615)

Coneixem documentació antiga de *margarita* com a nom comú (s. XIII) i de *Margarita* com a nom de lloc i com a antropònim. La variant local *margalita* (cova de –) és resultat d’una dissimilació de ròtiques. *Margarita*, aplicat a un subjecte masculí, va esdevenir *Margarit*, fent coincidir sexe i morfologia gramatical.

La variant *Margarida* ha sofert, com hem dit, la sonorització de la -t- llatina intervocàlica. Com a nom de la flor, actualment es troba en poblacions del català central i del nord-occidental (veg. mapa); a voltes com a nom de lloc del català central (*La Font de la Margarida*, *Font de les Margarides* / *Turó de la Margarida*, *Roca Margarida*); i, amb documentació, com a nom de persona en català central (“per serventa madona *Margarida*”) i Andorra (s. XV-XVI). En alguns punts, convivint *margalida* amb *margarita* (Ordino 88, Vilalba dels Arcs 128).

Com a nom comú de la flor, *margalida*, amb una dissimilació de les bategants de *margarida*, apareix a tota Mallorca i part de Menorca, així com en textos

d'autors illencs (“com la neu blanquetgen les *margalides*”, Orlandis, 1898); com a topònim de Mallorca apareixen la població de *Santa Margalida* (1232) i el *bastió de Santa Margalida* (1623, 1679); com a antropònim de la mateixa illa, *Margalida* (“*Margalida*, muller de Pere Burgàs” 1359; “*Margalida* Oliver de can Francina” 1857). Pel que fa a l'extensió territorial, exclusivament mallorquina i menorquina segons la informació geolingüística referent a la flor, cal completar-la amb la presència, al s. XIV, també a Barcelona com a nom de persona, de *Margalida*, que, en passar a un subjecte masculí, s'ha convertit en el cognom *Margalit*, com semblantment *Margarida* va generar el llinatge *Margarit* en el català peninsular. Recordem que en la figura del santoral *Margalida* ha donat lloc a dites ben conegudes com “Per *santa Margalida*, garrova tenyida” o a fraseologismes d'àrea exclusivament illenca, de denominacions indirectes relatives al començament i al final de la calor (*Sa monja* [Margalida, 20 juliol] *l'encén i es frare* [Bernat, 20 agost] *l'apaga*); que el nom comú mesturat amb el nom propi és present en el cançoner popular (“En veure estepa florida / corrents vaig a mirar-lè / perquè sé que hi sol haver, /davall, qualche *margalida*”); que els al·lots i al·lotes de Santanyí, segons em conta en Cosme Aguiló, per fer burla dels noms dels companys, s'inventaven paraules, i així, al costat de *Maria pel·luia*, *Jaume petaume*, apareixia també *Margalida pe[r] gelida*. No puc deixar de referir-me a la variant occitana *margalido*/*Margalido*, que fa pensar en les estretes i seculars relacions entre Occitània i Mallorca.

En suma, el llatí *margarita*, com a nom comú ('flor del camp'), i com a topònim o nom de persona, va evolucionar de tres maneres diferents (*margarita*/*Margarita*; *margarida*/*Margarida*; *margalida*/*Margalida*), totes elles genuïnes, documentades segles enrere, amb canvis de fonètica irregular, o amb fidelitat a la llengua mare, el llatí, sense interferència del castellà.

AN

24

02.08.2024
www.artnitcampos.com

Fotos/ Neus Pastor

AN24 / Cobrir-se un com pot / Biel Parreta

AN24 / Jaume Molera

AN24 / Un mar de vidre / Raquel Pou

AN24 / Paper Dance / Pilar Barrios

AN24 / Inçide / Joan Roig

AN24 / Enlaces y luces/ Mariana Sarraute

AN24 / Se Vende / Manu Ramis

AN24 / Moros, de Delys a Sa Ràpita / Pep Olivares

AN24 / Amples / Riera Morell Morell Riera

AN24 / Letania / Tomàs Pizà

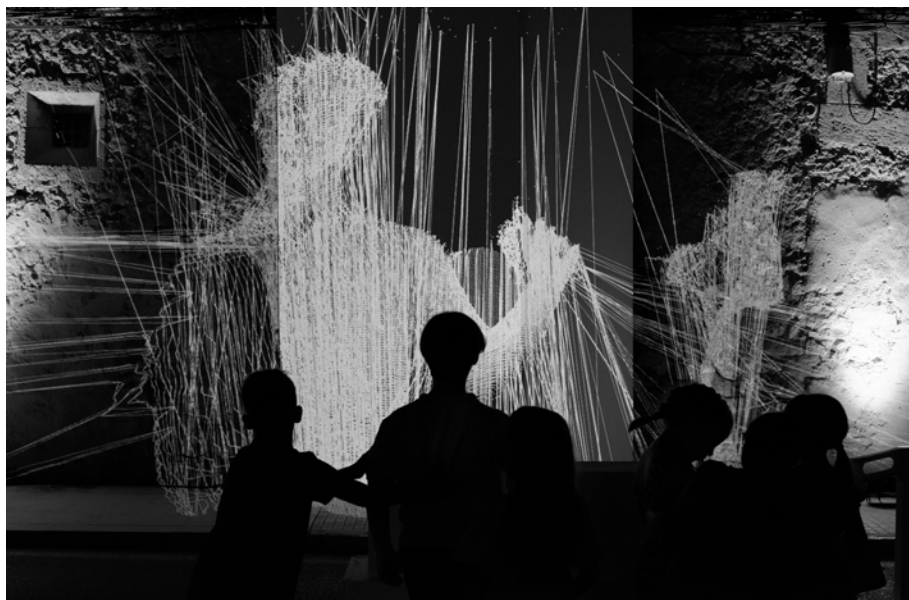
AN24 / Somni / Nicole Scarpa

AN24 / ARTNIN24 / Amaia Arrazola

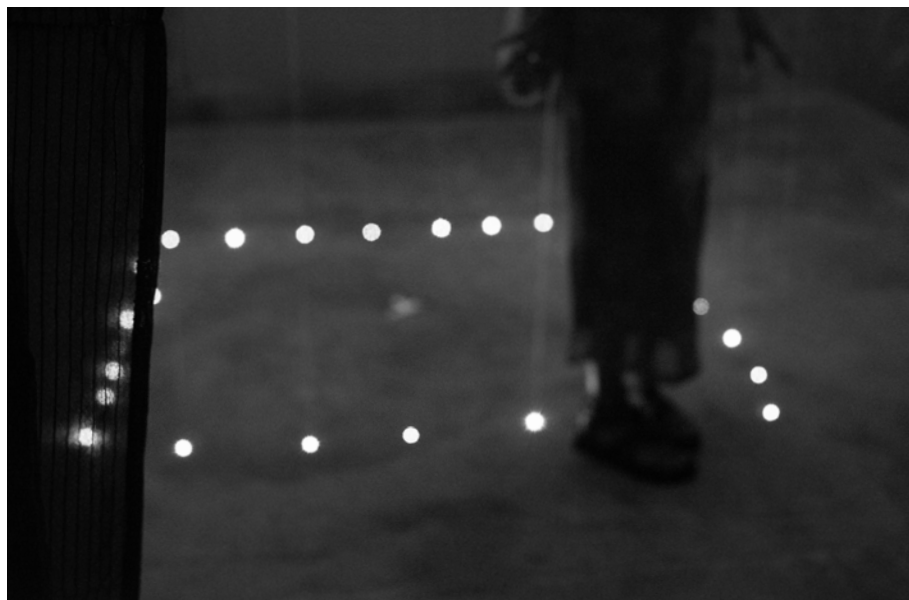
AN24 / La importància de la paraula / Marta Crespi

AN24 / Revolucions de l'ànima / Alona Vinç

AN24 / Covas plays Bach / Sebastià Covas

AN24 / Cage / NA.B3 Collective

AN24 / Mareadas / Maya Triay

AN24 / Millor un t'enrecordes, que un t'imagines / Esther Martí i Marina Salom

AN24 / Revolucions de l'ànima / Sergi Sellés + Alona Vinç

AN24 / ANPARTY 2024

AN24 / ANPARTY 2024

Se'n varen anar... absències... esperança...

*...i quan la meua veu calli amb la mort,
el meu cor et seguirà parlant d'amor.*

–Rabindranath Tagore–

Altres anys, seguidament pas a fer una llista d'així com sortia a l'esquela, per a recordar afectuosament persones estimades que en el transcurs d'un any (16 de juliol 2024 – 30 de juny 2025), han sofert el seu traspàs.

Juliol: Dia 18, als 92 anys, mor **Maria Ballester Femenia**, viuda d'en Pep d'es Planters.

Agost: Dia 3, als 66 anys, va morir **Francisco Nevado Galea**, Kiko Nevado; esposa Cati Mari, fills, Andreu, Joan Miquel i Biel. Era natural de Hinojosa del Valle (Badajoz). A Felanitx dia 5, als 77 anys, és el traspàs d'**Apol·lònia Obrador Maimó**, n'Apol·lònia d'es Pou, mare de Bel Martorell i sogra de Juan Pons. Dia 9, als 74 anys, ens acomiadam d'**Antonio Ramón Oliver**, filles, Cati i Encarna del bar sa Ronda; gendres Tomeu i Juan, nets Antonio i Ismael. Dia 13, als 84 anys, ens deixà **Miquel Maimó Barceló**, esposa Juana Ollers, fills, Miquel i Rafel, nores, nets, renets i cunyada Dia 28, als 80 anys, passà a l'altre món **Margarida Mesquida Vicens**, vídua d'en Toni Sollerich, mare de Biel i Tomeu Sacarés. Dia 31, als 76 anys, mor **Juan Cerdá Bover**, en Juan d'es Pinaret; dona, fills i nets.

Setembre: Dia 1, als 85 anys, va morir **Antònia Lladó Mas**, n'Antònia de ca'n Forà. Espòs, fills i nets. El mateix dia, als 83 anys, és el traspàs de **Jaume Mas**

Roig, espòs de Magdalena Fiol. Dia 2, als 57 anys, ens acomiadam de **Tomàs Bujosa Lladó**, de ca'n Rubí; pares, fills i germana. Dia 6, als 45 anys, ens deixà **Germán Rodrigo Armijos Ambuludi**, fills, Anderson, Jessica, germans Flor i Juan Carlos, i pares. A Cala d'Or dia 8, als 62 anys, passà a l'altre món **Nadal Miquel Danús**, germà de n'Andreu i cunyat de n'Antònia Blanch Puigserver. Dia 9, als 88 anys, mor **Maria Bujosa Rotger**, Maria de ca sa Morena, esposa de Joan Mas -Verd- es Ferrer; espòs, fill, nora i netes. Dia 14, als 80 anys, va morir **Sebastiana Mesquida Ferrando**, na Sebastiana de ca n'Estrella. Dia 22, als 57 anys, és el traspàs de **Pedro Garcias Llaneras**, en Pere Catleret; mare Maria, filla Maria del Mar, esposa Lourdes. Dia 23, als 60 anys, ens acomiadam de **Sebastián García Solier**, fills: Sergio y Cristina, hermanas y sobrinos. A Lluçmajor dia 28, als 95 anys, ens deixà **Llorenç Sastre Cardell**, pare de Maria Sastre Terrassa -forn ca'n Vadell- Dia 30, als 90 anys, passà a l'altre món **Micaela Perelló Artigues**, sa mare d'en Pep Cerdó; fill Pep, nora Juana, nets i renets.

Octubre: Dia 10, als 87 anys, mor **Sebastià Adrover Obrador**, de sa Curia Fosca; fillol i nebots, nascut a Felanitx. Dia 16, als 71 anys, va morir **Vladimir Nankov Zahariev**, esposa Tina, filles, Nora i Katya, gendres Petar i José, nets, Ivelin, Viktor, Tsveti, Zaira, Tedi, Katya i Aleksandria. Nascut a ChirKen (Bulgària). Dia 21, als 78 anys, és el traspàs de **Luis González López**, esposa Rafaela, fills, Luis, Rafael (+) i Africa (+); nora Africa Isabel i Juan; nets Juan, Pau, Rafael i Samuel. Dia 22, a Montuïri, als 90 anys, ens deixà **Gaspar Sastre Nigorra**, en Gaspar Xinet; pare de Biel i sogre de na Maria Sunyer de ca'n Capità. Dia 23, als 93 anys, ens acomiadam de **Franc Jaume Salom**, en Franc d'es carrer Nou; esposa Francisca, fills, Franc i Miquel, nora Antònia, nets, Auba i Franc. A la Colònia de Sant Jordi, dia 26, als 77 anys, passà a l'altre món **Francisca Ginard Calafell**, esposa d'en Janer, mare de Rafel i Pep, sogra de Miquela Ollers i Paqui.

Novembre: Dia 1, als 88 anys, mor **Francisca Roig Canet**, Francisca de ca s'Hereu Mas; espòs Francesc, filles, Antònia i Aina, gendres i nets. El mateix dia, als 88 anys, va morir **Antonia López Andreu**, viuda d' Antonio López, el barbero. Cunyats i nebots. Era natural de Vélez Rubio (Almeria) Dia 2, als 80 anys, és el traspàs d'**Antònia Picornell Vadell**, Antònia Murtera; espòs Sebastià, fill Pedro. A Palma on residia, dia 8, als 83 anys, ens deixà **Francisco Pons Gil**, viudo d'Aina de ca'n Apagafocs. El mateix dia, als 89 anys, passà a l'altre món **Tòfol Puig Grimalt**, de ca'n Daidai, esposa Margalida, fills, Tòfol, Llorenç, Apol·lònia i Magdalena, nores, gendre, nets i renets. Dia 9, als 89 anys, ens acomiadam de **Miquela Ginard Lladó**, Miquela Calafata, viuda de Cosme Jaume de ca'n Corem; fill, Julià, cunyades Margarita i Francisca, cosina, Joana i nebots. A Felanitx, on residia, dia 13, als 69 anys, mor el nostre paísà **Sebastià Vadell Riera**, espòs de na Maria de son Colom, pare de Julià, Miquel i Maria del

Mar, germà de Maria, sogre de Virginia i Joan Pep, nets. Dia 25, als 106 anys, va morir **Francisca Pomar Fuster**, na Francisca de ca'n Pomaret; nebots; vivia a la Residència de Santanyí. Dia 26, als 95 anys, és el traspàs de **Francisca Jaume Rubí** Francisca de ca'n Noguera, viuda d'en Toni de ca'n Riera.

Desembre: Dia 7, als 84 anys, ens deixà **Antonia Crespi Serra**, viuda de Lluç Goet; fill Miquel, nora Micaela, net Lluç. Natural de LLucmajor. Dia 8, als 78 anys, passà a l'altre món el nostre paísà resident a Son Frau (Manacor), **Gabriel Moll Llinás**, Biel de ca'n Saleta; viudo de Francisca Adrover Oliver, filla Joana Maria, gendre Jaume, fillols, Joana Maria i Xisca, nets Joan Gabriel i Francina Aina, germans Miquel i Margalida. Dia 9, als 108 anys, ens acomiadam, per ventura de la persona, actualment, més vella de Campos, **Miquela Veny Taberner**, de ca'n Veler, filles, Sebastiana, Lluçia (+) i Miquela. El mateix dia, als 86 anys, mor **Ana Maria Pons Mas**, na Maria Rubina, mare de Miquel Ariza, padrina de Juan Miquel i Pilar. Dia 10, als 78 anys, va morir **Ernst Martin Sigg**, esposa Filo, fill Ernesto, era natural de Zurich (Suïssa). El mateix dia, als 68 anys, és el traspàs de **Miquel Lladó Roig**, d'es Rotlo; germans Juan (+) i Bartolomé, cunyades Maria i Antònia. Dia 12, als 74 anys, ens deixà **Juan José García Carrera**, es Francès; fills José i Elena, netes LLucia i Noelia, gendre Guillem, nora Verónica, era natural de Casablanca (Marruecos). Dia 15, als 84 anys, passà a l'altre món **Miquela Mas Ferrer**, de ca'n Poixant, viuda d'en Sebastià Banyat; fills Joana i Tomàs, gendre Miquel, nets Natalia, Sebastià i Joana Maria. Dia 22, als 57 anys, ens acomiadam de **Sebastià Pere Adrover Cirer**, de sa Impremta Adrover. Dia 27, als 87 anys, ens deixà la nostra paisana **Estrella Mesquida Méndez**, de ca ses cubanes, la dona del Doctor Joan Veny i Clar de ca'n Terrola, mare de Margarida, Joan Ramon i Miquel, residien a Barcelona. Dia 28, als 92 anys, mor **Isabel Monserrat Noguera**, viuda d'en Gori Ollers, es Fuster, era natural de LLucmajor. A Ses Salines, dia 29, als 83 anys, va morir l'exdirector de l'Institut de Felanitx **Antonio Bonet Burguera**, de ca'n Perdut.

Any 2025

Gener: Dia 4, als 82 anys, és el traspàs de **Toni Valls Vicens**, de ca'n Mates; esposa Antònia, fills Toni, Teresa Maria, Antònia i Gabi, gendre Andreu, nets Fran, Catalina, Natàlia i Andreu. Dia 6, als 89 anys, ens deixà **Purificación Campillejo Báez**, fills Fernando, Agustín, Genaro i Noelia i nets, era natural de Ribera del Fresno (Badajoz). A cas Concos, dia 15, als 86 anys, passà a l'altre món **Bartomeu Adrover Obrador**, Tomeu Pelat; germà Andreu i germana Antònia, cunyada Margalida, fillol Tomeu, nebots Mª Carmen, Mateu, Tomeu, i Margalida. Dia 16, als 99 anys, ens acomiadam de **Maria Sbert Rigo**, na Maria Marimona, viuda d'en Xesc Pometa; fill Jaume, nora Maria, nets Maria Antònia, Maria Magdalena i Francisco. Dia 23, als 88 anys, a Felanitx mor **Francisco Manresa Adrover**, Xesc Pinoi; esposa Aina, fills Francesc i Llúcia, nora Joana

Maria, nets i reneta. Dia 26, als 68 anys, sobtadament mor **Mateo Nicolau Urrea**, Mateu Feliu; dona Margalida Francina, fills, Maria, Caterina i Joan, fills polítics Rafel, Valentín i Julia, nets Mateu i Francina. Dia 28, als 82 anys, va morir **Francesc Pomar Mir**, en Francesc Pomaret. Dia 30, als 90 anys, mor a Cas Concos, **Maria Bennasar Manresa**, mare de Francisca Vidal i sogra d'en Baltasar Rigo Vanrell.

Febrer: Dia 6, als 92 anys, és el traspàs de **Margarita Adrover Rigo**, de ca'n Fred; fills Maria i Jaume, gendre Pep, nets Cati, Juan i Juan Jaume, era natural de Santanyí. Dia 12, als 86 anys, ens deixà **Elisa Saiz Martínez**, sa dona d'en Jaume s'Eivissenc; fills Maria, Jaume, Alex i Pep Lluís, era natural d'Almohacid del Marquesado (Cuenca). També dia 12, a ses Salines, als 89 anys, passà a l'altre món **Maria Vidal Bonet**, na Mariquita; mare de n'Andreu Galmés i sogra de Francisca Mas Escandell. Dia 17, als 66 anys, a Ses Salines, va morir el **Doctor Miquel Galmés Pastor**, havia prestat els seus serveis als distints centres sanitaris de Campos. Dia 21, als 83 anys, ens acomiadam de **Francisco Mas Jaume**, en Xesc es Guixaire; esposa Margalida Coll, filles Joana Maria i Mari Carmen, nets Emilio i Margalida. A la Colònia de Sant Jordi on residia, dia 23, als 92 anys, mor el nostre paísà **Francisco Lladó Calafell**, esposa Benita, fills Miquel, Toni (+) i Xisco i nets. Dia 28, als 94 anys, va morir **Bernat Vadell Mulet**, Bernat de son Amer; filles Aina i Coloma, gendres, Jaume i Joan, nets i renets.

Març: Dia 4, als 62 anys, és el traspàs de **Guillermo Garau Espinós**, Brou, cosí de Sebastià Mora Garau i Antònia Gomila. Dia 6, als 75 anys, mor **Jesús Giraldo Aguilar**. Dia 8, als 94 anys, a la Colònia de Sant Jordi, és el traspàs de **Miquel Vidal Roig**, "Jaumeta" supermercat Miquel, fundador de "Los Pinos"; padrí de na Pilar resident a Campos. A Felanitx dia 9, als 82 anys, ens deixà **Rafel Nicolau Nadal**, sogre d'en Mateu Cap Pelat, pare de Maria Antònia. Dia 13, als 87 anys, passà a l'altre món **Pedro Antonio Ballester Mas**, en Toni Paulo; esposa Francisca, fills Vicenç i (+) Francisca, nora Sebastiana, nets Toni i Aina. Dia 14, als 76 anys, ens acomiadam de **Catalina Puigserver Oliver**, na Catalina Ben Feta; fills Lluc i Toni, nores Mari Carmen i Juana Mari, netes Marina i Carme. Dia 28, als 35 anys, mor **Sito Esquinas Ginard**, fill de (+) Jesús i Aina, germà de Maria Rosa, Simón, Antònia, Mari i Toni, cunyats, cunyades i nebots. El mateix dia, als 83 anys, va morir a Palma, i ara reposa al nostre cementiri el nostre paísà **Rafel Mulet Bujosa**, esposa Mari Pedregal, filla Esperança, nets Bernat i Miquel, germans (+) Andreu i Miquel, Prvre. A Porreres, dia 30, als 91 anys, és el traspàs d'**Antònia Sastre Oliver**, mare de Juanita i Maria Àngels, sogra d'en Baltasar de son Blanc i de n'Andreu -Fuita-.

Abril: Dia 4, als 83 anys, a Palma on residia, ens deixà el nostre paísà **Matias Ollers Lladó**, d'es Molí Negre; germana Micaela. El mateix dia, als 91 anys,

passà a l'altre món **Ventura Vanrell Ballester**, na Ventura de sa Granja; fills Miquel i Baltasar, nores Maria i Francisca, nets Balta i Jaume. Dia 6, als 76 anys, ens acomiadam de **Francisca Matas Pascual**. Dia 8, als 75 anys, mor **Catalina Garau Cáffaro**, sa peluquera Xota; espòs Julià, fills Joan, Pere i Miquel, nora Fina i nets. Dia 28, als 81 anys, va morir **Andreu Rigo Porquer**, n'Andreu d'es Solé; fills Aina Maria, Andreu (+) i Mateu, nets Magdalena, Biel i Maria Magdalena.

Maig: Dia 1, als 73 anys, és el traspàs de **Rafel Puigserver Perelló**, de ca s'Olier; fillola Francisca, germà Miquel (+), cunyada Margalida, nebots Maria Francisca i Bernat. Dia 9, als 68 anys, ens deixà **Miquela Maria Barceló Puigserver**, filles Neus, Maria Àngela i Rosa, gendres Toni, Miquel i Pedro, nets Núria, Biel, Miquel Àngel, Maria Àngela, Aina, Paula i Joan. També el mateix dia, als 75 anys, passà a l'altre món, **Toni Barbero Gutiérrez**, fills Toni Nadal i Maria, era natural d'Almuñécar (Granada). A Lluçmajor, dia 9, als 89 anys, mor **Guiem Alzamora Pol**, en Guiem d'es Llobeig; pare de n'Isabel i sogre d'en Pere Fullana. Dia 14, als 97 anys, ens acomiadam de **Damiana Cerdá Mora**, Damiana Porrerenca; filles Apol·lònia i Maria, gendre Sebastià d'es Vici, netes Jerònia, Maria i Maria, fillol Guillem Noguera, era natural de Porreres. Dia 22, als 99 anys, és el traspàs de **Toni Cladera Llaneras**, en Toni Caranyo; filles, gendres, nets i renets.

Juny: Dia 10, als 83 anys, ens deixà **Toni Ginard Veny**, de ca'n Terrola. Dia 15, als 82 anys, mor **Jaume Bonet Oliver**, d'es Bertumins de Ses Salines; sogre de Maria Francisca López Coll i pare de Francisco. Dia 18, als 94 anys, va morir **Magdalena Clar Covas**, Vídua d'en Gori de s'Agència. També el dia 18, als 88 anys, ens acomiadam de **Tomàs Mulet Garcias**, Tomàs Rossinyol; nebots i familiars.

Com antany, he tingut notícies del traspàs d'unes persones de les quals el poble, pràcticament, no se n'ha adonat de la seva partida, ja fos dins Campos mateix o a altres llocs. Uns reposen al nostre cementeri, i altres, fora.

Responien al nom de: **Micaela Barceló Caldentey**, de ca'n Coloma, als 82 anys; **Hans-Ulrich Eugen Wolf**, als 74 anys; **Maria del Carmen Gimenez Perelló**, als 86 anys; **Eduardo Manuel Monfort Sole**, als 79 anys; **Maria Dolores Sánchez Acosta**, als 71 anys; **Margarita Barceló Galmés**, als 90 anys; **Catalina Darder Font**, als 46 anys; **Rosemarie Irene Büscher**, als 83 anys; **Juan Antonio Bonet Torres**, als 73 anys; **Francisca Munar Marcus**, als 69 anys; **Jacinto Salom Artigues**, als 86 anys; **Cruz García Fernández**, als 60 anys; **Ronald Stalin Jiménez Guayanay**, als 26 anys; **Pedro Torres Riutort**, als 63 anys; **Matilde García-Barros Bernabeu**, als 91 anys; **Miguel Vadell Lladó**, als 82 anys. **Bernat Castell Oliver**, als 65 anys.

La majoria d'ells/elles varen rebre el darrer servei, mitjançant la funerària campanera.

Posem fi per enguany. He procurat llistar totes i cada una de les persones campaneres, residents, natives, o amb parents de primer grau en el nostre poble, o que d'una o altra manera, a l'hora de l'adéu, tenien o havien tingut qualche relació amb el nostre estimat Campos. Si he deixat algú és per desconeixement o ignorància, feis-nos-ho a saber, em sap greu.

Tristos per perdre'ls, agraïts d'haver-los conegut i de tot allò bo compartit.

Que descansin en Pau.

Don les gràcies a las persones i mitjans que m'han ajudat a fer aquest recordatori. De manera especial i amb afecte a les dues que m'han corregit l'escrit.

nadal riera mesquida

- estiu 2025.-

Sales 2025

Quintos 2007

Campanera, campaner,
també, si n'hi ha d'estranyes
es quintos, per quedar bé
vos volem donar es molts d'anys.

El dos mil set vàrem néixer
dins Campos i, per costum,
en sa nit hem fet fer fum
es poble que ens ha vist créixer.

Tota sa nit hem tengut
d'acompanyants intranquils
municipals i civils,
però hem fet lo que hem volgut.

Madoneta, per favor,
no demanarem, tan sols
panades i robiols
i d'herbes un bon tassó.

Això és una casa bona
que heu fet una doblorada

Dau-mos un dobler, madona,
que és molt poc una panada.

Tot es vespre ha estat molt llarg
ja veis com podem estar,
sentir-nos pot ser amarg
però mos toca cantar!

No cantam per molestar
cantam perquè és campaner,
qui mos vulgui fer callar
creim que no li anirà bé...

Ja no hauríem de ser aquí,
que és cantar, que mos convé!
Venga, senyora Porquer,
dau-nos permís per partir!

Madoneta, adió,
que vos vagi bé.
Que visquin es quintos
que és lo que convé. Adió!!

Joan Adrover Fullana

Quintos de Campos 2007

Bandera de Campos

Himne de Campos

25è aniversari

Una bandera és probablement el símbol més important d'un territori i el més utilitzat per les societats humanes ja que identifica un grup com a tal i, per tant, ha de rebre del grup en qüestió tot el seu respecte i honor màxim. Per això, el ple de la Corporació de l'Ajuntament de Campos, en sessió de 25 de novembre de 1999, va adoptar l'acord d'aprovació de la bandera del municipi. Per a la seva adopció es va fer un estudi sobre la forma, colors i dibuixos que per tradició i vinculació hauria de constar a la bandera. Es va arribar a la conclusió que la més adequada seria “de forma rectangular, dividida en quatre cantons en parts iguals, dues amb un fons de color, el més semblant al de la terra del nostre municipi, és a dir vermellós, i dues parts amb els colors i barres de la bandera del regne d'Aragó, i en el seu centre figura l'escut heràldic d'un ós dret o rampant mirant cap a l'esquerra. Els colors seran la tonalitat marró-vermellosa per a l'ós i gris argent per al fons, sense orla”. Aquest escut té el seu origen a l'Edat Mitjana però no se sap amb certesa d'on o de què deriva la seva forma d'ós. Els trets típics de l'ós no quedaren totalment definits fins a la segona dècada del segle XX, on la trobam als bancals de l'església, tot i que la posició de l'animal hagi canviat moltíssimes vegades durant la nostra història.

D'altra banda i, segons la Reial Acadèmia Espanyola de la Llengua, un himne és una composició musical emblemàtica d'una col·lectivitat, que la identifica i que uneix entre si als qui la interpreten. L'any 1999, considerant, per part de la regidoria de cultura, que el municipi de Campos havia de comptar amb un himne propi per poder expressar el sentiment com a poble en ocasions especials, s'adoptà com a himne el “Càntic al poble de Campos”, amb lletra i música de Mn. Bartomeu Ballester Monserrat, catolí. Així mateix s'hi va incloure una tercera estrofa escrita per Mn. Guillem Bennàsser Alou, damet, en motiu del VII centenari de la fundació de la vila i estrena de la cançó com a himne l'any 2000. Actualment sol ser interpretat per la Banda Municipal de Música de Campos i la Coral Sant Julià de Campos, conjuntament i per separat, en diversos actes solemnes com són les festivitats dels patrons Sant Julià i Santa Basilissa, les festes de La Mare de Déu d'agost, Pasqua, lliurament de distincions i altres actes presidits per la Corporació Municipal. L'any 2023 el compositor mallorquí Rubén Gallardo n'arranjà una versió simfònica en el marc del Festival Internacional Mn. Bartomeu Ballester i ha estat interpretada per diversos intèrprets com Inès Mas, Andreu López o la Família Pérez Miró.

(34) **Càntic al poble de Campos.**

L'any 1930 Música i Lletra de Bartomeu Ballester Montserrat, ^{per} Pere

Soprano

Can-tem, can-tem. Po-ble de Cam-pos, vi-lla dit-xo-sa,
 De la Font San-ta Sa-lut i vi-da;
 de les vi-s, to-rres en-re-vol-ta-da, la te-rra rot-ja; bro-lla-dors d'ai-go;
 de les ri-be-res ai-go-sa-la-da; Sa-lo-brà i el Port... son tes ri-que-ses.
 Sem-brats i ar-bres; Pa-pes bo-nos; Sa-lut i pau!
 Pa-trons de sem-pre: Ju-lià i Sant Blai.

Cantem, cantem:

Poble de Campos, vila ditzosa,
 de les sis torres enrevoltada.
 La terra roja, brolladors d'aigua,
 sembrats i arbres, tàperes bones.

De la Font Santa, salut i vida,
 de les riberes, aigua salada.
 Salobrar i el Port són tes riqueses.
 Patrons de sempre, Julià i Sant Blai.

En set centúries ben arrelada
 Vila fecunda fou i vol ser
 d'art, fe, cultura i seny coronada.
 Sempre dins Campos m'hi trob a ple!

Salut i Pau!

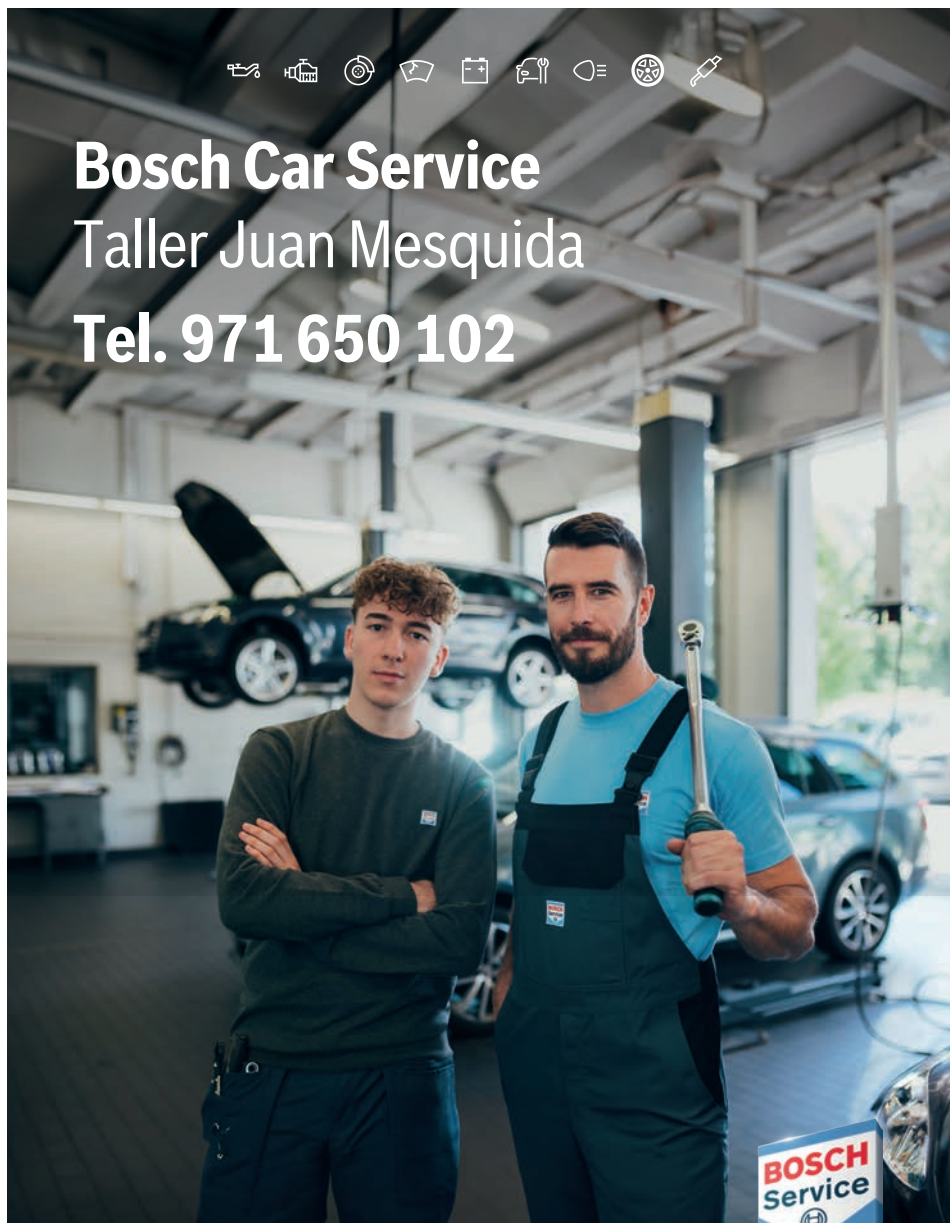
Publicitat

Bosch Car Service

Taller Juan Mesquida

Tel. 971 650 102

*220 contactes de Mystery Shopper mitjançant canals a distància i 2.000 entrevistes online.
Treball de camp realitzat entre Maig i Juliol de 2024. Més informació a: www.liderenservicio.com/metodologia/

Per a tot allò que el teu automòbil necessita.

SA CIMENTERA S.A.

**MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ
FÀBRICA DE CIMENT NATURAL
SERVEI DE TRANSPORTS
FERRETERIA I LLOGUER D'EINES**

C/. Cimentera, 38
07630 CAMPOS
971 650 254

C/. Tanca d'es Pedregar, 26
07640 SES SALINES
971 649 309

www.sacimentera.com

TABACS CA'N MITXO

EXPENEDORIA N°3

Joan Huguet

Tabacs | Segells | Articles de fumador | Cava de cigars

**C/ Santanyí, 56
07630 Campos**

**Tel. 871 85 91 74
tabacscanmitxo@gmail.com**

Casa fundada l'any 1902
Cinc generacions de pastissers

SERVEI DE CAFETERIA

Els productes de Pastisseries Pomar
al teu domicili a través de:

www.pomaronline.com
pastisseriapomar@gmail.com

CAMPOS

Plaça, 20-22 • Tels.: 971 65 06 06 • 971 65 08 76
Avda. Jaume II, 2 (cantonada carrer Tren) Tel. 971 65 01 73
Plaça de s'Olivera, s/n • Tel. 871 25 27 83

PALMA

Carrer Manacor, 3 • Tel. 971 46 79 51

Carrer Fra. Joan Ballester, nº 7 - 07630 Campos

Merceria ca na Mongeta

CABMA
BALEARES

PUERTAS DE SEGURIDAD | CENTRO DE SEGURIDAD

www.cabmabaleares.com

centroseguridadsierros@gmail.com

(+34) 626 469 610

 Cabma Baleares

 cabma_baleares_

TALLERS
MECÀNICA
XAPA
PINTURA

MR

C/ Palma, Nº 30
07630 CAMPOS

Tel. 971 65 27 75
info@tallersmr.com

CLUB NÀUTIC SA RÀPITA

En es Club Nàutic Sa Ràpita
podeu gaudir de classes privades de
Windsurf, Hobbie Cat o llogar una
tabla de Paddle Surf o un Kayak.

Per més informació:
T. +34 971 641 535
M. +34 660 106 830
playa@cnrapita.es

www.cnrapita.com

Comercial COSTO

**RIEGOS - NÁUTICA
MODA
REGALOS
Y COMPLEMENTOS**

C/. Santanyí, 8 - CAMPOS
Tel. 971 65 07 96 - 971 65 00 47
prohensbisbal@gmail.com

Ca's Maset
Exp. 2

**ESTANC - PREMSA
PAPERERIA**

**TABAC / PREMSA
FOTOCÒPIES COLOR / NEGRE
SERVEI FAX / E-MAIL
MATERIAL D'ESCOLA
I D'OFICINA**

Ronda Jaume II, 71
Tel. i Fax: 971 650 068
Tel. mòbil: 616 301 628
tabaccampos_2@hotmail.com
07630 CAMPOS

PINTURES VANRELL

FER·HO BÉ, POC COSTA

Interiors | Exteriors | Ferros | Persianes
Per més informació: 649 461 292

AUTOESCUELA RIBAS

Desde 1950 - Líderes en Mallorca

SIMULADORES ÚNICOS EN PALMA DE MALLORCA

TECNOLOGÍA DE VANGUARDIA
PARA UN APRENDIZAJE SEGURO

TODOS LOS PERMISOS

VEHÍCULOS E INSTALACIONES DE
ÚLTIMA GENERACIÓN

TEÓRICA ONLINE

ESTUDIA A TU RITMO, DESDE
DONDE QUIERAS

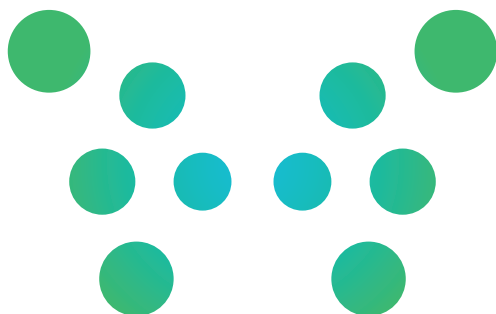

¡MATRICÚLATE Y PRUEBA NUESTROS SIMULADORES!

C / S A N T A N Y Í , 3 8

689 460 580

federòptics

Mòn Visió

www.federopticsmonvisio.com

CAMPOS

Plaça Major, 19 - Tel. 971 65 14 71
campos@federopticos.com

MANACOR

Sebastià Rubí, 11 - Tel. 971 84 53 36
manacor@federopticos.com

FELANITX

Ernest Mestre, 1 - Tel. 971 82 76 11
felanitx@federopticos.com

*Us desitjam bones festes
de la Mare de deu d'Agost 2025!*

S. Coop. Lim. Agrícola Catòlica de Campos

HORARI:

De dilluns a divendres de 7:00h a 14:00h.

Dissabtes de 7:00h a 12:00h.

CONTACTE:

Tel: 971 650 629

Whatsapp: 601 992 325

email: cooperativacampos@gmail.com

HERRERÍA JUAN MAS

Tel.: 971 65 03 50

camí de ciutat vell, s/n
07630 Campos

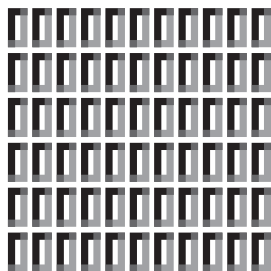

FERRO, ALUMINI Y PVC

SERRALLERIA ARTÍSTICA

ACER INOXIDABLE

e. mail: info@herreriajuanmas.com

JAUME SÀNCHEZ
ARQUITECTE

www.jaumesanchez.com

T/F: 971 65 28 48

M: 661 718 469

Molí, 4 - Campos 07630

jaume@jaumesanchez.com

SA CANOVETA

agroturisme

Ctra. Campos - Colònia de St. Jordi, km. 7,100

07630 Campos - Mallorca

Tel. 659 380 734 - 683 530 060

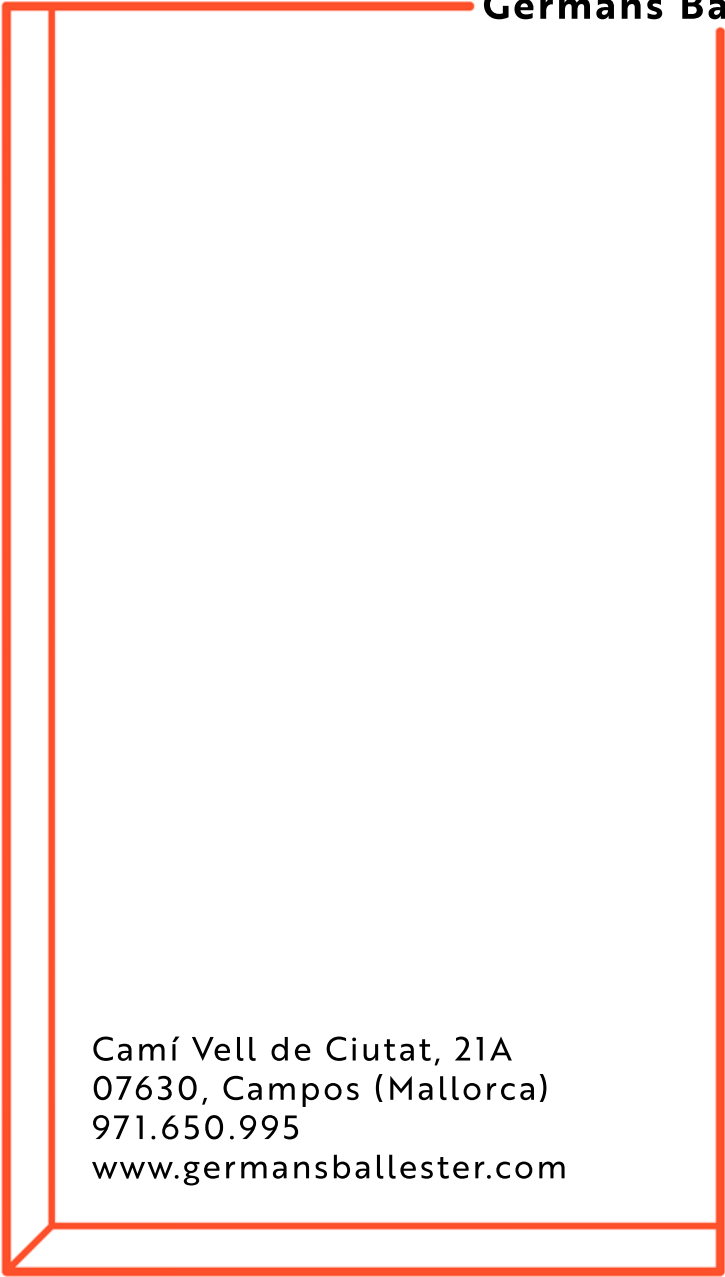
www.sacanoveta.com | info@sacanoveta.com

Hermanos Gost Símó, S.A.

*+60 anys amb tu
amb serietat
amb fonaments
i bona feina*

Carrer de l'Est, 13
07630 Campos
Tel. 971 65 16 28
971 65 15 09

oficina@hermanosgostsimo.com
www.hermanosgostsimo.com

Germans Ballester
metal·lúrgiques

Camí Vell de Ciutat, 21A
07630, Campos (Mallorca)
971.650.995
www.germansballester.com

JUAN ARTIGUES, S. L.

**Venda i reparació d'automòbils
RENAULT I DACIA**

**LLOGUER
D'AUTOMÒBILS**

vos desitja bones festes!

Antelm Obrador, 46 - 971 650 262

Ferreria fundada l'any 1868
150 anys de ferrers al seu servici

C/. Jaume I, s/n - 07630 CAMPOS
Tel. 971 65 06 28
cangasparet@gmail.com
www.cangasparet.com

*Reparació de maquinària.
Ornaments artístics.
Treballs en acer inoxidable.
Ferro forjat.
Ferreteria i articles de regal.
Treballs amb alumini.*

Marga Moreno
PERRUQUERIA

C/ Plaça, nº 7
07630 - Campos

☎ 601 994 129
@ margamorenoperruqueria

Somos una panadería-pastelería artesanal, especializada en la elaboración de pan de masa madre, dulces tradicionales, helados propios y comida preparada casera. Con la ayuda de nuestros maestros artesanos, buscamos preservar los sabores de toda la vida. Elaboramos nuestros productos con harinas e ingredientes frescos, ofreciendo un producto de calidad a través de las elaboraciones artesanales y el uso de ingredientes 100% naturales y de proximidad.

Pedro Huguet Bonet
Forn de Sa Ràpita
Tel. 650 403 396

Avenida Miramar, 52 - 07639 Sa Ràpita (Campos)

assessoria@prohens-sureda.com

Tel. 971 65 29 00 | 647 944 258

C/. Llibertat, 55 - 07630 CAMPOS

CHAPA • PINTURA • MECÁNICA

616 761 700 | talleresmenayo@gmail.com

Carrer de Felanitx, 1A, 07630 Campos

MB INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES
MASCARÓ BALLIESTER

Instal·lacions elèctriques de baixa i mitja tensió

Aire condicionat - Bombes d'extracció d'aigua

Energia solar - Xarxes de baixa i mitja tensió

Antenes TV i Sat - Telecomunicacions

Projectes d'enginyeria

Certificats energètics

971 65 07 64 - 639 685 773 Joan
mascaroballester@gmail.com

C/. Sant Llorenç, 7 - 07630 CAMPOS

PSICOMEDIC
Centros de salud y bienestar

Descubre cómo podemos cuidar de ti

Reconocimientos Médicos

- Conducción, Navegación, Armas, APP
- Oposiciones, Seguridad privada, Oficiales y otros.

Psicología y Terapia EMDR

- Adultos, Infanto-juvenil, Familiar y Parejas.

Medicina General y Análisis Clínicos

-10€ DESCUENTO

¡Síguenos en Instagram y consigue tu descuento!

VÁLIDO 1 POR PERSONA Y ÚNICO USO. NO ACUMULABLE A OTRAS OFERTAS.

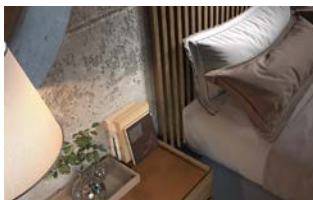
C/Rambla 40, Campos, 07630
C/Lluçmajor 100, Palma, 07006

@psicomedic.centromedico

601 98 66 64

MOBLES

OLIVER

- Tot tipus de mobles
- Descomptes permanents en productes d'exposició
- Teles, tapisseria, sofàs i decoració
- Derreres novetats en sistemes de descans
- Pressupost sense compromís
- Distribuidor oficial de zona de Pikolin

Bones Festes!

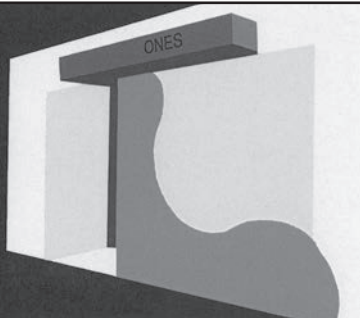
**I TAMBÉ 400 METRES D'EXPOSICIÓ A LA CANTONADA
CARRER LLIBERTAT/NÀPOLS A LA VOSTRA DISPOSICIÓ**

Carrer Santanyí, 52
Tel. i Fax: 971 65 00 02
moblesoliver@hotmail.com

07630 CAMPOS
(Mallorca)
Mobles Oliver

**o
n
e
s**

PERRUQUERIA I ESTÈTICA

871 85 95 99

Ronda Catalunya, 25 B - 07630 Campos

**platja d'es trenc
ses covetes**

norteysurmallorca@gmail.com

☎ 971 641 065

f restaurantenoray

www.norayestrenc.com

METALÚRGICAS BUJOSA OLIVER, S.L.U.

Camí de Ciutat Vell, 25 G nave 12

07630 CAMPOS

Tel. / Fax: 971 65 20 29

www.metalbujosaoliver.com

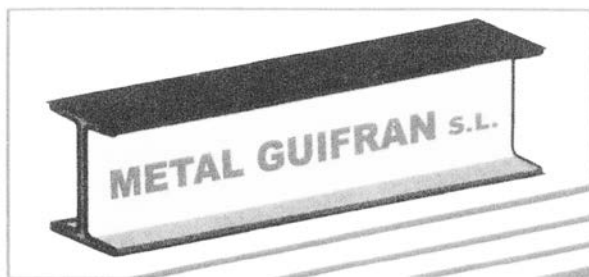
info@metalbujosaoliver.com

**Vos desitjam BONES FESTES
de la Mare de Déu d'Agost**

CORCHO PROYECTADO

C/. Mallorca, 17 - Baixos A
07630 CAMPOS
Tel. 971 65 09 39
Fax: 871 85 91 15
Mòbil: 605 950 433

HERRERÍA - CERRAJERÍA - CARPINTERÍA DE ALUMINIO
PUERTAS BASCULANTES - AUTOMATISMOS - ARTESANÍA DE HIERRO

971 65 11 05
metalgoifran@yahoo.es

Cami Vell de Ciutat, 79, 07630 Campos

- Cambios de aceite y filtros
- Pastillas de freno
- Reparación en caliente

NEUMÁTICOS Y SERVICIOS
PALENZUELA

C/ MANACOR, 4 A BAJOS - 07630 CAMPOS
Tel. 971 65 00 13

Servicio en carretera: 696 754 008

35 ANYS AL VOSTRE SERVEI

971 65 21 10
649 763 553

✉ m.pons.vidal@gmail.com
📞 Miquel pons perruquer

C/ Manacor, nº 40 07630 Campos

Mas Guait S.L.

**MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ,
RAJOLES I TRANSPORTS**

MAGATZEMS

C/. Palma, 2 (07630) **CAMPOS**

Telf.- 971 650 123

Móvil: 649 398 425

Camí Ca'n Gaya, km 1 (07033) **PORTO COLOM**

Telf.- 971 837 000

Móvil: 658 972 059

C/. Mossèn Bme. Barceló, s/n (070200) **FELANITX**

Telf.- 971 583 388

Bones festes

bikes & complements

S'ESCAPADA
www.sescapada.com

CAMPOS

C/ RONDA JAUME II, 49
T. (+34) 971 650 726
sescapada@hotmail.com

PALMA

C/ GREMI DE CIRURGIANS I
BARBERS, 27
T. (+34) 871 709 558
sescapadapalma@hotmail.com

SCOTT Bianchi eBike

**SANTA
CRUZ**

SPECIALIZED

**TALLER
MECÀNIC**

BONET

**DUIM VEHICLES A I.T.V.
MECÀNICA EN GENERAL
CANVIS D'OLI**

Camí de Ciutat Vell, 25 - 07630 Campos
Tel./Fax: 971 650 018 / 646 08 16 86
talleresbonet-puig@hotmail.com

Expert Campos

Eléctrica 2.022, S.L.

C/. Nou, 85 - CAMPOS

Tel. 971 65 28 36 - 629 319 313 - 696 235 890

expertcampos@expertbaleares.com

Us desitja bones festes de la Mare de Déu d'agost!

Venda d'electrodomèstics, instal·lacions de plaques
fotovoltàiques, instal·lacions i reparacions elèctriques,
instal·lacions de telecomunicacions: antena satèl·lit i terrestre,
xarxes de cablejat estructurat, antena individual i col·lectiva.

Pressupost sense compromís.

També ens pots trobar a:

FORN PASTISSERIA SES DELICIES

Tel. 971 65 17 11

C/. Fra Joan Ballester, 57
(cantonada Ronda Catalunya)
07630 CAMPOS

Tel. 871 20 13 97

Plaça Verge de Consolació, 10
07691 Alqueria Blanca

FONTANERIA

 Pep Aguiló

Fontanería - Energia Solar

Calefacció - Gas - Piscines

Climatització - Sanitaris

Mobiliari i complements de bany

Accessoris d'ajuda per a mobilitat reduïda

Plaça Major, 17 - 07630 CAMPOS

Tel. 971 650 929 - Tel. Mòbil 609 68 68 22

pep_aguilo@hotmail.com

TEATRE ESCÈNIC

Lloguer del teatre :

Events

Conferències

Teatre

Concerts

I més!

619184722 Miquel

639665165 Toni

25 anys

talleres
MIQUEL TERRASA

**CLONACIÓN Y DUPLICADO DEL 80%
DE LLAVES DE COCHES**

Carrer de la Creu, 2,
07630 Campos

Tel. 971 652 907
Mov. 601 150 591
info@preciosahomes.com

PreciosaHomes
Rental & Sale Services

www.preciosahomes.com

The background of the advertisement features a textured, light-colored surface. On the left, there is a circular compass rose with a dark border and white markings. In the center, there is a large, stylized, dark-colored shell or conch shell. On the right, the text 'Restaurant Balcó de Cabrera' is written in a large, elegant, cursive script.

Restaurant
Balcó
de
Cabrera

Avda. Miramar, 36
Sa Ràpita
Illes Balears

971 64 14 40
663 86 20 45

ESTALVIAR AIGUA ÉS COSA...

DE TOTS

mancomunitat migjorn mallorca

Articles d'ortopèdia i parafarmàcia
Ajudes tècniques
Pròtesis mamàries

Consulta de psicologia
Consulta de fisioteràpia

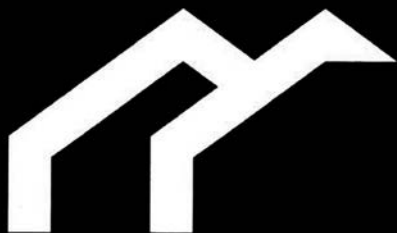
C/. Mesquida, 26 - 07630 CAMPOS
971 65 18 52 - info@totajuda.com

Aina
Garcias Cerdó

C/. Àfrica, 56 (07630 Campos)

Tel. 971 65 03 00
quartcreixent56@gmail.com

SEGURA
CONSTRUCCIONES

Eugenio Toni
627 539 853 · 636 941 871

seguragalisteo@gmail.com

@construccionessegura

No la caguis

**Campanya de sensibilització
de recollida d'excrements de
cans a Campos**

IMPORTANT!

Dur sempre el ca fermat amb corretja de subjecció i morrió, si escau, i identificat per a la via pública.

Dur obligatòriament les bosses i la botella d'aigua quan es tregui el ca a passejar.

Recollir els excrements i tirar aigua amb vinagre per l'orina.

Tirar els excrements al fons més proper.

**Cani_
normes**

**Campos
+ net.**

RESTAURANT ES REVELLAR

¿SABÍAS QUE EL ÚNICO RESTAURANTE DE MALLORCA
UBICADO EN UN JARDÍN DE 3 HECTÁREAS ESTÁ EN CAMPOS?

*Disfruta de nuestra cocina en un entorno único, rodeado de naturaleza y una
de las mayores colecciones de arte de Baleares.*

◆◆◆
Información y reservas:
WhatsApp: 691 582 316

◆◆◆
Es Revellar Art Resort
(Camí des Revellar, Km 3,7—Pol. 4 Parc 74)
Campos

Ver carta

¡Visítanos durante las Festes de la Mare de Déu d'Agost!

**De festa, Mallorca lliure
d'agressions sexistes**

**Suma't
al canvi!**

Decàleg

1. Si vius una agressió sexista, no callis. **ACTUA!** Demana ajuda. Digueu «No i punt!»
2. Si et diuen «No i punt!» accepta la negativa.
3. Si veus una agressió **ACTUA!**: expressa el teu rebuig i ajuda la víctima.
4. Si no hi ha consentiment explícit, és una agressió.
5. Res no justifica una agressió: ni la manera de vestir, ni l'exhibició del cos, ni l'orientació sexual.
6. Sota la influència de l'alcohol i de les drogues cap consentiment no és vàlid.
7. No toleris comportaments masclistes en el teu entorn: les bromes sexistes, el control, bavejar, engelosir... és assetjament.
8. Viu relacions sanes, lliures i en igualtat: no tot val!
9. Les persones podem canviar d'opinió. Respecta els límits i les decisions de l'altra persona.
10. **Atemptar contra la llibertat sexual de l'altre és un delict.**
Si necessites ajuda per una agressió, telefona a l'112.